MESİH MÜJDESİ

Okuyucuya

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi

biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Birinci baskı: Temmuz 2003
İkinci baskı: Kasım 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
Limanoğlu İş Merkezi No: 3/64
Sefaköyİbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212 5803225) 222 00 88

Baskı: Seçil OfsetFSF Matbaacılık
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. CaddeBağlar Mevkii, Firuzköy Cad. No: 77 Bağcılar-44
Avcılar - İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15590 89 89
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

Dünya tarihi boyunca birçok kavme peygamberler ve elçiler gönderilmiştir. Ancak Rabbimiz'in farklı dönemlerde farklı kavimlere gönderdiği elçilerin hepsi, özünde aynı dini tebliğ etmişlerdir. Onlar gönderildikleri kavimleri bir ve tek olarak Allah'a iman etmeye, putların önünde secde etmekten vazgeçmeye, sadece Allah'ı hoşnut etmek için yaşamaya, Allah'a güvenip sadece Allah'tan yardım dilemeye, Allah rızası için salih amellerde bulunmaya ve güzel ahlaklı olmaya çağırmışlardır. Peygamberlerin anlattıkları hak dinin inanç esasları her zaman aynı olmuş, ancak dönemin ve ortamın koşullarına göre uygulamalarda bazı farklılıklar bulunmuştur. Örneğin Hz. İsa, farklı bir din getirmemiştir. Geçmiş peygamberlere gönderilen de, Hz. Musa'ya, Hz. İsa'ya vahyedilen de, son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'e indirilen de aynı dindir. *(Bu benzerlikle, Tevrat ve İncil'in Hz. Musa ve Hz. İsa'ya ilk gönderildikleri halleri kastedilmektedir. Çünkü Rabbimiz'in insanlara hidayet rehberi olarak gönderdiği bu iki İlahi Kitap vahyedilmelerinden sonra tahrif edilmiş, orijinal hallerinden uzaklaşmışlardır.)* Nitekim Allah müminlerin bu dinler arasında hiçbir ayrılık gözetmemelerini bir ayette şöyle bildirmiştir:

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (Al-i İmran Suresi, 84)

Bir diğer ayette ise şu şekilde bildirilmektedir:

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (Şura Suresi, 13)

Rabbimiz, mübarek dinini zaman içinde birçok kavme göndermiş ve peygamberlik makamıyla şereflendirdiği elçileri aracılığıyla onları uyarmıştır. Hak dinin tebliğ edildiği her insan, Allah'ın elçileri aracılığıyla davet ettiği bu dine uymakla yükümlü tutulmuştur.

Allah'ın alemler üzerine seçip, örnek kıldığı elçilerin hayatları, yaşadıkları olaylar, karşılaştıkları zorluklar, giriştikleri büyük mücadeleler tüm insanlar için önemli mesajlar ve dersler içerir. Kuran'da, hayatıyla, mücadelesiyle, ahlakıyla insanlara örnek gösterilen peygamberlerden biri de Hz. İsa'dır.

Hz. İsa'nın doğumu, hayatı ve Allah Katına alınması hep mucizevi şekillerde gerçekleşmiş, bu mübarek insanın hayatı Kuran'da ayrıntılı olarak haber verilmiştir. Allah Kuran'da birçok peygamberin kıssalarını bizlere bildirmektedir. Ancak Hz. İsa çeşitli yönleriyle diğer peygamberlerden farklı bir konuma sahiptir. Allah'ın üstün ilimlerle desteklediği bu değerli kulu daha beşikteyken konuşmuş, dünyada kaldığı süre içerisinde çevresindeki insanlara büyük mucizeler göstermiştir. Onun bu özel durumunun diğer bir delili de, Allah Katına alınışı ve tekrar dünyaya gönderileceğine dair Kuran'da önemli işaretlerin olmasıdır.

Bu kitabın amacı Hz. İsa'nın hayatını ve mücadelesini, sahip olduğu üstün ahlak ve karakteri yakından tanımak, ilgili Kuran ayetleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleri ışığında bu kutlu insanın yeniden dünyaya dönüşünün müjdesini vermektir. Rabbimiz Kuran'da, Hz. İsa hakkında gelecek zamana *(Kuran'ın indirilmesinden kıyamete kadar ki dönem)* yönelik bazı önemli işaretler vermiş, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ise hadislerinde Hz. İsa hakkında çok önemli müjdeler bildirmiştir. Büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi'nin Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişinin ardından yapacağı büyük mücadele hakkında verdiği değerli bilgiler ise tüm okuyanlara çok büyük bir müjde olup, şevk ve heyecanlarını artıracaktır. Tüm bunlar bir önceki sayfada da belirttiğimiz gibi, Hz. İsa'nın çok olağanüstü bir yaratılışla yaratıldığını, hayatının da mucizevi şekilde geliştiğini bizlere göstermektedir.

Bu kitabı okurken bir yandan Hz. İsa'nın Kuran ayetlerinde ve hadislerde aktarılan, mucizelerle dolu yaşamı hakkında bilgi sahibi olurken, bir yandan da çok özel bir zaman diliminde yaşadığımızı fark edeceğiz. Bu çalışmanın amaçlarından biri ise, Kuran ayetlerinde yer alan önemli bir mucizeye dikkat çekilmesinin yanı sıra Kuran'da pek çok vesileyle övülmüş olan mübarek elçisinin, Meryem oğlu Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci defa gönderilişine erişenlerden olabilmenin fiili bir duasını yapmaktır. Hiç unutmamak gerekir ki, Hz. İsa'nın gelişi tüm dünyayı etkileyecek olağanüstülükler taşıyan, mucizevi ve metafizik bir olaydır. İşte bu nedenle tüm iman sahiplerinin bir an önce harekete geçmeleri ve birlik içinde Hz. İsa'yı en güzel şekilde karşılamak için ellerindeki tüm imkanları seferber etmeleri gerekmektedir. Heyecanla, aşkla, şevkle yapılacak olan bu büyük hazırlık fiili bir dua olacak, bu hazırlığı yapmayanlar ise Hz. İsa yeryüzüne döndüğü zaman hiç şüphesiz

çok büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır. Tüm alametler bize göstermektedir ki: Hz. İsa'nın gelişi çok yakındır ve hazırlık yapmak için kaybedilecek zaman yoktur.

HZ. İSA

İnsanlara uyarıcı ve müjdeleyici olarak gönderilen mübarek elçiler, Rabbimiz'in onlara bahşettiği bu şerefli sorumluluğu yerine getirirken çeşitli zorluklarla karşılaşmışlardır. İnkarcılar onların Allah'ın dinini tebliğ etmelerini engellemek istemişler, türlü tuzaklar, iftiralar ve saldırılarla insanların elçilerin izinden gitmelerine mani olabileceklerini sanmışlardır. Allah yolunda mücadele eden tüm elçilerin başlarına gelenler, Hz. İsa'nın da başına gelmiş, yeryüzünde aralarında bulunduğu süre boyunca hem putperest Roma iktidarının, hem de bağnaz din adamlarının çeşitli saldırılarına maruz kalmıştır. Gerçek dinin düşmanı olan bu iki akımla aynı anda mücadele etmiş, bu mücadele sırasında ise yanında çok az sayıda Allah'a inanan insan olmuştur.

Hz. İsa'nın mucizevi doğumu, hak dini anlatması, hayatı boyunca gösterdiği mucizeler, onun kısa sürede o dönem halkı tarafından beklenen Mesih olarak tanınıp sevilmesine yol açmıştır. Ancak halktaki bu yoğun sevgi ve Hz. İsa'nın bağnaz din adamlarına getirdiği haklı eleştiriler, bu çevrelerin saldırılarına ve bu kutlu insana çeşitli tuzaklar kurmalarına yol açmıştır. Hz. İsa'yı öldürmek için yaptıkları girişimler Allah'ın onu Kendi Katına yükseltmesiyle boşa çıkmıştır.

Hz. İsa'nın hayatını ve mücadelesini ayrıntılı olarak incelemeye başlamadan önce konuyla ilgili kaynakların neler olduğunu öğrenmek faydalı olacaktır.

Hz. İsa'nın hayatıyla ilgili kaynaklar

Hz. İsa'nın hayatını anlatan çeşitli kaynaklar vardır. Bunların başında günümüze kadar hiç değişmeden gelen ve içinde hiçbir çelişki bulunmayan Kuran-ı Kerim gelir. Bu yüzden tarih boyunca tahrif edilmiş olma ihtimali olan diğer kaynaklardaki bilgilerin doğruluğu ancak Kuran'da haber verilen bilgilere uygun oldukları ölçüde kullanılacaktır. Kuran'la çelişmeyen diğer bazı tarihi ve arkeolojik bilgiler için ise, başta İncil olmak üzere o dönemlerden kalma vesikalar kullanılacaktır. Hz. İsa'nın hayatı, tebliği ve inkar edenlerle yaptığı mücadele ile ilgili başvurabileceğimiz bir diğer kaynak ise Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in mübarek hadisleri ve kıymetli İslam alimlerinin açıklamaları, tefsirleri ve yorumlarıdır.

Hıristiyanların kutsal kitabı olan ve Hz. İsa hakkında en ayrıntılı bilgileri veren İncil, bu konuda önemli kaynaklardan biridir. Ancak İncil Hz. İsa'nın ardından çeşitli tahrifatlara uğramış ve orijinalliğini kaybetmiştir. Bu nedenle de içinde Allah'ın vahyine dayanan hak bölümler olabileceği gibi, tamamen insan yazımı olan bölümler de bulunmaktadır. Bu yüzden İncil'in, Hz. İsa'nın hayatı, mücadelesi ve tebliğiyle ilgili, Kuran'la mutabık olan bölümleri, önemli bir tarihi belge olarak dikkate alınmalıdır.

İncillerin en erken, Hz. İsa'dan 30-40 yıl sonra kaleme alındığı tahmin edilmektedir (MS 63) Ancak elimizde bu metinlerin hiçbiri yoktur. Ele geçirilen en eski metinler 3. ve 4. yüzyıllara aittirler. Hıristiyanlığa bugünkü şeklini veren Pavlus'un mektupları ise İncillerden daha önce kaleme alınmıştır (MS 52-63).

Bunların dışında Flavius, Filon, Tacitus gibi o dönemlerde yaşamış tarihçilerin eserlerinde de küçük bölümlere rastlamak mümkündür. Ayrıca bu tarihçiler, Hz. İsa'nın şahsıyla ilgili olmasa da onun yaşadığı dönemle ilgili ayrıntılı bilgiler vermişlerdir.

Son olarak o dönemle ilgili arkeolojik kazılar ve bu kazılarda ortaya çıkan bulgular da Hz. İsa'nın yaşadığı dönemin ve olayların anlaşılması için kaynak olarak kullanılacaktır.

Hz. İsa zamanında Filistin

Hz. İsa'nın yaşadığı dönemde, Akdeniz tümüyle Roma İmparatorluğu'nun egemenliği altındaydı. İmparatorluk büyük askeri fetihlerle topraklarını genişletmiş, Akdeniz'i bir iç göl haline getirmişti. İmparatorluk askeri alanda olduğu kadar kültürel alanda da en güçlü dönemlerinden birini yaşıyordu. Eski Yunan (Grek) medeniyetinin kültürel mirasını devralmış ve onu yeni eklemelerle ilerletmişti. Helenizm adı verilen bu akım, din dahil olmak üzere hayatın bütün alanlarına hakim oluyordu. Mimari ve sanat oldukça ileri bir düzeydeydi. Romalılar kendilerini diğer toplumların çok üzerinde görüyor ve kendi hayat şekillerini işgal ettikleri topraklar üzerinde de yaygınlaştırmaya çalışıyorlardı.

Roma'nın dini, Akdeniz çevresinde yaşayan tüm toplumlar gibi, çok tanrılı bir dindi. Yunan mitolojisinin hayali tanrıları, farklı isimler altında, Roma mitolojisinde de kullanılmaktaydı. En büyükleri Jüpiter olarak adlandırılan ve heykellerle sembolize edilen birçok puta tapınılıyordu. Bazı Roma İmparatorları ise kendilerini de bu sahte ilahlar arasına dahil eden kanunlar çıkarmışlardı. Öte yandan Roma'nın hakim olduğu topraklarda Yunan dini ve bu inanışa ait sahte ilahlar da yaygındı: Zeus, Hermes, Venüs gibi Yunan putlarının heykelleri büyük kentlerin meydanlarını süslüyordu. Tapılan putlar bunlarla sınırlı değildi. Her şehirde, her mahallede hatta her evde büyüklü küçüklü, farklı putlar, onlara ait heykeller, resimler, özel tapınma ve adak bölümleri yer alıyordu. Romalı yöneticiler bu çok tanrılı dinleri, kendi hakimiyetlerini yaygınlaştırma konusunda bir araç olarak kullanıyorlardı. Roma, hakimiyetini tehdit etmediği sürece kimsenin dinine karışmıyor, bilakis bu sapkın inançları teşvik ediyor, her tarafa tapınaklar, sunaklar, heykeller inşa ederek putperest inanışları körüklüyordu. Onlar için din, kitlelere sadakati telkin etmenin ve onları denetlemenin bir yoluydu, soyut ve bu dünyayla doğrudan ilgisi olmayan bir alana aitti.

Romalılar başka bir kültürle karşılaştıklarında, o toplumda kendi sahte ilahlarının benzerlerini arar ve böylece üstünlük sağlayacak bir bağlantı kurmaya çalışırlardı. Bu

yüzden özellikle IV. Antiyokus Epifanes zamanında, bir ve tek olarak Allah'a iman eden Yahudilere, Zeus adlı baş tanrılarını sapkınca benimsetmeye çalışmışlar, ancak bu durum aralarında büyük mücadelelere yol açmıştır. Dindar Yahudiler, kutsal toprakları manevi olarak kirleten bu Roma putlarına karşı sert tepkiler göstermişler ve Romalıların putperest inançlarını yaygınlaştırma çalışmalarına şiddetle direnmişlerdir.

Romalılar, Yahudi dininin kendi batıl dinlerinden çok farklı olduğunu ve onların dinlerine olan bağlılıklarını gördükleri için, Yahudilerin içişlerine, özellikle dini konularına fazla karışmamaya karar verdiler. Filistin'i yönetimleri altında bulundurdukları dönem boyunca, Yahudilerin dini inançlarının gereklerini yerine getirmelerine izin verdiler. Yahudi halkının ruhani merkezi olan Tapınak, eskiden olduğu gibi görevli rahipler tarafından yönetilmeye devam etti. Roma yönetimi, Yahudi rahiplerin oluşturduğu ve en büyük dini mahkeme niteliğindeki Sanhedrin Kurulu'nun faaliyetlerini sürdürmesine de izin verdi.

Sanhedrin, Roma yönetimi altında bile, bir Yahudiyi yargılayabilir ve Yahudi şeriatının öngördüğü cezaları uygulayabilirdi. Roma'nın bu bölgeye atadığı yöneticiler halk arasında çıkabilecek isyanlara karşı sert tedbirler alıyor, vergi toplama konusunda da hiç taviz vermiyorlardı. Kendi yönetimleriyle işbirliği halinde bulunan Yahudi iktidarına bu yüzden müsamaha gösteriyor, onlara karşı gelişen isyan hareketlerini şiddetle cezalandırıyorlardı.

Hz. İsa zamanındaki küçük Yahudi milleti eski dünyanın, devamlı birbirleriyle savaşan Mısır, Asur, Babil, Pers ve Suriye gibi büyük imparatorlukların tehlikeli sınırlarında bulunuyordu. Bu yüzden bağımsız bir devlet olarak uzun süre dayanamamış, Babil sürgününden (MÖ 586-538) itibaren farklı yabancı güçlerin hakimiyeti altında kalmıştır. Helenistik dönemde önce Mısırlıların, sonra Suriyelilerin ve son olarak da Romalıların hakimiyeti altına girmişlerdir. Sadece kısa bir dönem boyunca bir Yahudi krallığı kurulmuştu. Rahip kökenli bir aile olan Makabiler başlattıkları isyandan sonra (MÖ 167-142) bir süre hakimiyet kurmayı başarmışlardır. Yaklaşık 80 yıl süren bu hakimiyet boyunca Haşmonay Ailesi geniş bir alanda hakim olmuştu. Ancak kendi aralarındaki şiddetli liderlik mücadeleleri sonucunda hakimiyet sona erdi. İlk başta rakip partilerin desteğini alan Romalı General Pompey MÖ 63'te Kudüs'ü alarak Filistin'e girdi ve Yahudi topraklarını Yahudiye (Judea) bölgesiyle sınırladı. Haşmonay Kralı Hirkanos II ise, Roma valisinin emri altında sınırlı bir özerkliğe sahip oldu. Bu tarihten itibaren Yahudi halkının içinde, bu putperest idareye karşı hoşnutsuzluklar başladı. Romalılar MÖ 37'de bu krallığa son verdiler. Hirkanos II'nin damadı Herod, Romalılar tarafından Yahudiye Kralı olarak atandı.

Kral Herod dönemi

Roma yönetiminin Filistin'deki en öncelikli hedefi vergi toplamaktı. Her Yahudinin ödemekle yükümlü olduğu son derece ağır vergiler kondu. Roma bu yolla kendisine bağlı

bir devlet mekanizması kurdu. Bu dönemde Romalıların zaaflarını bilen, Sezar'ın öldürülmesinden sonra değişen güç dengelerini kendi çıkarları için kullanmayı becerebilen ve Helen kültürüne olan hayranlığıyla tanınan I. Herod (MÖ 37-4), Romalıların yardımıyla "Yahudilerin Kralı" olmayı başarmış ve devletin sınırlarını yeniden bütün Filistin'e yaymıştır. Herod Romalılara yaranmak için Helen kültürünün yaygınlaşması yolunda büyük çabalar yürütmüştür. Bu kültürün sadece sanat, mimari gibi yönlerini değil daha önce bahsettiğimiz, dünyevi-maddeci özelliğinin de halk içinde yerleşmesine çalışmıştır. Bu dönemde Yahudi halkın desteğini alabilmek için Hz. Süleyman tapınağını yeniden inşa ettiren Kral Herod, bütün ülkeyi mimari eserlerle, heykellerle donattı. Bu gösterişli faaliyetler sonucunda, ona "Büyük Herod" (Herod the Great) ünvanı verilmiştir. Ancak bütün bu gösterişe rağmen, dindar Yahudi halkı Herod'dan nefret ediyordu. Çünkü o hem putperest Roma'nın işbirlikçisi, hem de halkına zulmeden bir lider olmuştu.

Herod, Roma'nın desteğiyle, ülkesini MÖ 37'den MS 4 yılına kadar yönetti. Ölümünden sonra her ne kadar Yahudiler, Romalılardan Herod yönetiminin sona erdirilmesini istemişlerse de Romalılar ülkeyi Herod'un oğulları arasında bölüştürmüştür. Oğullarından biri olan Herod (Herodes) Antipas Romalılar tarafından Galile bölgesinin yöneticisi yapıldı. Tarihi kaynaklara göre Hz. İsa'nın tebliği, en az babası kadar zalim olan Herod Antipas'ın krallığı döneminde gerçekleşmiştir. Bu bölgede yaşanan siyasi ve sosyal koşullar bu yüzden büyük bir önem taşımaktadır. Galile bölgesinin sosyal yapısı buraya yerleşen yabancı koloniler yüzünden tamamen değişmişti. Bölge Yahudiyeliler tarafından küçük görülüyordu. Yine de bölgenin kültür ve medeniyeti, başta Antipas'ın saray çevresi, büyük malikaneler ve belirli mahalleler olmak üzere, büyük ölçüde Helen etkisi altındaydı. Aramice konuşan, kendi halinde yaşayan Yahudi halkın dinsel gelenekleri ise Helen kültüründen uzak kalmıştı.

Daha önce de belirttiğimiz gibi geleneksel olarak Romalılar Yahudilerin din işlerine karışmazlardı. Ancak Romalı valilerden bazıları bu prensibe uymamışlardı. Özellikle Hz. İsa döneminin valisi, Pontius Pilatus kendini bu kuraldan uzak tutmuş, şiddet ve zulmün hakim olduğu bir yönetim sergilemiş (MS 26-36) bu yüzden de görevden alınmıştır.

Hz. İsa döneminde Yahudi mezhepleri

Yahudi halkının karşı karşıya kaldığı bir başka sorun ise, kavmi içten bölen mezhep ayrılıklarıydı. MÖ 2. yüzyıla dek Yahudiler arasında birbiriyle çatışan mezheplerin varlığı hiç duyulmamıştı. Ancak milattan önceki son yüzyılda Yahudi toplumu büyük bir parçalanma yaşamış, Yahudiliğin özü ve gerçek anlamı konusunda birçok farklı görüş belirmiştir. Bu mezheplerin gelişmesinde Eski Ahit kitaplarının ve dinsel kuralların farklı yorumlanmasından başka, siyasi faktörler, özellikle de Roma yönetiminin büyük bir rolü

vardır. O dönemin yazılarına bakıldığında, özellikle de dönemin ünlü Yahudi tarihçisi Josephus Flavius'un kayıtları incelendiğinde, Yahudi toplumu içinde çok sayıda akımın geliştiğini söylemek mümkündür. Farklı akımlar içinde dört tanesi fikirleriyle öne çıkmışlardır. Bunlardan biri, Roma hakimiyetiyle uzlaşan ve bu yönetimin desteğiyle hakim sınıfı oluşturarak refah içinde yaşayan Saddukilerin oluşturduğu akımdır.

Bu görüş daha çok zengin Yahudilerin arasında yayılmıştı ve bir siyasi parti görüşü gibi kabullenilmişti. **Saddukiler**, din kurallarını sadece Eski Ahit'in ilk beş kitabına göre belirliyor, bu kitapları sadece teknik anlamlarına göre yorumluyor, bu sebeple de ölümden sonra hayat, cennet-cehennem gibi dinin temel unsurlarını kabul etmiyorlardı. Saddukilerin karşısında ise, onların bu sapkın görüşleriyle mücadele eden, Saddukilerden dini konularda ayrılan ve daha mütevazi bir yaşam süren "muhafazakar" **Ferisiler** vardı. İlk defa dindar Yahudiler tarafından kurulan Ferisiler, Yahudi dininin muhafazası ve savunulmasında büyük bir rol oynamışlardır. Daha sonraki dönemlerde, Ferisiler içinde de çeşitli ayrılıklar yaşanmıştır.

Bir diğer grup ise Roma yönetimine ve işbirlikçi Yahudilere karşı silahlı mücadeleyi savunan **Zealotlardır.** Bu siyasi akımın taraftarları Allah'ın hakimiyetine aykırı olduklarını düşündükleri önemli Romalı ve Yahudi yöneticilere karşı terör eylemleri başlatmış, suikastlerde bulunmuşlardır. Ancak kısa bir süre sonra, başlattıkları isyan hareketi kanlı bir şekilde bastırılmıştır. Diğer bir grup ise 1947 yılında Ölü Deniz'de bulunan Kumran yazıtlarıyla ünlenen, o dönemde kendilerini mağaralarda ibadet ve zikre adayan **Essenilerdir.** Esseniler kimi araştırmacılara göre dindar Ferisilerin bir koludur. Daha sonraki bölümlerde de bahsedeceğimiz gibi, araştırmacılar arasında Essenilerin Hz. İsa ile yakından ilgili oldukları yönünde yaygın bir kanaat vardır. Bu düşüncede olan araştırmacılar, Hıristiyanlığın kökenlerinin Essenilere dayandığını iddia etmektedirler.

Tarihi kaynaklara ve İncil'de yer alan açıklamalara göre, Hz. İsa bu inkarcı ve müşrik gruplarla çok büyük bir mücadele içinde olmuş, onlara Allah'ın dinini çok hikmetli örneklerle anlatmıştır. Bu yüzden söz konusu grupların görüşlerini yakından incelemek, o dönemin karışık ortamını anlamak açısından faydalı olacaktır.

Saddukiler

Grupları incelediğimizde sosyal statü açısından en etkili durumda olanların Saddukiler olduğunu görürüz. İsimleri Hz. İsa ile özdeşleştirilmeyen tek mezhep de bunlardır. Çünkü gerçekten de Saddukiler Hz. İsa'nın getirdiği mesaja tümüyle zıt dünya görüşüne sahiptirler. Eldeki kaynaklarda ayrıntılı olarak belirtilmemesine rağmen, Hz. İsa'nın bu sapkın akıma karşı da mücadele etmiş olması muhtemeldir. Matta İncili'nde Hz. İsa inananları Saddukilerin fikirlerine karşı uyarmıştır:

İsa onlara, 'Gözünüzü açın' dedi, **Ferisilerle Saddukilerin** mayasından sakının. (Matta, 16: 6)

Roma yönetimi ile işbirliği içinde olan ve yüksek rahipler soyundan geldiklerini iddia eden bu grup, Kudüs Tapınağı'nın düzeninden sorumluydu. Tapınak'ta yürütülen kurban sistemini tüm detaylarıyla uygulayanlar onlardı.[1] Çok önemli bir iş olarak kabul edilen Tapınak faaliyetlerini yürüttükleri için de başka hiçbir işle ilgilenmezler ve kendilerini yüksek bir sınıf olarak görürlerdi. Yaptıkları bu iş sayesinde büyük bir kazanç, siyasi ayrıcalıklar ve itibar elde etmişlerdi. Sayıları 7-8 bini bulan bu rahiplerin görevleri babadan oğula geçiyordu. Saddukiler, bir yandan hakimiyetlerini garantileyen geleneği devam ettirmek isterlerken, bir yandan da Helen kültürünü kabul etmişler ve bunu yaygınlaştırmaya çalışmışlardır.

Öte yandan, "materyalist" sayılabilecek kendilerine has bir inançları vardı. Ölümle birlikte ruhun da öldüğüne, yani ölümden sonra yaşamın var olmadığına inanıyorlardı. Meleklerin, cennet-cehennemin, kaderin varlığını da kabul etmiyor, dünya işlerinin dini inançlardan tamamen bağımsız olduğuna inanıyorlardı. Bunun nedeni Roma kültüründen etkilenmeleriydi. Bu çarpık görüşleri sayesinde de dünyevi bir hayat ve iktidar hırsı onlar için mümkün hale geliyordu. Saddukiler, uzun süre iktidarda kalmış, bu süre zarfında Ferisilerle ve diğer dindar akımlarla çatışmıştır. Sonunda, MS 70 yılında Yahudi Devleti'nin yıkılmasıyla ortadan kalkmıştır.

Ferisiler

Ferisiler ise Saddukilerden pek çok konuda ayrılan, onlarla çatışan bir mezhepti. Başta Tevrat olmak üzere kutsal yazılarla ilgilenir, halk içinde dini otorite olarak kabul edilir ve saygı görürlerdi. Saddukilerin Tapınağı yönetmelerine karşı çıkar, onların din dışı bütün davranışlarını eleştirirlerdi. Saddukilerin aksine, ruhun varlığına, ölümden sonraki yaşama, cennete ve cehenneme inanıyorlardı. Roma yönetimi ile Saddukiler gibi bir işbirliği içinde değildiler. Romalılar'ın getirdiği Helen kültürünü asla kabul etmiyorlardı. Ancak Pax Romana adı verilen ve Roma'nın hakim olduğu topraklarda bir barış ortamının muhafazasını öngören uygulama onların da işine geliyordu.

Ferisiler aslında dini duyguları güçlü olan ve dinsizlikle savaşan bir gruptur. "Sözlü gelenek" adı altında dini muhafaza etmeye ve Yahudi toplumunun içinde yaygınlaştırmaya çalışmışlardır. Hz. Musa'nın şeriatının hakim olması için büyük çaba göstermiş, hatta bu amaçla savaşmışlardır. Bazı tarihçiler, Hz. İsa'nın yaptığı tebliğin en çok Ferisilerin görüşüne yakın olduğunu söyleyerek, Hz. İsa'nın da bu dindar kişilerle beraber olduğunu savunmuşlardır. Ancak İncil'de Hz. İsa'nın Ferisilere yönelik çok çeşitli hatırlatmaları, uyarıları vardır. Bununla birlikte Hz. İsa'nın Ferisilerle dostluk yaptığı, beraber yemek yediği de İncil'de yer almaktadır. (Luka, 7: 36; Luka, 11: 37; Luka, 14: 1).

Zealotlar

Saddukiler ve Ferisilerden sonraki en aktif grup, Zealotlar'dı. Bu kişilerin çoğu Ferisi kökenliydi. Ancak Roma işgaline karşı duydukları tepki nedeniyle radikalleşerek, söz konusu yeni grubu oluşturmuşlardı. Zealotlar Roma'ya karşı silahlı mücadelenin gerekliliğine inanıyorlardı. Bu yüzden bir direniş örgütü gibi hareket etmiş ve gerilla taktikleriyle hem Romalılar'a hem de onlarla işbirliği yapan Yahudilere karşı suikastler düzenlemiş, bazen de büyük ayaklanmalar başlatmışlardır. Zealotlar'ın bir kolu, gerçekleştirdikleri bıçaklı suikastler nedeniyle Hz. İsa döneminde *Sicarii* (Hançerliler) olarak anılır hale gelmişlerdir.

Bu grup, Büyük Herod zamanında farklı bir politik görüş savunarak ortaya çıkmıştır. MS 6 yılında, Yahudiye, doğrudan Roma hakimiyetine geçip resmi otoriteler vergi konusunda yeni düzenlemeler yaptıklarında, Yahudiyeli Judas'ın önderlik yaptığı Zealotlar isyan başlatmak istediler. Putperest Roma İmparatoru'nun otoritesini kabul etmek onlar için Allah'ın hakimiyetini reddetmek ve köleliği kabul etmek anlamına geliyordu.

Bu ilk ayaklanma kısa sürede bastırılmış ve büyük bir kısmı öldürülmüş, ancak geride kalanlar direnişlerine devam etmişlerdir. Daha sonra silahlı mücadele şekline bürünerek I. Yahudi ayaklanmasıyla (MS 66-70) sonuçlanmış ve Masada kalesinde yapılan katliamla son bulmuşlardı. Hz. İsa döneminde, Mesih'i bekleyen bu tür fanatik akımlar ortaya çıkmış ve çok sayıda taraftar toplamayı başarmışlardır. Romalılar bu hareketlere karşı ciddi tedbirler almakta gecikmemiş, her türlü baskı ve kontrolü artırmışlardır. Eğer halkı kışkırtacak bir hareket tespit ederlerse sert ve acımasız davranmışlardır. Daha sonra Yahudiler, Romalılar'ın bu hassasiyetini Hz. İsa'ya karşı kullanmışlardır. Mesih beklentisi içinde olan Zealotlar Hz. İsa'nın tebliğine ilgi duymuşlardır.

Esseniler ve Ölü Deniz Yazıtları

Dördüncü grup, yani Esseniler ise, ilk üç grubun aksine Kudüs'te ya da diğer şehir veya kasabalarda değil, Ürdün Vadisi'nin ıssız bölgelerinde yaşıyorlardı. Diğer üç gruba göre çok daha dinlerine bağlı, batıni yönü kuvvetli bir tarikattılar. O dönemde çok yaygın olan inanç onlarda da hakimdi: **Mesih'in yakında geleceğine, İsrailoğulları arasındaki sapma ve ayrılıkları düzelteceğine, ülkeyi işgalden kurtaracağına inanıyorlardı.** Helen kültürüne ve Roma yönetimine tamamen karşı olan bu grup, Hz. Musa'nın getirdiği şeriatı en mükemmel şekilde uygulamaya çalışıyordu. Vaat edilen Mesih gelene kadar kendilerini dış dünyadan soyutlayıp, ibadete adamışlardı. Ürdün Vadisi'ndeki mağaralarda yaşıyor ve tüm zamanlarını dini metinler üzerinde çalışarak geçiriyorlardı.

Flavius bu grup hakkında kitabında çeşitli açıklamalar yapmıştır. Ancak 1947 yılında Kumran'da bulunan çok sayıda el yazmasının Esseniler adı verilen bu tarikata ait olduğu ortaya çıkınca, hakkında en çok şey bilinen grup haline gelmiş, yazmaların içeriği konusunda yapılan yorumlar bu tarikatı oldukça önemli bir hale getirmiştir.

1947 yılında, Ölü Deniz'in kuzey batısında, Kirbet Kumran adlı yerdeki mağaralarda **Ölü Deniz Yazmaları** adı verilen metinler bulunmuştur. Sonraki yıllarda yapılan araştırmalar sonucunda 600 kadar İbranice-Aramice yazma ve çok sayıda parça bulunmuştur. Bu bulguların içinde o döneme ait Tevrat metinleri ve daha önce hiç bilinmeyen Yahudi dini metinleri, bu yazmaların sahibi olan tarikatın günlük yaşamını ve kurallarını anlatan metinler ve çok sayıda farklı konuda metinler mevcuttur.

Uzun araştırmalardan sonra metinleri yazanların bir Yahudi tarikatı olduğu kesinlik kazanmış ve bunların tarihçi Josephus'un bahsettiği Esseni tarikatı olduğu genel olarak kabul edilmiştir. Romalı yazar Küçük Plinus'un, Essenilerin yaşadığı yer olarak Kirbet Kumran'ı bildirmesi de bu kanaati güçlendirmiştir. Metinlerin en eskisinin MÖ 200 en yenisinin ise MS 68 tarihine ait olduğu tespit edilmiştir. Bu tarih aynı zamanda Romalı General Vepasianus'un Yahudi ayaklanmasını bastırmak için başlattığı saldırıyla aynı döneme de denk gelmektedir.

Metinler incelendiğinde, Essenilerin yaşamlarına ve inançlarına ait bilgiler ortaya çıkmıştır. Yakın zamanda gelecek bir kurtarıcı peygamberi bekleyen bu tarikat, kutsal metinlere, yasalara disiplinli bir şekilde riayet etmekte, Sadduki akımının aksine ahirete, kadere, meleklere, cennet ve cehenneme inanmaktadırlar. Ayrıca tarikatın mensupları kendilerini Tanrı'nın hizmetindeki "ışığın çocukları" olarak görmekte ve "karanlığın çocuklarıyla" yapacakları savaşa hazırlanmaktadırlar. Bu "ışığın çocukları" terimi İncil'de de yer almaktadır. Tarikatın üyeleri temizliğe çok önem vermekte, günde birkaç kez yıkanmakta ve temizlenmektedirler. Birbirlerini kardeş olarak görmekte ve kardeş sevgisine büyük önem vermektedirler. Mesih beklentisi bu topluluğun inancının önemli bir öğesidir. Sonuç olarak bu topluluğun büyük bir beklenti içinde olduğunu ve zamanın sonuna gelindiğini düşündüklerini söylemek mümkündür. Topluluğun yazıtlarında gelmesi beklenen veya üstün özellikleriyle anlatılan birden fazla kişi vardır. Ancak bunların gerçek mahiyeti tam olarak anlaşılamamıştır. Bu kişiler mesih-rahip, mesih-kral ve adalet üstadı kavramlarıyla anlatılmaktadır.

Yapılan araştırmalar özetlenecek olursa, Essenilerin, Ferisilerle devam eden geleneğin bir kolu ve aynı görüşe bağlı bir topluluk olduğu bilinmektedir. Onlar da Ferisiler gibi, Saddukilerin resmi Yahudilik ve Tevrat görüşünden ayrılmış ve münzevi bir hayat yaşayarak, dini yaymaya çalışmışlardır. Bu dindar grup, ellerindeki metinlere dayanarak, yakında bir kurtarıcının, Mesih'in, geleceğini de bilmekte ve buna hazırlık yapmaktadır. Bu ise o dönemde, gerçek dinin, bütün engellemelere rağmen yaşandığının önemli delillerinden birini oluşturmaktadır. Burada vurgulanması gereken önemli noktalardan biri ise, Hz. İsa döneminde Yahudi toplumunun içinde bulunduğu bu parçalanmadır. Ulus, hem putperest bir işgal hükümeti tarafından yönetiliyordu, hem de kendi dini konusunda çeşitli fikir ayrılıkları yaşıyordu. Birbirlerinden çok farklı düşüncelere sahip olan mezhepler,

gerçek Yahudiliği kendilerinin temsil ettiğini iddia ediyorlardı. Pek çok Yahudi de dünyadan umudunu kesmiş ve yakında gerçekleşeceğini umduğu kıyameti beklemeye başlamıştı.

Yahudilerin "Kurtarıcı" Bekleyişi

Eski Ahit'te, Mesih'in geleceğine dair çok sayıda açıklamaya rastlamak mümkündür. Kitabın sonraki bölümlerinde bir kısmını verdiğimiz bu açıklamalar o kadar etkili olmuştur ki Yahudiler için Mesih, en büyük kurtuluş anlamına gelmiştir. Sonraki yüzyıllarda yaşamış olan ünlü Yahudi ilahiyatçı Maimonides, Yahudi inanç sistemini hazırlarken on üç kaidenin ilk ikisini Mesih'in gelişine ayırmıştır. Bu kaideler, **"Mesih'in gelişine kesin bir iman ile inanıyorum. Gecikse bile onun geleceğini bekliyorum"** şeklindedir.

Yahudi inancına göre, İsrailoğullarının hem siyasi hem dini yönden çöküntüye uğradığı bir dönemde, Allah onları her iki yönden de kurtaracak bir lider gönderecekti. Bu lider hem İsrailoğullarının eskiden olduğu gibi katıksızca Allah'a iman etmelerini sağlayacak, hem de bir "Mesih" olarak düşmanlarına karşı onlara zafer verecektir.

Eski Ahit'in bazı bölümlerinde sık sık bu kurtarıcıdan söz edilmiş ve onun zamanında ne kadar büyük bir adalet, huzur ve doğruluk yaşanacağı haber verilmiştir. Örneğin İşaya kitabında, Mesih'in ne denli büyük bir adalet, "Rab korkusu" ve basiretle dolu olacağı ve İsrail'e ne denli büyük bir huzur getireceği şöyle müjdeleniyordu:

> Yesse'nin gövdesinden bir filiz çıkacak ve onun köklerinden bir fidan doğacak. **Rabbin ruhu, hikmet ve sağduyu ruhu, öğüt ve yüreklilik ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu onun üzerinde duracak. O, Rab korkusundan zevk alacak; o gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak; kulaklarının işittiğine göre karar vermeyecek. Zayıfları adaletle yargılayacak; yeryüzünün yoksullarına haklarını verecek. Bir değnekle vurur gibi yeryüzüne sözüyle vuracak ve dudaklarının soluğuyla kötüyü yok edecek.** Adalet onun belinin kuşağı... olacak. Kurt kuzuyla birlikte oturacak; kaplan oğlakla beraber yatacak; buzağı, aslan ve besili sığır birarada yaşayacak ve onları küçük bir çocuk güdecek. İnek ayı ile birlikte otlayacak; yavruları birarada oturacaklar ve aslan sığır gibi saman yiyecek. Emzikteki çocuk, kobra yılanının yuvası yanında oynayacak ve sütten yeni kesilmiş çocuk, kara yılanın deliğine elini uzatacak. Benim kutsal dağım üzerinde hiç kötülük yapılmayacak; artık hiçbir zarar verilmeyecek; çünkü denizin dibi nasıl onu örten sularla dolu ise yeryüzü de Rab bilgisi ile öyle dolu olacak. (İşaya, 11:1-9)

Bu Mesih beklentisi, az önce belirttiğimiz gibi, Herod'un zalim yönetimi altında iyice güçlenmişti. Yahudi topraklarının her tarafında Mesih'i bekleyen, onun gelişi için hazırlıklar yapan veya insanları uyaran hareketler ortaya çıkmıştı. Bu Mesih beklentisi hem Roma yönetimi hem de Herod'un hakimiyeti için bir tehlike oluşturuyordu. Çünkü bu hareketler genelde Roma otoritesini ve ona bağlı Yahudi yönetimini hedef alıyordu. Böyle güçlü bir hareket bütün halkı putperest yönetime karşı ayaklanmaya teşvik edebilirdi. Bu yüzden her

iki yönetim de kendilerine göre tedbirler almışlardı. İncil'de anlatıldığına göre, Herod işte bu nedenle Hz. İsa'nın doğumu ile ilgili haberleri öğrendiğinde Mesih'i henüz beşikteyken öldürmek istemiş, bu iş için bir katliam yapmaktan çekinmemiştir. Olay, Matta İncili'nde şöyle anlatılır:

> İsa, Kral Herodes'in devrinde Yahudiye'nin Bethlehem (Beytüllahim) kasabasında doğduktan sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Kudüs'e gelip şöyle dediler: "Yahudilerin kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda onun yıldızını gördük"... Kral Herodes bunu duyunca bütün Kudüs halkıyla birlikte çok tedirgin oldu. Tüm başkahinleri ve ulusun din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. "Yahudiye'nin Bethlehem kasabasında" dediler. Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: 'Sen, Yahuda diyarında olan ey Bethlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü benim halkım İsrail'i güdecek olan önder senden çıkacaktır'.
>
> Bunun üzerine Herodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın göründüğü anı tam olarak öğrendi. "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulduğunuz zaman bana haber verin..." diyerek onları Bethlehem'e gönderdi. (Matta, 2: 1-7)
>
> ... Herodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını görünce büyük öfkeye kapıldı. Onlardan tam olarak öğrenmiş olduğu zamana göre, Bethlehem ve tüm yöresinde bulunan iki ve daha küçük yaştaki erkek çocukların hepsini öldürttü. Böylelikle Yeremya peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: "Ramah'ta bir ses duyuldu, ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel, teselli edilmek istemiyor. Çünkü onlar yok artık!" (Matta, 2: 16-18)

Beklenen Mesih'in en önemli özelliklerinden biri, Hz. Davud soyundan gelecek olmasıdır. İncil'de de Hz. İsa'nın soyunun Hz. Davud'dan geldiği bildirilmektedir.

Yahudi tarikatlarının içinde Mesih inancı farklılıklar gösteriyordu. Genel olarak Mesih'i büyük bir peygamber ve kurtarıcı olarak bekleyen bir kısım Yahudiler, onu asla insanüstü bir varlık olarak görmüyorlardı. Mesih, Hz. Davud gibi, Hz. Süleyman gibi ya da Hz. Musa gibi bir insan olacaktı. Yani Allah'ın sadık bir kulu, Tevrat'ta tarif edildiği özelliğiyle, "Rab korkusundan zevk alan" biri olacaktı. Esseniler bu Mesih beklentisinin yanı sıra Mesih'in mucizelerini de önceden haber vermişlerdir. Onlara göre Mesih, "düşeni kaldıracak, hastayı iyileştirecek, esiri özgür bırakacak, tozun içinde uyuyanı diriltecektir". Sonuç olarak, Yahudiler ellerindeki bilgilere bakarak Mesih'in çok yakında geleceğini bilmekteydiler. Çölde, şehirlerde dolaşarak Mesih'in gelişini bekleyen ve buna hazırlık yapan çok sayıda insan ve grup vardı.

Zorluk ve sıkıntı içindeki kavimlerin Allah'tan "Kurtarıcı" istemeleri

Kuran ayetlerinde de zorluk içinde olan, baskı ve zulüm gören kavimlerin içinde bulundukları bu durumdan kendilerini kurtaracak bir kurtarıcı beklediklerі bildirilmektedir. Rabbimiz Nisa Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Ayetlerde, Allah'ın elçi gönderdiği bölgelerde, elçinin gelişinden önce toplumsal ve ahlaki açıdan büyük bir çöküntü yaşandığı haber verilmektedir. Elçinin gelişinin ardından onun izinden giden insanlar dinin getirdiği bolluk, bereket ve huzuru yaşarlarken, elçiden sonraki dönemlerde insanların bir kısmı nefislerine uymuş, gittikçe din ahlakından uzaklaşarak inkara yönelmişlerdir. Allah'tan başka birtakım sahte ilahlar edinerek kendilerine zulmetmişlerdir. Allah, Meryem Suresi'nde elçilerin Allah'a olan bağlılıklarından, samimiyetlerinden ve ihlaslarından bahsettikten sonra, onlardan sonra gelen toplulukların bu inançlarını tamamen kaybettiklerini haber verir. Bu kişilerle ilgili olarak ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)un soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (Meryem Suresi, 58-59)

Allah dininden uzaklaşan, neden yaratıldıklarını ve Yaratan'a karşı olan sorumluluklarını hiç düşünmeyen bu insanları çeşitli felaketlerle uyarmıştır. Bu yaptıklarının karşılığı olarak onlara olan nimetini değiştirmiş, "**Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır..."** (Taha Suresi, 124) ayeti gereği zorlu bir hayat vermiştir.

Tarih boyunca ekonomik ve toplumsal sorunların yaşandığı, adaletsiz bir yönetimin hakim olduğu "sıkıntılı" dönemlerde, insanlar her zaman için bir kurtarıcının ihtiyacını duymuşlardır. Bu kurtarıcı, içinde yaşadıkları mevcut sistemin olumsuz yönlerini düzeltecek, adaleti, barışı, güvenliği sağlayacak ve kendilerini doğru yola çıkaracaktır. Günümüz toplumlarında da çok hızlı bir bozulma, yozlaşma ve dejenerasyon yaşanmaktadır. Fakirlik, sefalet, zulüm ortamı içindeki insanlar, güzel ahlakın yaşandığı, huzurlu bir hayatın özlemi içindedirler. Allah önceki kavimlere de, aynı sosyal çöküntü sonrasında kurtarıcılar göndermiş ve sıkıntının ardından çok büyük bir bolluk, bereket ve zenginlik vermiştir. Allah korkup sakınan toplumlara bolluk ve bereket vereceğine bir ayetinde şöyle işaret etmektedir:

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik. (Araf Suresi, 96)

Rabbimiz yukarıdaki ayetlerle bize çok önemli bir gerçeği hatırlatmaktadır: Barışın, huzurun, bolluğun ve bereketin tek yolu, din ahlakının yaşanmasıdır. Bu, geçmiş kavimlerde bu şekilde olmuştur, bundan sonraki kavimlerde de bu şekilde olacaktır. İslam ahlakının olmadığı yerde, adaletin, güvenliğin, istikrarın hakim olması imkansızdır. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Fatır Suresi'nde bizlere şu müjde verilmektedir:

... Allah'ın kanununda kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)

İçinde bulunduğumuz dönem, her türlü yozlaşmanın hakim olduğu maddi ve manevi bozulmanın arttığı, birçok sapkınlığın yaşandığı, siyasi ve ekonomik açıdan büyük bir istikrarsızlığın hüküm sürdüğü, zenginle fakir arasında çok büyük uçurumların oluştuğu bir dönemdir. Bizim Kuran'dan öğrendiğimiz gerçek ise, böyle bir ortam sonrasında Allah'ın bir kurtuluş yolu göstereceği ve bu vesile ile İslam ahlakının tüm dünyada mutlaka yaşanacağı, hak dinin diğer batıl dinlere üstün geleceğidir. Allah Tevbe Suresi'nde inanan kullarını bu gerçekle şöyle müjdelemektedir:

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. (Tevbe Suresi, 32-33)

Allah her imanlı kavme yardım ettiği gibi, bundan sonra da yeryüzündeki inananlara yardım edecektir. Allah ihlasla ve samimiyetle Kendisi'ne yönelen kullarına bunu vaat etmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 40-41)

Yahya Peygamber

Yeni Ahit'e göre tebliğine Hz. İsa'dan bir süre önce başlamış olan Hz. Yahya, etrafındaki insanları Mesih'in gelişi konusunda müjdelemiş ve Mesih'in en büyük destekçisi olmuştur.

Hz. Yahya'nın doğumu, mucizevi bir biçimde gerçekleşmiştir. Bu olayın gerçek haberi Meryem Suresi'nin başında şu şekilde anlatılır:

Kaf, He, Ye, Ayn, Sad. (Bu) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. Hani o, Rabbine gizlice seslendiği zaman demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben Sana dua etmekle mutsuz olmadım. Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısırdır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et. Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu razı olunan kıl."

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." Dedi ki: "Rabbim, karım kısır iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (Ona gelen melek) "İşte böyle" dedi. Rabbin dedi ki: "Bu Benim için kolaydır, daha önce sen hiçbir şey değil iken, seni yaratmıştım." (Meryem Suresi, 1-9)

Luka İncili'nde Hz. Yahya'nın doğumu ile ilgili olarak Kuran ayetleriyle uyumlu bir anlatım vardır. Hz. Yahya'nın babası Hz. Zekeriya'dır. Hz. Zekeriya ve eşi, Luka'ya göre *"Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin tüm buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı"*. (Luka, 1: 6) Her ikisi de yaşlanmışlardı ve çocukları olmuyordu. Buna karşın Allah Hz. Zekeriya'ya bir oğul müjdeledi. Luka İncili'nde bu olay şöyle aktarılır:

Zekeriya onu (meleği) görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. Melek ona, "Korkma, Zekeriya" dedi, "duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, onun adını Yahya koyacaksın. Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek. O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. İsrailoğullarından birçoğunu, Tanrıları olan Rab'be döndürecek." (Luka, 1: 11-16)

Hz. Yahya takva sahibi salih bir kul ve kavmi için de bir hidayet önderi olmuştur. Allah bu ihlas sahibi kulunu Kuran ayetlerinde şu şekilde övmektedir:

"Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (Meryem Suresi, 12-15)

Hz. Yahya, Yeni Ahit'e göre de Allah'ın sadık bir kulu ve takva sahibi bir mümindir. O, Yahudileri kibirleri nedeniyle uyarmış ve onları Allah'ın hükümlerini korumaya, günahtan sakınmaya davet etmiştir. Luka İncili, Yahya ile onu dinlemeye gelen Yahudiler arasındaki konuşmaları şöyle anlatır:

Yahya, vaftiz olmak için kendisine akın eden kalabalıklara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek olan gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan çocuk yaratacak güçtedir. Balta daha şimdiden ağaçların köküne dayanmıştır. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacak."

Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu. Yahya onlara, "İki mintanı olan, birini hiç mintanı olmayana versin; yiyeceği olan da bunu hiç yiyeceği olmayanla paylaşsın" cevabını verdi. Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek ona, "Öğretmenimiz, biz ne yapalım?" dediler. Yahya onlara, "Size buyurulandan daha çok vergi almayın" dedi. Bazı askerler de ona, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular. O da onlara şöyle dedi: "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın, ücretinizle yetinin." (Luka, 3: 7-14)

Yeni Ahit'e göre Hz. Yahya bu tebliği sırasında kendisini dinleyenlere hep "vaktin dolduğunu" söylüyordu. "Gelecek olan" artık gelmek üzereydi.

HZ. İSA'NIN HAYATI

Tarihi kaynaklara göre Hz. Meryem, önceki bölümlerde üzerinde durduğumuz tüm karışıklıkların yaşandığı, Roma İmparatorluğu'nun zulmünün devam ettiği ve Yahudilerin Mesih'in gelişini sabırsızlıkla bekledikleri bir zamanda dünyaya gelmiştir. Hz. Meryem, Allah'ın alemler üzerine seçip üstün kılmış olduğu bir soydan, İmran ailesinden gelmektedir (Al-i İmran Suresi, 33).

Allah, İmran ailesini alemlere üstün kıldığı gibi, bu aileye mensup olan Hz. Meryem'i de seçmiş, arındırmış ve onu alemlerin kadınlarına üstün kılmıştır. Kuran'da şöyle bildirilir:

Hani melekler: "Meryem şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti. "Meryem Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (Al-i İmran Suresi, 42-43)

İmran ailesi, Allah'a iman eden, her işlerinde O'nun rızasını kazanmaya çalışan ve O'nun koyduğu sınırları titizlikle koruyan, çevrelerinde de bu özellikleriyle tanınan bir ailedir. İmran'ın hanımı, Hz. Meryem'e hamile kaldığını öğrendiği zaman, hemen Allah'a yönelip dua etmiş ve doğuracağı çocuğu Allah'a adamıştı. Doğan kız çocuğuna koyduğu Meryem ismi de onun Allah'a olan gönülden teslimiyetinin bir işaretidir. Meryem "abide" yani "Allah'a sürekli ibadet eden kimse" anlamına gelen bir kelimedir. Bu konu Kuran'da şöyle haber verilir:

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sen'sin Sen" demişti. Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım. (Al-i İmran Suresi, 35-36)

Allah, Hz. Meryem'in annesinin onu "her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak Allah'a adadığını" bildirmektedir. Bu ifadenin Arapçasında geçen "muharreren" kelimesi, "sadece ahiret işleriyle uğraşan, dünya ile ilgisi bulunmayan, Allah'a sürekli ibadet eden, Allah'ın mabedinin hizmetinde olan, ihlaslı bir şekilde ibadet eden, ibadetinde dünya amacı bulunmayan kişi" anlamlarına gelmektedir. Gerçek anlamda özgürlük, insanın yalnızca Allah'a kulluk edip O'na teslim olması, varlıklara ya da birtakım değerlere kulluk etmekten tamamen kurtulmasıyla elde edilebilir. İşte İmran'ın hanımı da, Hz. Meryem'in yalnızca Allah'a kulluk eden, insanların rızasından tümüyle uzaklaşmış bir insan olmasını Allah'tan dilemiştir.

Hz. Meryem dünyaya geldiğinde, İmran'ın hanımı hem Hz. Meryem'i, hem de ondan türeyecek olan soyu şeytanın şerrinden koruması için Allah'a dua etmiştir. Allah, İmran'ın hanımının bu samimi yönelişini kabul etmiş ve duasına karşılık olarak, doğurduğu çocuğa üstün bir ahlak vermiştir. Kuran'da, Hz. Meryem'in, Allah'ın koruması altında ne kadar

özenle ve titizlikle yetiştirildiğine **"Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı..."** (Al-i İmran Suresi, 37) ayetiyle özel olarak dikkat çekilmiştir.

Hz. Zekeriya Allah'ın, salih bir kul olduğunu, hidayete eriştirdiğini, alemlere üstün kıldığını ve dosdoğru yola yöneltip ilettiğini bildirdiği peygamberlerdendir. Allah Kuran'da bu kutlu insandan övgüyle bahsetmiş, güzel ahlakına dikkat çekmiştir. (Enam Suresi, 85-87) Hz. Meryem'in sorumluluğunu üstlenen Hz. Zekeriya, onun hayatındaki mucizevi olaylara bizzat tanık olmuş, Allah'ın Hz. Meryem'i özel olarak seçmiş olduğunu anlamıştır. Örneğin, yalnız başına sürekli ibadet eden Hz. Meryem'in yanına giden Hz. Zekeriya, onun yiyeceğini her zaman yanında hazır olarak bulmuştur. Bu konu Kuran'da şu şekilde haber verilmiştir:

> **... Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse yanında bir yiyecek buldu: "Meryem bu sana nereden geldi?" deyince "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (Al-i İmran Suresi, 37)**

Hz. Meryem, yaşadığı toplumda, hem ailesinin hem de kendisinin Allah'a olan bağlılığı ve samimiyetiyle tanınan bir kişi olmuştur. Kuran'da açıkça belirtilen özelliği ise iffetidir. Bu konu Tahrim Suresi'nde şu şekilde geçmektedir:

> **İmran'ın kızı Meryem'i de (Allah örnek verdi). Ki o kendi iffetini korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 12)**

Hz. Meryem'in Cebrail ile görüşmesi

Allah, Hz. Meryem'in hayatının çeşitli dönemlerinde pek çok mucizevi olay yaratmıştır. Bunlardan biri de Cebrail ile görüşmesidir. Hz. Meryem hayatının belirli bir döneminden sonra yaşadığı toplumdan ve ailesinden uzaklaşarak, doğu tarafında bir yere çekilmiştir. Burada Cebrail Hz. Meryem'e "düzgün bir insan" şeklinde görünmüştür. Bu mucizevi olay Kuran'da şu şekilde haber verilir:

> **Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. Demişti ki: "Gerçekten ben senden Rahman (olan Allah)a sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." (Meryem Suresi, 16-18)**

Hz. Meryem karşısındaki kişinin Cebrail olduğunu ilk başta bilmemektedir. Bu nedenle de yabancı bir kişiyle karşılaştığını düşündüğü için hemen Allah'a sığınmış ve kendisinin Allah'tan korkan, iman eden bir mümin olduğunu belirtmiştir. Bu sözleri Hz. Meryem'in Allah korkusunu, iffetine olan düşkünlüğünü ve takva sahibi bir kul olduğunu açıkça ortaya

koymaktadır. Bunun üzerine Cebrail kendisini tanıtmış, Allah'ın görevlendirdiği bir elçi olduğunu ve ona Allah'tan bir müjde ile geldiğini bildirmiştir:

Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (Meryem Suresi, 19)

Hani melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır... (Al-i İmran Suresi, 45)

Bu önemli müjdeyi alan Hz. Meryem, kendisine hiçbir insan dokunmadığı halde nasıl bir çocuğu olabileceğini anlamak için Cebrail'e şu soruyu sormuştur:

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: -Bu Benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (Meryem Suresi, 20-22)

Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) "Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona "Ol" der, o da hemen oluverir. (Al-i İmran Suresi, 47)

Cebrail ise onun bu sorusu karşısında Allah'ın gücünün herşeye yeteceğini, bir işe sadece "Ol" demesiyle onun hemen oluvereceğini söylemiştir. Böylece Hz. Meryem, kendisine hiçbir insan eli değmeden, Allah'ın dilemesiyle Hz. İsa'ya hamile kalmıştır. Onun hamileliği dünyadaki tüm sebeplerden bağımsız olarak, mucizevi bir şekilde gerçekleşmiştir. Rabbimiz'in bildirdiği gibi, Cebrail'in müjdesinin ardından Hz. Meryem, ıssız bir bölgeye çekilmiştir. Allah bu dönemde de Hz. Meryem'i her yönden desteklemiş, bir insanın hamilelik dönemi boyunca psikolojik ve fiziksel açıdan ihtiyacı olabilecek her türlü destek ve imkanı onun için yaratmıştır. Onu ıssız bir bölgeye yerleştirerek, bu durumu kavrayamayacak insanların maddi ve manevi açıdan verebilecekleri her türlü rahatsızlığı da önlemiştir.

Hz. İsa'nın doğumu

Allah, Kuran'da Hz. İsa'nın doğumundan ölümüne kadar her konuda, diğer insanlardan büyük farklılıklar gösterdiğine dikkat çekmiştir. Herşeyden önce Hz. İsa, bilinen sebeplerin dışında bir yaratılışla doğmuş ve babasız olarak dünyaya gelmiştir. Allah, o doğmadan önce, birçok özelliğini ve onu insanlar için bir Mesih olarak gönderdiğini melekleri aracılığıyla annesi Hz. Meryem'e bildirmiştir. Hz. İsa'nın bu seçkin özelliklerinden biri, "Allah'ın kelimesi" olarak sıfatlandırılmış olmasıdır:

... Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur... (Nisa Suresi, 171)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır... (Al-i İmran Suresi, 45)

Kuran'da "Allah'ın kelimesi" ifadesi yalnızca Hz. İsa için kullanılmıştır. Allah, Hz. İsa henüz dünyaya gelmeden onun ismini bildirmiştir. Allah Kendi'nden bir kelime olarak Hz. İsa'ya "İsa Mesih" ismini vermiştir. Bu, Hz. İsa'nın diğer insanlardan daha farklı bir yaratılışla yaratıldığının ifadelerinden biridir.

Allah, hamileliği ve Hz. İsa'nın doğumu aşamasında Hz. Meryem'i her açıdan en güzel şekilde desteklemiş, ona yol göstermiştir. Allah kavminden uzakta, tek başına gerçekleşen bu hayati olayda, hiçbir tecrübesi olmayan ve bir yardımcısı da bulunmayan Hz. Meryem için ortamı uygun kılmış ve doğum sorunsuz bir şekilde gerçekleşmiştir. Hz. Meryem Allah'ın yardımıyla bu zor işi tek başına gerçekleştirebilmiştir. Allah Hz. Meryem'e olan bu nimetini Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim." Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır. Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin. Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman (olan Allah) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım. (Meryem Suresi, 23-26)

Ayetlerde de görüldüğü gibi Allah vahyi ile Hz. Meryem'e yardımını iletmiş, hüzne kapılmamasını, alt yanında onun için bir su arkı kıldığını bildirmiştir. İhtiyaç duyduğu her konuda yapması gereken herşeyi bildirerek ona yardım etmiş ve doğumun en iyi şekilde gerçekleşmesini sağlamıştır. Allah'ın Hz. Meryem üzerindeki rahmeti ve koruması doğum olayında tüm açıklığıyla görülmektedir. (Detaylı bilgi için Bkz. *Örnek Müslüman Kadın: Hazreti Meryem,* Harun Yahya, Mart 2003, Araştırma Yayıncılık)

Hz. Meryem, daha önce çekilmiş olduğu ıssız bölgeden Hz. İsa ile birlikte kavminin yanına geldiğinde, onlar, sadece zan ve tahmin üzerine Hz. Meryem'e karşı birtakım çirkin iftiralarda bulunmuşlardır. Oysa iftiralarda bulunan bu kavmin bireyleri, Hz. Meryem'i tanıyor, hem onun, hem de İmran ailesinin ne kadar Allah'a bağlı, dindar ve iffetlerine düşkün insanlar olduklarını çok iyi biliyorlardı. Gerçekte Hz. İsa'nın dünyaya geliş şekli, Allah'ın Hz. Meryem'in kavmine gösterdiği büyük bir mucize, Allah'ın varlığına ilişkin önemli bir delildir. Ancak Hz. Meryem'in etrafındakiler bu durumu anlayamamış, onun hakkında gerçek dışı bazı ithamlarda bulunarak ona çirkin bir iftira atmaya çalışmışlardır:

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun'un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi. (Meryem Suresi, 27-28)

Hz. Meryem ise gerçekte bu çirkin suçlama ve iftiralar ile deneniyordu. Allah'a son derece bağlı ve iffetine düşkün bir insana bu yönde bir iftira atılması, Allah'ın onun için yarattığı bir imtihandır. Bu durum karşısında Hz. Meryem hemen Allah'a sığınmış ve onların bu iftiralarına karşı Allah'ın kendisine yardım edeceğini bilerek tevekkül etmiştir. O yardımı ve desteği yalnızca Allah'tan beklemiş ve her defasında da Allah'ın geniş fazlı ve rahmetiyle karşılık görmüştür.

Allah zor durumda olan bu seçkin kuluna yine bir mucizeyle yardım etmiş ve kavmi kendisi ile konuşmak istediğinde susmasını ve suçlamalarda bulunanlara Hz. İsa'yı işaret etmesini bildirmiştir. Allah'ın Hz.Meryem'e bildirdiği bu emri Kuran'da şu şekilde bildirilir:

Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman (olan Allah)a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (Meryem Suresi, 26)

Allah, Hz. Meryem'e Hz. İsa'nın doğumunu müjdelediği zaman, onun henüz beşikteki bir bebekken konuşacağını da haber vermişti. İşte o mucize, bu zor anında Hz. Meryem'e Rabbimiz'den çok büyük bir destek olmuştur:

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

Allah Hz. Meryem'in yapacağı açıklamayı mucizevi bir şekilde Hz. İsa'ya yaptırmıştır. Böylece, hem Hz. Meryem'i atılan iftiralardan temize çıkarmış, hem de bir mucize ile Hz. İsa'nın elçiliğini İsrailoğullarına müjdelemiştir:

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı. Selam üzerimedir; doğduğum gün öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 29-33)

Hz. İsa Allah'ın kulu olduğunu, kendisine kitap verildiğini ve yetişkin olunca insanlara tebliğ yapmakla görevli bir peygamber olduğunu, Allah için namaz kılıp zekat vermesi gerektiğini, annesi Hz. Meryem'e saygılı olup sözünü dinlemesi gerektiğini, öleceğini ve kıyamet günü diriltileceğini de bilmektedir.

Bu durum İsrailoğullarına olağanüstü bir gerçekle karşı karşıya olduklarını; bekledikleri Mesih'in dünyaya geldiğini kanıtlamıştır. Allah şu şekilde bildirmektedir:

Irzını koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (Enbiya Suresi, 91)

Ayetlerde İsrailoğullarına bir haber daha verilmektedir: kendilerine gösterilen tüm mucizevi olaylara rağmen, Hz. Meryem'e iftirada bulunmayı sürdüren kimseler için büyük bir azap. (Nisa Suresi, 156-157)

Hz. İsa'nın Hayatı

Hz. İsa, tarihi kaynaklara göre, bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın I. Herod ve rejim değişikliği döneminde (MÖ 4), Luka İncili'nde ise İmparator Augustus döneminde (MS 6), Yahudiye'deki nüfus sayımı sırasında doğduğu bildirilir. Bu bilgileri doğrulamak mümkün değildir. Ancak çeşitli kaynakları inceleyen uzmanlar, Hz. İsa'nın MÖ 7-6 yılları arasında doğduğunu tahmin etmektedirler.

Allah'ın üstün özelliklerle lütufta bulunduğu, sonsuz cennet yurduyla müjdelediği bu değerli elçisinin getirmiş olduğu hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte dejenerasyona uğramış ve aslından saptırılmıştır. Allah'ın Hz. İsa'ya vahyettiği İncil de aynı şekilde ismen mevcuttur, ancak aslı ortada yoktur. Hıristiyan kaynakları çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir. Dolayısıyla bugün Hz. İsa ile ilgili gerçek bilgileri bu kaynaklardan temin etmemiz mümkün değildir. Hz. İsa hakkında doğruluğu kesin bilgiye ulaşabileceğimiz yegane kaynak, Allah'ın kıyamete kadar koruyacağını vaat ettiği Kuran'dır. Kuran'da, Hz. İsa'nın doğumu, hayatı, bu süre içinde karşılaştığı olaylardan örnekler, çevresindeki insanların durumu ve daha birçok konudan bahsedilmiştir. Hz. İsa'nın Yahudilere nasıl tebliğ yaptığı da birçok örnekle haber verilmiştir. Al-i İmran Suresi'nde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

> **"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (Al-i İmran Suresi, 50-51)**

Hz. İsa'nın bu davetine çoğu Yahudi icabet etmemiş, ancak az sayıdaki havari ona uymuştur. Kuran'da bu samimi inananların varlığı şöyle bildirilmektedir:

> **Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahitlerle beraber yaz." (Al-i İmran Suresi, 52-53)**

Yeni Ahit'e göre Hz. İsa, yanında bu 12 öğrencisi olduğu halde Filistin'in dört bir tarafını dolaşmıştır. İnsanları Allah'a iman etmeye davet etmek için yaptığı bu yolculukları sırasında Allah'ın dilemesiyle çeşitli mucizeler gerçekleştirmiştir. Hasta ve sakat insanları, alaca hastalığına tutulanları iyileştirmiş, doğuştan kör olanların gözlerini açmış ve ölüleri diriltmiştir. Bu mucizeler Kuran ayetlerinde şu şekilde haber verilmektedir:

..."Gerçek şu, ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

Hz. İsa büyük mucizeler göstermiş, insanlar onun gösterdiği bu mucizelerden çok etkilenmişlerdir. Ancak Hz. İsa daima, bu mucizelerin Allah'ın izniyle gerçekleştiğini belirtmiş, İncil açıklamalarında ise iyileştirdiği insanlara sık sık "imanın seni kurtardı" demiştir. Nitekim halk da, Matta İncili'ne göre, Hz. İsa'nın mucizeleri karşısında Allah'ı yüceltmişlerdir:

İsa o bölgeden ayrılıp Galile gölünün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta vardı. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların sağlam oluverdiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrı'sını yüceltti. (Matta, 15: 29-31)

Artan engellere rağmen, özellikle de, baskı ve zulüm altında yaşayan halkın arasında, Hz. İsa'ya inananların sayısı artmaya başlamıştır. Bu dönemde Hz. İsa ve havarileri bütün çevre kasabaları ve şehirleri dolaşmışlardır. Bu arada rahipler ve yazıcılar, yıllardır sürdürdükleri geleneklerinin batıl yönlerini kendilerine anlatan, kurdukları düzendeki sapmaları hatırlatan, kendilerini sadece Allah'a iman edip, Allah için yaşamaya çağıran Hz. İsa'ya karşı tuzaklar hazırlamaya başlamışlardır. (Luka, 22: 1-2; Yuhanna, 11: 48).

Kuran'da Hz. İsa'nın Allah Katına alındığı ve bir benzerinin, o zannedilerek öldürüldüğü haber verilmiştir. Hz. İsa, bütün peygamberlerin yaptığı gibi, kavmini, Allah'a iman etmeye, gönülden teslim olup Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaşamaya, günahlardan ve kötülüklerden sakınmaya, salih amellerde bulunmaya davet etmiştir. Onlara dünya hayatının geçiciliğini ve ölümün yakınlığını hatırlatmış, ahiret gününde her insanın tüm yaptıklarıyla hesaba çekileceğini bildirmiştir. İnsanları yalnızca Allah'a ibadet etmeye ve sadece Allah'tan korkup sakınmaya çağırmıştır. İncil'de de bu konularla ilgili çok sayıda öğüde ve mesel adı verilen eğitici hikayelere rastlamak mümkündür. Hz. İsa, İncil'de yer alan ifadeyle, "imanı kıt olanlar"a karşı öğütler vermekte, insanlara "Allah'ın

Egemenliği"nin yakın olduğunu müjdelemekte ve onları Allah'tan bağışlanma dilemeye davet etmektedir. Bu hakimiyet, Yahudilerin Mesih'in gelişiyle birlikte kurulacağını umdukları ve İsrailoğullarının imanına ve kurtuluşuna vesile olmasını bekledikleri hakimiyettir.

Hz. İsa, Hz. Musa Şeriatı'na; yani gerçek Tevrat'ın hükümlerine bağlı kalmış ve Yahudileri de, bu hükümlerden uzaklaştıkları ya da bu hükümleri samimiyetsiz bir biçimde, gösteriş amacıyla uyguladıkları için uyarmıştır. Yeni Ahit'e göre, kendisine karşı çıkan Yahudilere *"Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz, çünkü o benim hakkımda yazmıştır" (Yuhanna, 5: 46)* demiştir. Hz. İsa insanları Tevrat'a dönmeye davet etmiştir. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın "Kutsal Yasa"ya yani Hz. Musa'nın Şeriatı'na uyulması için verdiği bir emir şöyle aktarılır:

... Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim... (Matta, 5: 17)

Bu nedenle, bu buyrukların en küçüklerinden birini kim çiğner ve başkalarına öyle yapmayı öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. (Matta, 5: 19)

Kuran'da da Hz. İsa için şu şekilde haber verilmektedir:

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin". (Al-i İmran Suresi, 50)

Hz. İsa'nın mücadelesi

Daha önceki bölümlerde de gördüğümüz gibi, Hz. İsa'nın geldiği dönemde, Yahudi toplumunun içinde dini farklı şekillerde yorumlayan birçok mezhep bulunmaktaydı. Allah'ın Hz. Musa'ya vahyettiği hak dinden uzaklaşılmış, batıl gelenekler ve çarpık inançlar türetilmişti. Bunlara ek olarak, putperest Helen kültürü de insanlar arasında yaygınlaştırılmakta ve özendirilmekteydi. Bu kültürün etkisi altındaki bazı Yahudi mezhepleri ise sahip oldukları tevhid inancının yerine, bu sapkın anlayışın sembollerini, heykellerini koymaya başlamışlardı.

Karmaşa içindeki topluma hidayet önderi olarak gönderilen Hz. İsa aralarında bulunduğu süre boyunca çok çeşitli topluluklarla mücadele etmiştir. Kuran ayetlerinden Hz. İsa'nın dinleri konusunda ihtilafa düşenlere yol gösterdiği anlaşılmaktadır. İncil'de yer alan bazı tariflerden de, Hz. İsa'nın öncelikle sahte din adamlarını, Allah'a eş koşan müşrik grupları, dindar gözükerek halkı kandıranları yaptıklarından vazgeçmeye, samimiyetle Allah'a iman etmeye davet ettiği anlaşılmaktadır. İncil'de sık sık adı geçen iki grup Ferisiler ve Saddukiler bu açıdan önemlidir. Çeşitli konularda derin anlaşmazlıklar içinde bulunan bu iki grubun bir kısım mensuplarının ortak özellikleri ise, Allah'ın Hz. İsa aracılığıyla insanlara

gönderdiği vahiyden şiddetle rahatsız olmalarıdır. Çünkü, Hz. İsa'nın tebliğ ettiği hak dine göre hem maddeci bir dünya görüşüne sahip olan Saddukiler, hem de samimiyetini kaybederek, şekle ve hurafeye yönelen Ferisiler yanlış yoldaydı. Bu gruplar, içinde bulundukları durumu anladıklarında hemen Hz. İsa'ya karşı cephe almışlardır. Allah Kuran'da şu şekilde bildirmektedir:

İsa açık belgelerle gelince, dedi ki "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. (Zuhruf Suresi, 63)

Hem Ferisiler hem de Saddukiler kurulu düzenden menfaat sağlıyorlardı. Bu sebeple de Hz. İsa'ya itaat etmiyorlardı. Yahudi toplumu üzerinde büyük bir otoriteye sahiptiler. Din adamı olarak herkesten büyük bir saygı görüyorlardı. Oluşturdukları sahte din, onlara statü ve hatta para kazandıran bir kurum haline gelmişti. Ülkeyi yönetmekte olan Roma Valisi ile de sıkı bir işbirliğine girmişlerdi. Özellikle de Saddukiler Roma ile İsrail halkı arasındaki gerilimi azaltmakta, buna karşılık Roma'nın kendilerine sağladığı ayrıcalıklardan yararlanmaktaydılar. Bu şartlar gözönünde bulundurulduğunda, Hz. İsa'nın tebliğinin neden bu din adamlarını rahatsız ettiğini anlamak çok kolaydır. Çünkü Hz. İsa, tüm peygamberler gibi, bozuk olan, her türlü ahlaksızlığı meşru gören "kurulu düzen"i hedef almıştı. İnsanlardan yaptıkları tüm adaletsizlikleri, haksızlıkları, ahlaksızlıkları ve putperest dinlerini terk etmelerini sadece Allah için yaşamalarını istiyordu. Hz. İsa insanlara Allah korkusunu, Allah'ı sevmeyi, Allah'a teslim olmayı öğütlüyordu. Batıl kurallardan, bağnaz uygulamalardan uzaklaşmalarını, sadece Allah'a ibadet edip yaptıkları her işte Allah'a yönelmelerini söylüyordu. Gösterdiği mucizeler onun, Allah'ın alemler üzerine seçip beğendiği, ilim ve kuvvet olarak desteklediği, çok kıymetli bir peygamber olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Onun iman derinliği, yüksek ahlakı, üstün kavrayışı ve hikmetli açıklamaları insanlarda büyük bir hayranlık uyandırıyordu.

Yeni Ahit'e göre, Hz. İsa, tebliğ yaparken bir yandan da şiddetli zulüm gören halka kurtuluşun yaklaştığını, yakında Allah'ın Egemenliği'nin kurulacağını söyleyerek onların içindeki inancı canlandırmıştır. Bu arada Hz. İsa'nın Hz. Davud'un soyundan geldiği haberi de halkta yaygınlaşmış ve onun beklenen Mesih olduğu inancı dalga dalga yayılmıştır. (Matta, 9: 28-35) İşte tüm bunlar kurulu düzenden menfaat sağlayan bağnaz din adamlarını ve Roma'nın getirdiği putperest kültürü kabul edenleri rahatsız etmiştir.

Yeni Ahit'e göre, bu çevreler, Hz. İsa'nın tebliğini etkisiz kılmak için her fırsatı değerlendirmiş, ama her seferinde yenilgiye uğramışlardır. Hz. İsa'nın, onların iddialarını tamamen çürüten cevaplar vermesi ve hikmetli açıklamalarda bulunması din adamlarını oldukça rahatsız etmiştir. Zaten onları tuzak kurmaya iten nedenlerden biri de, Hz. İsa'nın kendileri hakkında anlattıkları olmuştur. Hz. İsa, Luka İncili'ne göre, halkın önünde onların sahtekarlıklarını şu şekilde açıklamıştır:

Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde baş köşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha da ağır olacaktır. (Luka, 20: 46-47)

Bazı Yahudi rahipleri Tevrat hükümlerini değiştirmişler, kendi menfaatlerine uygun yeni hükümler eklemişlerdi. Hz. İsa Yahudi kavmine verdiği öğütlerle bu sahte hükümleri ortadan kaldırıyordu. Hz. İsa'nın temizlemeye çalıştığı şey, Hz. Musa'nın getirdiği yasaların üstünü örtmüş olan batıl gelenekler, hurafeler, insanların oluşturdukları yasaklardı. Markos İncili'ne göre, Ferisilerle konuşurken onları özellikle bu açıdan uyarmıştır:

İsa onlara (Ferisilere ve din adamlarına) şöyle cevap verdi:... Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan geleneğine uyuyorsunuz... Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız geleneklerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz." (Markos, 7: 6-13)

Ferisiler, kazançlarının onda birini Allah'a adamaları gerektiğine inanır ve bu kurala da uyarlardı. Ancak bunu bir ibadetten çok bir gelenek şekline getirmişlerdi. Hz. İsa, Luka İncili'ne göre, onları şöyle uyarmıştır:

"Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedef otunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz." (Luka, 11: 42-44)

... "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!" dedi. "İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için bir tek parmağınızı kıpırdatmazsınız. (Luka, 11: 46)

Vay halinize!.. Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz." (Luka, 11: 52)

Bu tür uyarılar ve yaptıkları ahlaksızlıkların birer birer ortaya çıkarılması din adamlarının Hz. İsa'ya olan düşmanlıklarını daha da artırmıştır. Nitekim Luka'ya göre, Hz. İsa'nın üstteki sözlerinden sonra sözde din bilginleriyle Ferisiler onu tuzağa düşürmek için fırsat kollamaya başlamışlardır. (Luka, 11: 53-54)

Hz. İsa, Kuran'da belirtildiği gibi İsrailoğullarını Allah'a gönülden iman etmeye ve Hz. Musa'nın getirdiği şeriata geri dönmeye davet etmiştir. Hz. İsa'nın Yahudiler hakkında Tevrat'ın İşaya kitabından alıntı yapılarak söylediği aşağıdaki sözler de, Allah'ın Kuran'da inkar edenler için bildirdiği **"... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler..."** (Araf Suresi, 179) ayeti ile büyük bir benzerlik gösterir:

"Çok dinleyeceksiniz ama birşey anlamayacaksınız. Çok göreceksiniz ama bir şey kavramayacaksınız. Çünkü bu halkın yüreği yağ bağladı, kulakları duymaz oldu. Gözlerini

yumdular. Gözleriyle görmesinler, Kulaklarıyla duymasınlar, Yürekleriyle anlamasınlar diye. Dönmesinler de ben kendilerini iyileştirmeyeyim diye." (Matta, 13: 14-15)

Peygamberler, Allah'ın kendilerine verdiği sorumluluğu en güzel şekilde yerine getirmiş, insanları hidayet yoluna davet etmek için ellerindeki imkanları ve tüm güçlerini sonuna kadar kullanmışlardır. Hz. İsa da kendisine kurulan tüm tuzaklar, atılan iftiralar ve düzenlenen saldırılar karşısında çok üstün bir sabır göstermiş, Allah'a tevekkül edip tebliğine devam etmiştir. O, yanında az sayıda yardımcısı olmasına rağmen hep galip gelen taraf olmuştur. Bu tebliğ sırasında dini aslına döndürmek, hurafelerden ve batıl uygulamalardan temizlemek için pek çok yönteme başvurmuştur. Rabbimiz'in kendisine bahşettiği üstün kavrayış ve hikmet sayesinde İsrailoğullarına karşı son derece etkileyici konuşmalar yapmış, hikmetli örnekler vermiştir.

Sonuç olarak Hz. İsa insanları sadece Allah'a imana davet etmiş, din ahlakının hakim olacağını müjdelemiş, batıl inançlarla, hurafelerle ve putperestlerle mücadele etmiş, dünyanın bir imtihan yeri olduğunu örneklerle açıklamış, kavmin bozuk ahlak anlayışını düzeltmek için büyük bir gayret göstermiş, üstün ahlakıyla da çevresindeki insanlara en güzel örnek olmuştur. Ancak tüm bu faaliyetler, düşmanlarının daha katı davranmalarına, onu öldürmek için büyük bir tuzak kurmalarına yol açmıştır.

Hz. İsa'nın üstün ahlak özellikleri

Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa ile ilgili birçok önemli haber verilmiştir. Hadislerde bu mübarek insanın şemaili hakkında da bazı bilgiler bulunmaktadır. Buna göre, Hz. İsa orta boylu, kırmızıya çalar beyaz tenli, düz saçlı, olağanüstü güzelliğe sahip bir kimsedir. Saçını uzatmakta, omuzları arasına salmaktadır. Sırtına yün elbise, ayağına ağaç kabuğundan yapılmış bir sandal giymektedir. Hz. İsa dünyadan yüz çevirir, ahireti özler, Allah'a ibadetle vakit geçirirdi.[2] Her görenin hayran kalacağı güzellikteki bu mübarek insan bazı hadislerde şu şekilde tarif edilmektedir:

"Ben bu gece kendimi rüyamda Kabe'de buldum. Ansızın esmer bir kişi gördüm. Sanki o, esmer insanlardan görülenlerden en güzeli, başının saçı iki omuzu arasında sarkıyordu. Taranmış ve arınmıştı da başı su damlatıyordu. İki elini iki kişinin iki omzuna koyarak Beyt-i tavaf ediyordu. 'Bu kimdir?' diye sordum. Onlar: -Bu Meryem'in oğlu Mesih'tir, dediler."

"... O halde, onu görünce tanıyacaksınız. O, orta boylu, beyaz ve pembe tenli bir kişi olup, sarı bir kıyafet içinde olacaktır..."[3]

Allah'ın seçip göndermiş olduğu her peygamber gibi, Hz. İsa'da da tüm üstün ahlak özellikleri en güzel şekilde tecelli etmektedir. Onu diğer insanlardan ayıran en belirgin özelliklerinden biri, insanların görür görmez etkilenecekleri yüksek ahlakı ve şahsiyetidir. Hz.İsa, Allah'a olan güveni, tevekkülü ve imanı ile son derece kararlı, cesaretli, toplumun

etkisi altında kalmayan, aksine herkesi etkileyen, güçlü bir insandır. Nitekim tüm peygamberlerin sahip oldukları bu üstünlük ayetlerde şu şekilde bildirilmiştir:

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz... (Enam Suresi, 83)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir... (Enam Suresi, 84-88)

Diğer peygamberler gibi Hz. İsa da, adaletten ayrılmayan, tevazulu, şefkatli, samimi, dürüst, fedakar bir insan olarak, Allah'ın seçkin kıldığı peygamberlerdendir. Bir ayette Allah Hz. İsa için şöyle buyurmaktadır:

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik... (Bakara Suresi, 253)

Hz. İsa'nın hayatına bakıldığında bu üstün ahlak özelliklerini görmek mümkündür. Hz. İsa en başta gerçek dini insanlara anlatan bir hidayet önderidir. O hem Allah'ın tüm emir ve tavsiyelerine en fazla riayet eden, hem de en doğrusunu anlatarak halkı hurafelerden arındıran bir yol göstericidir. Kuran'da Hz. İsa'nın, Allah'ın bildirdiği ibadetleri ve diğer ahlaki özellikleri hassasiyetle uyguladığı şu şekilde belirtilmektedir:

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de."... (Meryem Suresi, 30-32)

Hz. İsa yeryüzünde bulunduğu süre boyunca, doğruyu yanlıştan ayırma, hikmetli ve etkili söz söyleme gibi özellikleri en güzel örneklerle ortaya koymuştur. Düşmanlarının onu küçük düşürmek için art niyetle sordukları sorulara en hikmetli ve en akılcı cevaplar vermiş, tek bir örnekle düşmanlarının bütün girişimlerini ortadan kaldırmıştır. O, kavminin tavrı karşısında her zaman tevekküllü olmuş, Allah'a olan güçlü imanı ve ihlası ona güç vermiş, Allah'ın varlığını en etkili yollarla anlatmıştır.

Hz. İsa diğer peygamberler gibi tebliğinde açık, yalın ve halkın anlayacağı bir dil kullanmıştır. Verdiği hikmetli örnekler insanların vicdanlarını hemen harekete geçirmiş, onları derin düşünmeye, Allah'ın razı olacağı gibi davranmaya teşvik etmiştir. Hz. İsa'nın tebliğinden, onun Allah'a olan sevgisi, coşkulu imanı ve Allah'ın emirlerini uygulamadaki titizliği açık bir şekilde anlaşılmaktadır. İzlediği tebliğ yöntemi, onun Allah'ın seçip

beğendiği ve insanlara üstün kıldığı, kutlu bir insan olduğunu bizlere en güzel şekilde göstermektedir.

Hz. İsa'nın Tebliği

Doğumundan Allah'ın Katına alınışına kadar bütün hayatı mucizelerle dolu olan Hz. İsa'nın yaşadığı ve Allah'ın izniyle gerçekleştirdiği mucizeler, Kuran'da şu şekilde haber verilmektedir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur içine üfürürüm o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

Hz. İsa'nın ayetlerde bildirilen mucizeleri; babasız olarak doğması, beşikte iken konuşması, Allah'ın kutsal kitaplarını, Tevrat'ı, İncil'i ve Kuran'ı bilmesi, çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıp, nefesiyle canlandırıp uçurması, doğuştan kör olanı, alaca hastalığını iyileştirmesi, ölüyü diriltmesi, insanların yediklerini ve saklayıp biriktirdiklerini haber vermesi, kendisinden sonra gelecek kutlu insanı, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i "Ahmet" ismiyle haber vermesi sayılabilir.

Hz. İsa'nın gösterdiği tüm bu mucizelere ve Allah'ın vahyiyle yaptığı tebliğe rağmen kavmin büyük bir bölümü inkarlarını sürdürmüştür. Kuran'da örnekleri verilmiş diğer kavimler gibi, o dönemin inkarcıları da Hz. İsa'nın yaptıklarının büyüden başka bir şey olmadığını söyleyerek, onu büyücülükle itham etmişlerdir:

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (Saff Suresi, 6)

Yine Kuran'da bildirildiği gibi Hz. İsa Yahudiliği ortadan kaldırmak için değil, bu şeriatın aslında doğru olduğunu vurgulamak ve içine eklenmiş olan hurafeleri temizleyerek, dini aslına döndürmek için gönderilmiştir. Ayrıca Allah onu, daha önce incelediğimiz çeşitli Yahudi tarikatları arasındaki tartışmaları açıklığa kavuşturmakla da görevlendirilmiştir. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

(Hz. İsa:)"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (Al-i İmran Suresi, 50)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (Zuhruf Suresi, 63)

Hz. İsa Tevrat'taki imani konuları doğrulamış, fakat Allah'ın insanlara bir yol gösterici ve öğüt olarak gönderdiği yeni kitabını; İncil'i getirmiştir:

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (Maide Suresi, 46-47)

Hz. İsa'nın çağrısına cevap verenlerin sayısı başlangıçta çok az olmuştur. Çünkü bu çağrı, hem geçimlerini yıllardır hakim kıldıkları hurafe ve gelenekten sağlayan rahip sınıfının, hem de Allah'ın hakimiyetini kabul etmeyen yönetici sınıfın ayrıcalıklarını ortadan kaldırıyordu. Onların uyguladıkları baskı ve tehdit, halkın korkmasına ve Hz. İsa'dan uzaklaşmalarına yol açıyordu. Hz. İsa'nın yaptığı tebliğ yaygınlaşmaya, onu takip edenlerin sayısı artmaya başladığında, bu grupların hazırladıkları sinsi tuzaklar ve Hz. İsa'yı engellemek için yaptıkları planlar da artmıştır. Bu gibi tuzaklarla tarih boyunca tüm peygamberler karşılaşmışlardır. Kuran'da müşriklerin elçilere karşı gösterdikleri bu insanlık dışı tutum şöyle belirtilmiştir:

... Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldüreceksiniz, öyle mi? (Bakara Suresi, 87)

Toplum içinde Hz. İsa'yı dinleyip inananlar ile inkar edenler ayrılmaya başlamış, iki grup arasındaki fark belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bir tarafta gerçek dini anlatan ve insanları tek bir Allah'a iman etmeye çağıran Allah'ın elçisi, diğer yanda ise hangi mucizeyi, hangi delili görürse görsün, inanmamaya karar vermiş bir grup vardır. Hz. İsa'nın karşısındaki düşmanlar kendilerini açıkça belli etmişlerdir. Onu dinleyen, yanında olan kişilerden de sonradan onu inkar edenler çıkmış olması muhtemeldir. Nitekim Allah **"Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü..."** (Zuhruf Suresi, 65) ayetiyle bu durumu bizlere haber vermektedir. Bu nedenle de Hz. İsa kavmin içinde iman eden, gerçekten güvenebileceği kişileri belirlemiştir. Bu durum Kuran'da şu şekilde belirtilmiştir:

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol" dediler. (Al-i İmran Suresi, 52)

Kuran'da Hz. İsa'yı öldürmek amacıyla inkar edenlerin bir tuzak kurdukları haber verilir. Rivayetlere göre Hz. İsa'nın yanındakilerden birisinin ihanet etmesini sağlayan bir kısım bağnaz din adamları, Allah'ın elçisini tutuklayıp Romalılara teslim etmek istemişlerdir. Yine rivayetlere göre ölüm cezasını uygulama hakkı olmayan rahipler, Roma yönetimini kışkırtmak için bir tuzak hazırlamış ve Hz. İsa'yı Romalı yöneticilere karşı olan bir kişi olarak tanıtmışlardır. Çünkü Romalıların bu konuda çok hassas ve acımasız olduklarını bilmektedirler. Bu tuzağın sonu ise Kuran'da şöyle bildirilmiştir.

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, Hz. İsa'yı öldürmek için harekete geçilmiş, tuzak kurulmuştur. Ancak onlar Hz. İsa'yı öldürmeyi başaramamışlar, onun bir benzerini, Hz. İsa zannederek öldürmüşlerdir. Allah, Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselterek, hazırlanan tuzağı boşa çıkarmıştır:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 157-158)

Romalıların Hz. İsa'yı çarmıha gererek öldürdükleri iddiası dünya genelinde oldukça yaygındır. Bu iddiaya göre, Hz. İsa'yı tutuklayan Romalılar ve Yahudi din adamları onu çarmıha gererek öldürmüşlerdir. Nitekim, Hıristiyan aleminin çok büyük bir bölümü de olayı bu şekilde kabul etmekte, fakat Hz. İsa'nın öldükten sonra dirilerek göğe yükseldiğine inanmaktadır. Ancak Kuran ayetlerini incelediğimizde olayın aslının böyle olmadığını görürüz:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma şalebuhu). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)

Aynı ayetin devamında Hz. İsa'nın ölümü için şu şekilde bildirilmektedir:

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Ayette bildirilen gerçek açıktır. Yahudilerin kışkırtmalarıyla Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışan Romalılar, bunda başarılı olamamışlardır. Ayette geçen **"...Ama onlara (onun) benzeri gösterildi..."** ifadesi bu durumu açıkça haber vermektedir.

Allah insanlara Hz. İsa'nın bir benzerini göstermiş ve onu Kendi Katına yükseltmiştir. Ayrıca Rabbimiz, bu iddiada bulunanların gerçeğe dair bir bilgileri olmadığını da bildirmektedir.
Hz. İsa'nın çarmıha gerilmiş olması konusunda ilk çağlarda çeşitli ayrı düşünceler ortaya çıkmıştır. Sonraki yüzyıllarda, Konsül kararlarıyla, Hıristiyanlığın iman kaideleri belirlenene kadar bu fikir ayrılıkları devam etmiş ve Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini iddia eden akımlar sapkın ilan edilmişlerdir.

KURAN'DA HZ. İSA'NIN ALLAH KATINA YÜKSELİŞİ

Peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı kıssalarda geçen kelimelerle, Hz. İsa’nın Allah Katına alınışının anlatıldığı ayetlerin incelenmesi, Hz. İsa’nın durumuyla ilgili önemli bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır: Hz. İsa hiçbir peygamber gibi vefat etmemiş ya da inkar edenler tarafından öldürülmemiş, Rabbimiz onu Kendi Katına yükseltmiştir. Bu bölümde Hz. İsa’nın ve diğer peygamberlerin ölümlerini ifade eden kelimelerin Arapça karşılıklarını ve Kuran ayetlerinde ne şekilde kullanıldıklarını inceleyeceğiz.

Kuran’da peygamberlerin ölmesi veya öldürülmesiyle ilgili olarak kullanılan kelimeler ileride daha detaylı göreceğimiz gibi "katele (öldürmek), mate (ölmek), haleke (helak olmak), salebe (asmak)" ya da birkaç özel kelimedir. Oysa Hz. İsa için, Kuran’da çok açık bir ifadeyle, **"Onu öldürmediler (ma katelehu) ve asmadılar (ma salebuhu)"** ifadesi kullanılarak hiçbir öldürme şekliyle öldürülmediği bildirilmiştir. Allah ayetlerde insanlara Hz. İsa'nın bir benzerinin gösterildiğini ve onun Kendi Katına yükseltildiğini bildirmektedir. Bu gerçek Al-i İmran Suresi'nde şu şekilde haber verilir:

> **Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..." (Al-i İmran Suresi, 55)**

Kuran'da ölüm anlamı içeren kelimelerin ve Al-i İmran Suresi'nde geçen "vefat ettirme" kelimesinin kullanım şekilleri şöyledir:

1) Teveffa: Vefat Ettirme

Ayette geçen "vefat" kelimesinin karşılığı Türkçe'de kullanılan ölme anlamından farklı anlamlara gelmektedir. Ayetlerin Arapça karşılıklarının incelenmesi, Hz. İsa'nın bildiğimiz manada ölmediğini açıkça ortaya koyar. Maide Suresi'nin 117. ayetinde ölüm olayı şu şekilde aktarılır:

> **"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde**

kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Beni vefat ettirdiğinde (teveffeyteni), üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen herşeyin üzerine şahid olansın."

Bu ayetlerde geçen ve Türkçe meallerde **öldürme** ya da **vefat ettirme** olarak çevrilen kelime (teveffeyteni) Arapçada "vefea" kökünden türemiş olan "teveffa" fiilidir ve bu fiil ölüm manasına değil, "canın alınması" manasına gelmektedir. Nitekim Arapça tefsirlerde de ölüm manasında kullanılmaz. İslam alimi Kurtubi'nin tefsiri bunun örneklerinden biridir. Kurtubi tefsirinde söz konusu kelime için "nefislerin ele alınması" tabiri kullanılmıştır. Nitekim insanın canının alınmasının her zaman ölüm anlamına gelmediğini Allah Kuran'da bizlere bildirmektedir. Örneğin "teveffa" kelimesinin geçtiği bir ayette insanın ölümünden değil, uykudaki halinden bahsedilmektedir:

Sizi geceleyin vefat ettiren (ye teveffakum) ve gündüzün "güç yetirip etkilemekte olduklarınızı" bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten O'dur... (Enam Suresi, 60)

Bu ayette "vefat ettirme" olarak tercüme edilen kelime ile, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde geçen kelime aynıdır, yani her iki ayette de "teveffa" kelimesi geçmektedir. İnsanın, gece içinde bulunduğu durum ölüm olmadığına göre yukarıdaki ayette geçen "yeteveffakum" kelimesinin ölümü kastetmediği, doğru tercümenin "geceleyin canlarınızı alan" şeklinde olması gerektiği açıktır. Aşağıdaki ayette ise aynı kelime şu şekilde geçmektedir:

Allah, ölecekleri (mevt) zaman canlarını alır (yeteveffa); ölmeyeni de uykusunda (canını alır) (lem temut). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı (el mevte) verilmiş olanı tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42)

Uykunun bir tür vefat olarak değerlendirildiğini, ancak bununla biyolojik ölümün kast edilmediğini gösteren örneklerden biri de Peygamber Efendimiz (sav)'in uykusundan kalktığı zaman "Bizi öldürdükten sonra dirilten Allah'a hamdolsun" dediğini bildiren hadis-i şeriftir. (Buhari, Kitabu'd Deavat 6312; İbni Sinni, Fi Amelli'l Yevm ve'l Leyle, no. 647, 856, 857, 885; Muhammed Halil Herras; Hz. İsa Gelecek mi?, Isparta 2002, s. 9) Hiç şüphesiz, Hz. Muhammed (sav) bu hikmetli sözüyle, uyunduğu zaman biyojik manada ölüm gerçekleştiğine değil, uyuyan insanın bizim anladığımızdan farklı bir anlamda "canının alındığına" dikkat çekmiştir. Ünlü İslam alimi ve müfessir İbn Kesir de, Al-i İmran Suresi'nin tefsirini yaparken, diğer pek çok delil ile birlikte söz konusu hadis-i şerifi kullanmıştır. İbn Kesir'in tefsirinde, "teveffa" kelimesinin uykuya işaret ettiği, aynı kelimenin diğer ayetlerde ne şekilde yer aldığı gösterilerek açıklanır. Bu açıklamaların ardından, İbn Kesir, İbn Ebu Hatim'den rivayet edilen bir hadisi de kullanarak kanaatini şöyle ifade eder:

İbn Ebu Hatim diyor ki; "Bize babam... Hasan'dan rivayet etti ki, o, 'Seni vefat ettireceğim..." ayeti hakkında şu açıklamada bulunmuştur: Burası, 'Seni uyku ölümü ile öldüreceğim, yani uyutacağım' anlamındadır ki, Allah Teala Hz. İsa'yı uykuda iken göğe

kaldırmıştır... Cenab-ı Hak, Hz. İsa'yı şüphe götürmeyen bir gerçek olarak, uyku ile vefat ettirdikten sonra göğe çekmiş ve o dönemde kendisine eziyet eden Yahudilerin eziyetlerinden kurtarmıştır. 4

2) Katele: Öldürmek

Kuran'da ölüm konusu anlatılırken genelde kullanılan kelime Arapça'da "öldürmek" anlamına gelen "katele" kelimesidir. Mümin Suresi'nde "katele" kelimesi şu şekilde kullanılmaktadır:

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim (aktul) de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın"... (Mümin Suresi, 26)

Ayette geçen "Musa'yı öldüreyim" ifadesinin Arapçası "aktul Musa" şeklindedir. Bu kelime katele fiilinden türemiştir. Bir diğer ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılır:

... Peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi (yaktulune)... (Bakara Suresi, 61)

Ayette geçen "öldürmelerindendi" kelimesinin Arapçası "yaktulune" şeklindedir ve yine aynı şekilde katele kelimesinden türemiştir. Ve tercümede de açıkça ifade edildiği gibi "öldürmek" anlamına gelmektedir.

Aşağıda peygamberlerin ölümünü açıklayan bazı ayetlerde "katele" fiilinin ne şekilde kullanıldığı belirtilmektedir. Parantez içinde anlamları bildirilen tüm kelimelerin fiil kökleri KATELE'dir:

... Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini (katlehum) yazacağız... (Al-i İmran Suresi, 181)

... De ki: "Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" (taktulune) (Bakara Suresi, 91)

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler (yaktulune) ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; (yaktulune)... (Al-i İmran Suresi, 21)

"Öldürün (uktulu) Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın..." (Yusuf Suresi, 9)

"Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek (li yaktulu) konusunda aralarında görüşmektedirler..." (Kasas Suresi, 20)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün (uktuluhu) ya da yakın" demek oldu... (Ankebut Suresi, 24)

3) Haleke: Ölmek

Kuran'da öldürme fiili için kullanılan bir diğer kelime ise "haleke" fiilidir. Haleke kelimesi ayetlerde "helak olmak, ölmek" anlamlarında kullanılmaktadır. Örneğin Mümin Suresi'nin 34. ayetinde şu şekilde geçmektedir:

... Sonunda o, vefat edince, (haleke) demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez... (Mümin Suresi, 34)

Ayette, Türkçeye "vefat edince" olarak çevrilen ifadenin Arapçası "iza heleke" şeklindedir ve bu kelimenin anlamı da ölmektir.

4) El Mevte: Ölüm

Kuran'da peygamberlerin ölümüyle ilgili olarak kullanılan bir diğer kelime ise "el mevte" kelimesidir. Mate kelimesi ayetlerde "ölmek" anlamında kullanılmaktadır. Bunlardan biri Sebe Suresi'nde Hz. Süleyman ile ilgili olarak bildirilmektedir:

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne (el mevte) karar verdiğimiz zaman, ölümünü (mevtihi), onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi... (Sebe Suresi, 14)

Aynı kökenden gelen bir diğer kullanım ise Hz. Yahya'ya yönelik olarak kullanılmaktadır:

Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün (yemutu) ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (Meryem Suresi, 15)

Bu ayette "öleceği" şeklinde çevrilen kelimenin Arapçası "yemutu" kelimesidir. Aynı kelime Hz. Yakub'un ölümü ile ilgili ayetlerde de geçmektedir. Bakara Suresi'nde şu şekilde yer alır:

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında (el mevte) orada şahidler miydiniz?.. (Bakara Suresi, 133)

Bu ayette geçen "el mevte" kelimesi de yine aynı kökten gelmekte ve ölüm anlamı taşımaktadır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ile ilgili bir ayette ise "katele" ve "mate" fiilleri aynı anda kullanılmaktadır:

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse (mate) ya da öldürülürse, (kutile) siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz?... (Al-i İmran Suresi, 144)

Mate (ölmek) kökünden gelen mevt kelimesi, yine peygamber ölümlerinin anlatıldığı başka ayetlerde de geçer:

... Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de (mittu), hafızalardan silinip unutuluverseydim." (Meryem Suresi, 23)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü (el hulde) vermedik; şimdi sen ölürsen (mitte) onlar ölümsüz mü kalacaklar? (Enbiya Suresi, 34)

"Beni öldürecek (yumituni), sonra diriltecek olan da O'dur." (Şuara Suresi, 81)

5) Halid: Ölümsüz

Ayetlerde yer alıp, doğrudan ölmek ya da öldürmek fiilini değil, ancak ölümsüzlüğü ifade eden bir başka kelime ise "halid" kelimesidir. Halid kelimesinin anlamı kalıcı olmak, bekası devam etmek şeklindedir. Enbiya Suresi'nde "halid" kelimesi şu şekilde kullanılmıştır:

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz (halidiyne) değillerdi. (Enbiya Suresi, 8)

6) Salebe: Asmak

Kuran'da peygamberlerin ölümleri anlatılırken kullanılan kelimelerden biri de salebe (asmak) fiilidir. Salebe fiili "asmak, çarmıha germek ve idam etmek" gibi anlamlara gelmektedir. Bu fiil bazı ayetlerde şu şekilde kullanılmaktadır:

... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar (ma salebuhu) ... (Nisa Suresi, 157)

... Biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak (yuslebi)... (Yusuf Suresi, 41)

... Ancak öldürülmeleri asılmaları (yusallebu)... (Maide Suresi, 33)

Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim. (usallibennekum) (Araf Suresi, 124)

Ayetlerde de görüldüğü gibi Hz. İsa'nın vefatıyla diğer peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı ayetler birbirinden çok farklı kelimelerle ifade edilmektedir. Allah Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın öldürülmediğini, asılmadığını, insanlara onun bir benzerinin gösterildiğini, onu vefat ettirdiğini (yani uykudaki gibi canını aldığını) ve Kendi Katına yükselttiğini bildirmiştir. Hz. İsa için "canını almak" anlamına gelen "teveffa" fiili kullanılırken, diğer peygamberler için normal ölümü ifade eden "katele" ya da "mevt" gibi ifadeler kullanılmaktadır. Bu bilgiler ise bize Hz. İsa'nın durumunun olağanüstülüğünü bir kez daha göstermektedir.

HZ. İSA YERYÜZÜNE İKİNCİ KEZ GELECEK

Muharref İncil'de yazanların aksine, Hz. İsa, çarmıha gerilmemiş, yani Romalıların kurduğu tuzağın bir sonucu olarak öldürülmemiştir. Rabbimiz onların bu tuzaklarını bozmuş, Romalılar başka birini Hz. İsa zannetmişlerdir. Allah Hz. İsa'yı Kendi Katına almıştır.

Kuran ve İncil açıklamaları arasında, Hz. İsa'nın yeryüzünden ayrılışı hakkında önemli bir fark olmasına rağmen, Hz. İsa'nın Allah Katına alındığı ve kıyamet kopmadan önce bir kez daha geri dönüp dünyada gerçek dini hakim kılacağı konusunda büyük bir benzerlik vardır. Kuran'da karşılaştığımız deliller ve Peygamber Efendimiz (sav) tarafından haber verilen hadisler, Hz. İsa'nın ikinci defa yeryüzüne geleceğini doğrulamaktadır.

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceği konusu Kuran'da çok açık olarak bildirilmiştir. Pek çok ayette bu konu ile ilgili kesin ifadeler bulunmaktadır. Kuran'da bildirilen bu deliller şu şekildedir:

1. Delil

"... sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..."

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geleceğine dair işaretler taşıyan ayetlerden ilki Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetidir:

> **Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)**

Allah kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hz. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz etmektedir. Hz. İsa hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun Allah Katına yükselişinin ardından da hızla dinde dejenerasyon başladı. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa'ya iman edenler (İseviler) şiddetli baskılara maruz kaldılar. Üstelik İsevilerin hiçbir siyasi gücü de bulunmamaktaydı. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Günümüzde ise Hıristiyanlığın özünden uzaklaştığını, Hz. İsa'nın anlattığı hak dinden farklı bir dine dönüştüğünü görürüz. Hıristiyanlar arasında Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu şeklindeki (Allah'ı tenzih ederiz) sapkın inanç benimsenmiş ve teslis inancı (üçleme; Baba, oğul, kutsal Ruh) asırlar önce kabul edilmiştir. Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış

olan günümüz Hıristiyanlarını da Hz. İsa'ya uyanlar olarak kabul edemeyiz, çünkü Allah, Kuran'ın birçok ayetinde "üçleme"ye inananların inkar içerisinde olduklarını bildirmiştir:

> **Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir İlah'tan başka İlah yoktur... (Maide Suresi, 73)**

Bu durumda **"sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim**" ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hz. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişiyle ortaya çıkacaktır. Ve tekrar dünyaya gelişi sırasında bu kutlu insana tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

2. Delil

"... ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur..."

Nisa Suresi'nin 156-158. ayetlerinin arkasından Allah, 159. ayette şöyle buyurmaktadır:

> **Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)**

Yukarıdaki ayette yer alan **"ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur"** ifadesi oldukça dikkat çekicidir. Bu cümlenin Arapça karşılığı şu şekildedir: **"... ve in min ehlil kitabi illa leyüminenne bihi kable mevtihi"**

Burada bazı tefsirciler "o" zamirinin Hz. İsa yerine Kuran'a baktığını düşünmüşler ve ayete Kitap Ehlinin ölmeden Kuran'a iman edeceği şeklinde bir yorumda bulunmuşlardır. Oysa bu ayet öncesindeki iki ayette de "o" zamiri tartışmasız bir biçimde Hz. İsa için kullanılmıştır:

Nisa Suresi, 157. ayet:

> **Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.**

Nisa Suresi, 158. ayet:

> **Hayır; Allah onu Kendi'ne yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.**

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen ayette kullanılan "o" zamirinin Hz. İsa'dan başka bir varlığı kastettiğinin hiçbir delili yoktur.

Nisa Suresi, 159. ayet:

Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır.

Diğer taraftan ayetin ikinci cümlesinde yer alan **"Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır"** ifadesi de oldukça önemlidir. Kuran'da kıyamet günü insanın dilinin, ellerinin ve ayaklarının (Nur Suresi, 24, Yasin Suresi, 65), işitme, görme duyularının ve derilerinin (Fussilet Suresi, 20-23) kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri bildirilmektedir. Kuran'ın şahitliği ile ilgili ise hiçbir ayet yoktur. İlk cümlenin *–cümle yapısı olarak veya ayetlerin ardarda gelişi açısından herhangi bir delil bulunmamasına rağmen-* "Kuran"ı ifade ettiği kabul edilirse, ikinci cümlede yer alan "o" zamirinin de Kuran'a işaret ettiği iddia edilmiş olur. Oysa Allah Kuran'da bizlere bu konuyla ilgili herhangi bir bilgi vermemiştir. (En doğrusunu Allah bilir)

Bununla birlikte, bir önceki ayette bildirilen "… Allah onu Kendine yükseltti" ifadesi de, bu ayette işaret edilenin Kuran olmadığını bir kez daha göstermektedir. Kuran 1400 yıldır iman edenlere hidayet rehberidir ve Allah Katına yükseltilmemiştir. Allah Katına yükseltilen Hz. İsa'dır. Bu da ayette haber verilen şahitliğin, Hz. İsa'nın Kitap Ehli için yapacağı şahitlik olduğunu, ayette "o" zamiri ile Kuran'a işaret edilmediğini gösteren bir başka delildir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran ayetlerine baktığımızda aynı zamirin, Kuran'a işaret ettiği durumlarda, (Tarık Suresi, 13, Tekvir Suresi, 19, Neml Suresi, 77 ve Şuara Suresi, 192-196'da olduğu gibi) ayetin öncesinde ya da sonrasında mutlaka Kuran'dan bahsedildiğini görürüz. Ayetin öncesinde, sonrasında veya ayetin içinde Kuran'dan bahsedilmiyorsa, bu ayetin Kuran'ı tarif ettiğini söylemek yanlış olabilir. Ayet çok açık bir biçimde Hz. İsa'ya inanılmasından ve onun inananlara şahit olmasından bahsetmektedir.

Ayetin manası hakkında belirteceğimiz ikinci nokta ise "ölümünden önce" ifadesinin yorumu ile ilgilidir. Bazıları bu ifadenin "Kitap Ehlinin kendi ölümlerinden önce" inanması anlamında olduğunu düşünmektedirler. Bu yoruma göre Kitap Ehlinden olan her kişi kendisine ölüm gelmeden Hz. İsa'ya mutlaka iman edecektir. Oysa Arapça dilbilgisi, bu iddianın doğrı olmadığını göstermektedir. Kuran'da Kitap Ehli ile ilgili tüm ayetlerde, çoğulluğu ifade eden "hum" eki kullanılmıştır. (Beyyine Suresi, 1 ve 6; Hadid Suresi, 29; Haşr Suresi 2 de olduğu gibi.) Bu ayette ise tekilliği ifade eden "h" eki kullanılmıştır. Bu durumda, ayette haber verilen, Hz. İsa'nın ölümünden –yani yeryüzüne ikinci kez gelip biyolojik olarak ölümünden- önce Kitap Ehli'nin kendisine inanacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Ayrıca Hz. İsa döneminde Kitap Ehli tanımlamasına dahil olan Yahudiler ona iman etmemekle kalmamış, onu öldürmek için tuzak kurmuşlardır. Daha sonra da onu öldü sanıp inkarlarını sürdürmüşlerdir. Aynı durum bugünkü Yahudiler için de geçerlidir, çünkü onlar Hz. İsa'yı peygamber olarak kabul etmemektedirler. Bugüne kadar Hz. İsa'ya iman

etmemiş milyonlarca Ehli Kitap Yahudi yaşamış ve Hz. İsa'ya iman etmeden ölmüştür. Dolayısıyla ayette söz konusu olan Kitap Ehlinin değil, Hz. İsa'nın ölümüdür. Sonuç olarak, ayetlerin bizlere gösterdiği gerçek ise şudur: **"Hz. İsa ölmeden önce tüm Ehli Kitap ona iman edecektir"**.

Ayet gerçek manasıyla ele alındığında ise çok açık gerçeklerle karşılaşırız.

Birincisi, ayette gelecekten bahsedildiği açıktır, çünkü Hz. İsa'nın ölümü söz konusudur. Oysa o ölmemiş Allah Katına yükselmiştir. Hz. İsa dünyaya yeniden gelecek ve her insan gibi yaşayıp ölecektir. İkincisi Hz. İsa'ya tüm Ehli Kitabın iman etmesi söz konusudur. Bu da henüz gerçekleşmemiş ancak kesin olarak gerçekleşeceği bildirilen bir olaydır. Dolayısıyla buradaki "ölümünden önce" ifadesinin işaret ettiği kişi Hz. İsa'dır. Kitap Ehli onu görüp bilecek, ona yaşarken ilerleyen satırlarda detaylı olarak anlatılacağı gibi Müslüman olarak itaat edecek ve Hz. İsa da onların durumlarıyla ilgili ahirette şahitlik edecektir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

3. Delil

<u>"Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir..."</u>

Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne döneceği ile ilgili bir başka ayet de Zuhruf Suresi'nin 61. ayetidir. Bu surenin 57. ayetinden itibaren Hz. İsa'dan bahsedilir:

> **Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (Zuhruf Suresi, 57-60)**

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen 61. ayette Hz. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

> **Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)**

Bu ayetin Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne dönüşüne açık bir işaret taşıdığını söyleyebiliriz. Çünkü Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayette geçen **"O, kıyamet saati için bir ilimdir"** ifadesinin Arapça karşılığı şu şekildedir: **"İnnehu le ilmun lissaati."**

Bu ifadede yer alan "hu" zamirinin "Kuran"a işaret ettiğini söyleyenler vardır. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi Kuran için "hu" –"o" zamiri kullanıldığında mutlaka ayetin öncesinde veya sonrasında veya ayetin içinde Kuran'ı anlatan başka ifadeler de bulunmaktadır. Başka bir konu içinde "hu" zamiri ile Kuran'dan bahsedilmez. Ayrıca bu ayetin öncesindeki ayete bakıldığında, orada da açıkça Hz. İsa kastedilerek o zamiri kullanıldığı görülecektir:

> **"O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık." (Zuhruf Suresi, 59)**

Bu zamirin Kuran'a işaret ettiğini söyleyenler ise ayetin devamında geçen **"Ondan kuşkulanmayın, bana uyun"** ifadesini delil olarak gösterirler. Ancak bu ifadenin öncesindeki ayetler tamamen Hz. İsa'dan bahsetmektedir. Bu nedenle "hu" zamirinin bir önceki ayetlerle ilgili olması ve Hz. İsa'yı anlatması daha uygundur. Nitekim büyük İslam alimleri de bu zamiri gerek ayetlere gerekse sahih hadislere dayanarak Hz. İsa olarak açıklamaktadırlar. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde bu konu şu şekilde açıklanmaktadır:

> "Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölülerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölüleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatın kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir (kıyamet alametidir)." [5]

4. Delil

"... Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek..."

Hz. İsa'nın ikinci gelişine işaret eden başka ayetler de şöyledir:

> **Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "Ol" der, o da hemen oluverir. Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 45-48)**

Ayette, Allah'ın Hz. İsa'ya, Tevrat'ı, İncil'i ve bir de "Kitab'ı" öğreteceği haber verilmektedir. Bu kitabın hangi kitap olduğu kuşkusuz önemlidir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Her iki ayette de geçen "Kitap" ifadesini incelediğimizde, bunun Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Ayetlerde Tevrat ve İncil dışında gönderilen son hak kitabın Kuran olduğu bildirilmektedir. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir) Bunun yanında, yine Kuran'ın bir başka ayetinde, "Kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O, sana Kitab'ı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği başka bazı ayetler de şu şekildedir:

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (Bakara Suresi, 89)

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "Kitab"ın Kuran olduğunu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceğini düşünebiliriz. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600 sene önce yaşamıştı. İlerleyen bölümlerde detaylı olarak göreceğimiz gibi, Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişinde İncil ile değil Kuran'la hükmedeceği bildirilmektedir. Bu da ayetteki manaya tam olarak uygun düşmektedir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

5. Delil

"Şüphesiz, Allah Katında İsa' nın durumu,

Adem'in durumu gibidir..."

"Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir..." (Al-i İmran Suresi, 59) ayeti de Hz. İsa'nın dönüşüne işaret ediyor olabilir. Tefsir alimleri genellikle bu ayetin her iki peygamberin de babasız olma özelliğine, Hz. Adem'in Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılması ile Hz. İsa'nın yine "Ol" emriyle babasız doğmasına işaret ettiğine dikkat çekmişlerdir. Ancak ayetin bir ikinci işareti daha olabilir. Hz. Adem

cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa da ahir zamanda Allah'ın Katından yeryüzüne indirilecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden döneceğine ilişkin olarak Kuran'da geçen ayetler çok açıktır. Kuran'da diğer peygamberler için bunlara benzer ifadeler kullanılmamıştır. Ancak tüm bu ifadeler, Hz. İsa için kullanılmıştır. Bunun anlamı ise oldukça açıktır.

6. Delil

"...doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün..."

Kuran'da Hz. İsa'nın ölümünü ifade eden bir diğer ayet ise Meryem Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

"Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 33)

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürülme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa'nın öleceği günden bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadıktan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

7. Delil

"... beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..."

Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen **"kehlen"** kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

"Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun…" (Maide Suresi, 110)

"Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (Ali İmran Suresi, 46)

Bu kelime Kuran'da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hz. İsa için kullanılmaktadır. Hz. İsa'nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan "kehlen" kelimesinin anlamı *"otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse"* şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla **"35 yaş sonrası döneme işaret ediyor"** şeklinde çevrilmektedir.

Hz. İsa'nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katına yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden ve İbni Abbas'tan rivayet edilen hadise dayanan İslam alimleri, Hz. İsa'nın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa'nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söylemektedirler.[6]

İslam alimlerinin bu yorumunun isabetli olduğu, söz konusu ayetler dikkatle incelendiğinde kolaylıkla anlaşılmaktadır. Kuran ayetlerine bakıldığında bu ifadenin, yalnızca Hz. İsa için kullanıldığını görürüz. Tüm peygamberler insanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ görevini yerine getirmişlerdir. Ancak Kuran'da hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamaktadır. Bu ifade sadece Hz. İsa için ve mucizevi bir durumu ifade etmek amacıyla kullanılmıştır. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen "beşikte" ve "yetişkin iken" kelimeleri iki büyük mucizevi zamana dikkat çekmektedirler.

Nitekim İmam Taberi, *Taberi Tefsiri* isimli eserinde bu ayetlerde geçen ifadeleri şu şekilde açıklamaktadır:

> "Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa'nın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaştayken göğe kaldırılmıştı…
>
> Bu ayette (Al-i İmran Suresi, 46), Hz. İsa'nın hayatta olduğuna delil vardır ve ehl-i sünnet de bu görüştedir. Çünkü ayette, onun yaşlandığı zamanda da insanlarla konuşacağı ifade edilmektedir. Yaşlanması da ancak, semadan yeryüzüne ineceği zamanda olacaktır."[7]

"Kehlen" kelimesinin açıklamaları da, Kuran'da yer alan diğer bilgiler gibi, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine işaret etmektedir. (Allah en doğrusunu bilir.) Tüm bu anlatılanlar Hz. İsa'nın ahir zaman adı verilen dönemde yeryüzüne tekrar geleceğini ve insanları hak din olan İslama yönelteceğini ortaya koymaktadır. Kuşkusuz bu, Allah'ın iman edenlere büyük bir müjdesi, rahmeti ve nimetidir. İman edenlerin sorumluluğu ise, Hz. İsa'yı en güzel şekilde savunup desteklemek ve onun insanları çağırdığı Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamaktır.

Hz. İsa'yı her gören tanıyacaktır

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi ile ilgili yazılan yazılarda vurgulanan bir diğer konu *"Hz. İsa'nın kim olduğunun nasıl anlaşılacağı ve onun hangi özelliklerinden*

*tanınabileceği"*dir. Bilgice, akılca, vücutça, ahlakça üstün kılınmış bir insan olarak Hz. İsa'nın yüzünde peygamberlere has bir ifade olacaktır. Sahip olduğu güçlü Allah korkusunun ve derin imanının nuru yüzüne yansıyacaktır. Ve peygamberlere has olan nurlu ifade o derece açık olacaktır ki, onu görenler diğer insanlara kıyasla çok üstün bir insanla karşılaştıklarının farkına varacaklardır.

Allah, Hz. İsa'nın hem dünyada hem de ahirette **"... seçkin, onurlu, saygın ve Allah'a yakın kılınanlardan..."** (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirmiştir. Allah'ın ayetinin bir tecellisi olarak tüm peygamberler gibi Hz. İsa da çevresindeki insanlar arasında saygınlığıyla, seçkin ve onurlu oluşuyla tanınacaktır. Görenler onu daha bakar bakmaz tanıyacak, kalplerinde bu konuda hiçbir şüphe oluşmayacaktır. Bu kutlu insanın gelişini inkar eden insanlar da yaptıklarının mantıksızlığını hemen kavrayacaklardır.

Hz. İsa Kuran'da geçen peygamber özellikleri ile tanınabilecektir. Ancak bunlar dışında onu insanlara tanıtan başka belirtileri de olacaktır. Şüphesiz bunlardan en önemlilerinden biri Hz. İsa'nın dünyada bir ailesinin, hiçbir akrabasının, eskiden tanıdığı tek bir kişinin olmamasıdır.

Gerçekten de, Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde çevresinde kendisini önceden tanıyan hiç kimse olmayacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi dahi çıkmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları şu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacaktır. Çünkü onu tanıyan tüm insanlar bundan yaklaşık olarak 2000 sene kadar önce yaşamış ve ölmüşlerdir. Annesi Hz. Meryem, Hz. Zekeriya, onunla yıllarını geçirmiş olan havarileri, dönemin Yahudi önde gelenleri ve bizzat Hz. İsa'dan tebliğ almış olan insanlar vefat etmişlerdir. Dolayısıyla ikinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse olmayacak ve onun hakkında hiç kimse hiçbir şey bilmeyecektir. Tek bir çocukluk resmi bulunmayacak; hiçbir insan onun geçmişine dair bir hatıraya sahip olmayacaktır.

Kuşkusuz bu durum, dönem dönem ortaya çıkan "sahte Mesih" tehlikesini de tamamen ortadan kaldırmaktadır. Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Hiç kimse "bu kişi Hz. İsa olamaz" diyecek bir sebep bulamayacaktır. Çünkü Hz. İsa Allah Katına yükseldiği haliyle, o zamanki kıyafetiyle gelecek, hiçbir insanın asla taklit edemeyeceği üstün özelliklere sahip olacaktır.

Kuran ayetlerinde benzer örnekler

Kuran ayetlerinde uzun süre ölü kaldıktan sonra yeniden dirilme, yüzlerce yıl uykuda kalma gibi Hz. İsa'nın durumuyla benzeyen bazı örnekler yer almaktadır. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

Yüzyıl sonra diriltilen adam

Bu örneklerden biri, "yüz yıl ölü kaldığı" haber verilen bir kimsenin hayatına ilişkindir:

Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 259)

Önceki sayfalarda belirttiğimiz gibi ayetlerde Hz. İsa'nın ruhunun alındığından bahsedilmektedir. Yukarıda verdiğimiz ayette ise tam bir ölüm (mevt) söz konusudur. Dolayısıyla kesin olarak ölen bir insanın da Allah'ın dilemesiyle bu dünyada tekrar diriltildiği Kuran'da bildirilen bir gerçektir.

Kehf Ehli'nin yıllar sonra uyandırılmaları

Konuya işaret eden diğer bir örnek ise Kehf Suresi'ndeki "Ashab-ı Kehf" kıssasındadır.

Allah Kehf Suresi'nde, yaşadıkları dönemin din karşıtı hükümdarının zulmünden korunmak için mağaraya sığınan bir grup gençten bahsetmektedir. Bu kıssada onların uzun yıllar uyuduktan sonra tekrar uyandırıldıkları anlatılmaktadır. Ayetler şöyledir:

O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (Kehf Suresi, 10-11)

Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (Kehf Suresi, 18-19)

Kuran'da gençlerin mağarada kaç yıl kaldıkları tam olarak haber verilmez. Bunun için yıllar yılı tabiri kullanılır ki sürenin çok kısa olmadığı buradan anlaşılmaktadır. Ayrıca kalış süresiyle ilgili insanların tahmini de oldukça uzun bir süredir, 309 yıl:

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir Velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (Kehf Suresi, 25-26)

Elbette burada önemli olan sürenin kısa veya uzun olması değildir. Üzerinde durduğumuz konu Allah'ın bazı insanları dünyadaki bildiğimiz hayattan, uyutmak veya canlarını almak suretiyle uzaklaştırdıktan sonra tekrar canlandırmasıdır. Tıpkı uykudan uyanan insanlar gibi bu kişileri de tekrar hayata döndürmesidir. Hz. İsa da bu insanlardan biridir ve zamanı geldiğinde tekrar dünya üzerinde yaşayacak, Allah'ın ona bahşettiği şerefli sorumluluğunu yerine getirdikten sonra, **"Dedi ki: "Orada (dünyada) yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız."** (Araf Suresi, 25) hükmünün gereği her insan gibi dünyada ölecektir. (En doğrusunu Allah bilir)

HADİSLERDE HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİ

Hadis-i şeriflerde, Hz. İsa'nın yeryüzüne dönüşü, dönmeden önce ve döndükten sonra gerçekleşecek çeşitli hadiseler hakkında Peygamber Efendimiz (sav) çok önemli bilgiler vermiştir. Peygamberimiz (sav)'in gelecek hakkında verdiği bilgiler "gayb" haberlerindendir. Allah ayetlerde dilediği elçilerine gayb bilgilerini vereceğini bildirmiştir:

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyici (gözetleyici)ler dizer. (Cin Suresi, 26-27)

Rabbimiz Fetih Suresi'nde de Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e rüyalar aracılığı ile bilgi verdiğini haber vermiştir:

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (Fetih Suresi, 27)

Ayette görüldüğü gibi, Rabbimiz, Peygamberimiz (sav)'e çeşitli gayb haberleri vermiştir. Bu haberler, Peygamberimiz (sav)'e ve onunla birlikte olan salih müminlere Allah'ın büyük bir desteğidir, yardımıdır.

Peygamberimiz (sav), Allah'ın bildirmesiyle, kıyamet alametleri ile ilgili birçok haber vermiştir. Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne ikinci kez gelişi Peygamber Efendimiz (sav)'in gelecekle ilgili verdiği haberler arasında önemli bir yere sahiptir. Ahir zamanla ilgili rivayetler sahih hadis kaynağı olan *Kütüb-ü Sitte*'nin tamamına ve ardından *İmam Malik'in Muvattası, İbn Huzeyme ile İbn Hibban'ın Sahih'leri, İbn Hanbel ve Tayalisi'nin Müsnedleri* gibi en muteber hadis kaynaklarına girmiştir. Bu kaynaklardan öğrendiğimize göre Peygamberimiz (sav), Hz. İsa ile ilgili çok özel açıklamalarda bulunmuştur. Hz. İsa'nın ikinci gelişi konusu, "tevatür" *(kuvvetli haber)* derecesinde bilinen bir konu olarak hadis ilmi içinde yerini almıştır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) hadislerinde, ahir zamanda din ahlakının tüm dünya üzerinde hakim olacağını, yeryüzüne barış, adalet ve refahın hakim olacağını bildirmektedir. Peygamberimiz (sav) bu hakimiyeti Hıristiyan dünyası ile İslam dünyasını birleştirecek olan Hz. İsa'nın gerçekleştireceğini bizlere müjdelemektedir. Günümüzde yeryüzünde mevcut bulunan din karşıtı felsefelerin uygulamaları sonucu toplumların içine sürüklendiği durum ortadadır. Ahlaksızlık, uyuşturucu, terör, kıtlık ve diğer birçok sorun Hıristiyan ve İslam dünyasının bunlarla fikri olarak mücadele için birleşmesini gerektirmektedir. Dünyanın şu anki sosyal yapısı Hıristiyan ve İslam ittifakını adeta zorunlu hale getirmiştir. Hıristiyanlığın dünya üzerindeki gelişmiş ülkelerde, liderler seviyesindeki

etkisi de göz önünde bulundurulursa önümüzdeki yıllarda oluşabilecek bir İslam-Hıristiyan ittifakının ne derece etkili olabileceği açıkça görülmektedir.

Hz. İsa hakkındaki hadisler tevatür derecesindedir

Daha önce de belirttiğimiz gibi Hz. İsa'nın gelişi konusunda nakledilen hadisler tevatür derecesindedir. Birçok araştırmacı da alimlerimizin görüşlerinin bu yönde olduğunu aktarmaktadır. Tevatürün tanımı *Büyük Lugat*'te şöyle yapılmaktadır:

> "Tevatür: Kuvvetli haber, içinde yalan ihtimali olmayan ve bir cemaate dayanan kuvvetli haber."[8]

Hz. İsa'nın gelişinin tevatür derecesinde hadislerle bildirildiğine dair özel olarak bir eser kaleme alan büyük hadis alimi Şeyh Muhammed Enver el Keşmiri *Et Tasrih bi-ma tevatera fi nuzuli'l Mesih* isimli çalışmasında 75 tane hadise ve 25 tane sahabeye ve sahabeyi görenlere ait esere yer vermiştir.

Hz. İsa'nın tekrar geleceğini nakleden alimlerin başında mezhep imamımız İmam-ı Azam Ebu Hanife gelmektedir. Ebu Hanife, *Fıkh-ı Ekber* adlı eserinin son bölümünde şunları bildirmektedir:

> "Deccal'in, Ye'cüc ve Me'cücün çıkması, Güneşin batıdan doğması, İsa (as)'ın gökten inmesi ve diğer kıyamet alametleri, sahih haberlerde varid olduğu vech ile, haktır, olacaktır."[9]

Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişi konusu kıyametin on büyük alametinden biridir ve birçok İslam alimi eserlerinde bu konuyu detaylı olarak ele almışlardır. Bu konudaki izahlar topluca değerlendirildiğinde Hz. İsa'nın ikinci gelişi hakkında İslam alimleri arasında bir söz birliği olduğu açıkça görülür. Hadislerin tevatür olduğu konusunda yapılan bazı izahlar şöyledir:

> "Şevkani de İsa (as)'ın ineceğine dair hadislerin sayısının 29'a ulaştığını söyleyerek, bunları bir bir nakletmiş ve sonunda: "Bizim naklettiğimiz hadisler görüldüğü gibi tevatür haddine ulaştı. Bu beyanımızla şu sonuca varılıyor ki, beklenen Mehdi hakkındaki hadisler, Deccal hakkında hadisler ve İsa (as)'ın inmesine dair hadisler mütevatirdir" demiştir."[10]

Tirmizi, Ebu Davud, Bezzaz, İbni Mace, Hakim, Tabarani ve Ebu Ya'la Musuli bu konu hakkında çeşitli sahabelerden rivayetler nakletmişler; Ali, İbni Abbas, İbni Ömer, Talha, İbni Mes'ut Ebu Hureyre, Enes, Ebu Sa'id Hudri, Ümmi Habibe, Ümmi Seleme, Sevban, Kurre bin İyas, Ali Hilali ve Abdullah bin Haris bin Cüz'e birtakım senetlerle isnad etmişlerdir.[11] Örneğin İbn-i Hacer-i Haysemi *"Es-Sevaik-ul Muhrika"* kitabında, Şeblenci *"Nur-ul Ebsar"* kitabında, İbn-i Sabbağ *"El-Fusul-ul Muhimme"*, Muhammed Es-Sabban *"İs'af-ür Rağibin*, *Genci-i Şafiî El-Beyan* kitabında, Şeyh Mansur Ali *"Ğayet-ul Me'mul"* kitabında, Suveydi

"Sebaik-uz Zeheb" adlı kitapta Hz. İsa'nın gelişiyle ilgili hadislerin mütevatir olduğunu yazmışlardır.[12]

Bu hadisleri Ehl-i Sünnet muhaddis ve alimleri kendi kitaplarında yazmışlardır. Örneğin: Ebu Davud, Ahmed Tirmizi, İbn-i Mace, Hakim, Nesai, Taberani, Ravyani, Ebu Nuaym-i İsfahanî, Deylemi, Beyhaki, Sa'lebi, Hameveyni, Menavi, İbn-i Meğazili, İbn-i Cevzi, Muhammed-us Sabban, Maverdi, Genci-i Şafii, Sem'âni, Harezmi, Şa'rani, Darakutni, İbn-i Sebbağ-i Maliki, Şeblenci, Muhibbuddin Taberi, İbn-i Hacer-i Haysemi, Şeyh Mansur Ali Nasıf, Muhammed b. Talha, Celaluddin Suyuti, Şeyh Süleyman-i Hanefi, Kurtubi, Bağavi ve diğer alimler bu konuya eserlerinde yer vermişlerdir.

İbni Kesir Tefsiri'nde, Zuhruf Suresi'nin 61. ayetinde geçen "İsa (as)'ın kıyamet alameti oluşu" hakikatini açıklarken, Hz. İsa'nın kıyamet kopmadan önce ineceğini bildiren rivayetlerin tevatür derecesine geldiğini bildirmektedir. Şeyh Abdülfettah Ebu Gudde de, Hz. İsa'nın yeryüzüne inip Deccal'i öldüreceğine dair rivayetlerin **tevatür** derecesini bulduğunu belirtir.[13] Allame muhaddis Kittani'nin de *Nazmü'l-Mütenasır* isimli eserinde[14] aynı görüşleri savunduğu görülür.

Konu hakkında eserleri bulunan yazarların nakillerinden de anlaşılmaktadır ki hadis kaynakları çok zengindir. Dahası, Hz. İsa'nın gelişinin ahir zamanda gerçekleşecek olan kıyamet alametlerinden olduğunu bildiren hadisler de Buhari, Müslim gibi ana hadis kaynaklarında yer almaktadır. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

> Sizler on alameti görmedikçe hiçbir zaman Kıyamet kopmaz... **Biri de İsa (as)'ın inmesi...** (Müslim, *Kitabü-l Fiten:* 39)

> VAllahi **Meryem oğlu** (Hz. İsa aleyhisselam), Feccu'r-Ravha nam mevkide, hacc yapmak veya umre yapmak yahut da her ikisini de yapmak için icabet edecektir. (Müslim, *Hacc* 216, 1252)

> Kıyamet on alamet görülmedikçe kopmaz: Duman, Deccal, Dabbetu'l arz, Güneş'in batıdan doğması, **İsa'nın yeryüzüne inmesi...** (Huzeyfe bin Esid el-Gifari r.a., *Büyük Hadis Külliyatı, Rudani,* 5. cilt, s. 362)

> Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, **Meryem oğlu İsa'nın** adalet sahibi olarak inmesi yakındır... [Ebu Hureyre r.a. / **Buhari**, *Büyu* 102, *Mezalim* 31, *Enbiya* 49; **Müslim**, *İman* 242 (155); Ebu Davud, *Melahim* 14 (4324); **Tirmizi**, *Fiten* 54 (2234)]

> **İsa inecek**; emirleri: 'Haydi gel, bize namaz kıldır!' diyecek. Buna karşılık: 'Kiminiz kiminizin emiridir. Bu, Allah'ın bu ümmete bir lütfu keremidir' diyecek. (Müslim, *Büyük Hadis Külliyatı, Rudani,* 5. cilt, s. 380)

> Vallahi muhakkak ve muhakkak **Meryem oğlu İsa inecek**, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek... (*Sahih-i Müslim bi Şerhin-Nevevi*, cilt 2, s.192. *Kitabul-İman*, *Babu Nuzuli İsa İbn-i Meryem, Kenzul Ummal*, 14/332)

İmamınız kendinizden olduğu halde, **Meryem oğlu** sizin içinize **indiği zaman** sizler nasıl olursunuz?" (Ebu Hureyre, r.a./ Buhari, *Enbiya* 50, 3265, 3/1272; Müslim, *İman* 71,155,1/136; Beyhaki, *Esma ve Sıfat* 3265, 2/166)

(Kıyamet Alametleri konusuyla ilgili detaylı bilgi için Bkz. *Kıyamet Alametleri*, Harun Yahya, Kültür Yayıncılık, 2001)

Peygamberimiz (sav) insanları Hz. İsa'nın gelişiyle müjdelemiştir

Benliğime hakim olan zata yemin ederim ki, Meryem'in oğlunun adaletli bir hakem olarak size inmesi pek yakındır. O, Haç'ı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak; mal çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir. *(Sünen-i Tirmizi,* 4/93)

Onunla (İsa ile) benim aramda hiçbir peygamber yoktur. O şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. İnsanlarla İslam için savaşacaktır. Deccal'i öldürecek, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını Müslümanlar kılacaklardır. (Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tırmizi, *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 380)

Hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu (İsa aleyhisselam)'ın adil bir hakim olarak sizin içinize inmesi muhakkak yakındır. O, salibi (haçı) kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır, mal o kadar çoğalıp taşacak ki, hiç kimse mal kabul etmez olacaktır. (*Sahih-i Müslim*, 6/532)

İsa bin Meryem adil bir hakim ve adaletli bir imam olarak inmedikçe kıyamet kopmayacaktır. O, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır. Mal da o kadar çoğalacaktır ki hiçbir kimse mal kabul etmeyecektir. (Sünen-i İbni Mace, 10/340)

İsa bin Meryem (a.s.) benim ümmetim içinde;

1- Adaletli bir hakim ve adil bir imam olacak,

2- Haçı kırıp ezecek ve domuzu öldürecektir.

3- (Zimmilerden) Cizyeyi kaldıracak,

4- Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır.

5- Din birliği de olacak, artık Allah'tan başkasına tapılmayacaktır. (*Sünen-i İbni Mace*, 10/334)

Yeryüzü sanki ayağının altına serilecek... Gözü uzakları da görecek... Kafirlerin kalelerini ve köylerini görecek... (*Kıyamet Alametleri*, s. 244)

Deccal, Hz. İsa'yı görünce su içinde tuzun erimesi gibi erir ve koşarak kaçıp gider. Hazreti İsa (Deccal'in arkasından):

-Benim sana indireceğim bir darbe var, sen bu darbeden hiç kurtulamazsın, der ona (Filistin'deki Bab-ü Lüdd denilen mevkide yani) Bab-ü Lüdd'ün şark tarafındaki bab-ü Remle yanında yetişerek Deccal'i öldürür. (*Ölüm-Kıyamet-Ahiret*, s. 496)

Hz. İsa döneminde yeryüzü barışla dolacak

Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (*Sahih-i Müslim*, 1/136)

Savaş (erbabı) da ağırlıklarını (silah ve malzemelerini) bıracak. (*Sünen-i İbn-i Mace*, 10/334)

Harp (erbabı) ağırlıklarını (yani silah ve saireyi) bırakır. (*Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri*, s. 496)

Düşmanlık, küsüşme ve kıskançlık ortadan kalkacaktır. (Ebu Hureyre r.a, *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5. cilt, s. 379)

İslamdan başka (hiçbir dini) kabul etmeyecek... Din muttehid olacak... Allah'tan başka hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ibadet edilmeyecek... Zekat kabul edecek kimse bulunmayacağından zekat ve sadakayı terk edecek... Zamanında hazineler ve defineler meydana çıkacak. Kıyamet yaklaştığını bildiği için, fazla mal kazanmaya rağbet etmeyecek... İnsanlar arasında sebebleri ortadan kalktığı için kin ve husumete yer vermeyecek...

Zehirli haşarat ve hayvanlardan zehri bertaraf edecek, çocuklar yılan ve akreplerle oynaşacak... Onların çocuklara bir zararı dokunmayacak. Kurt koyunla otlayacak da koyuna bir zararı dokunmayacak... Yeryüzü sulh ve selametle dolacak, mücadele ve dövüşmek, harb ve saldırılar ortadan kalkacak... yeryüzü nebatatını aynı Adem (as) zamanında olduğu gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir güruh insan doyacak. Atlar serbest bırakılacak, öküzlere lüzum görülmeyecek... Çünkü yeryüzü kendi kendine ekilecek... (*Kıyamet Alametleri,* s. 242-243)

İsa (as) ümmetim içinde, adil bir hakem, tam adaletli bir imam -hükümdar- olarak bulunur. (Hıristiyanların) haçını kırar, domuzu öldürür, cizye vergisini kaldırır, sadakayı terk eder de ne koyuna ne de deveye karşı itibar edilmez. Bütün düşmanlıklar, buğuzlaşmalar zail olur kalkar... Yeryüzü gümüş tabak gibi olur ve Hazreti Adem zamanındaki gibi (bol) bitkilerini bitirir... (Ölüm-Kıyamet-Ahiret, s. 496)

Hz. İsa döneminde çok büyük bolluk olacaktır

... Mal da o kadar çoğalacaktır ki, hiçbir kimse mal kabul etmeyecektir. (*Sünen-i İbn-i Mace*, 10/340)

Meryem oğlu (İsa) iner ve Deccal'i öldürür. Ondan sonra kırk yıl bol nimet içinde yaşarsınız. (*Kitab ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 90)

Her tarafta yemek kazanları kaynayacak, misli görülmemiş bir bolluk yaşanacak, mala rağbet olmayacak. (*El-Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 66)

İsa (as)'ın zekatı terk etmesi de malın bolluğu ve zekata muhtaç fakirin kalmaması sebebiyledir. (*Sünen-i İbn-i Mace*, 10/339)

Sonra İsa, ümmetimin içinde adaletle hükmedecek; haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, zekatı bırakacak. Ne koyuna ve ne de deveye zekat memuru gönderilmeyecek. İnsanlar arasındaki düşmanlıklar ve kin kalkacak. Akrep ve yılanların zehirleri olmayacak, hatta bir çocuk eliyle yılanla oynayacak da yılan onu sokmayacak. Kız çocuğu arslanı kaçırmaya zorlayacak da arslan ona ilişmeyecek. Kurt, koyunlar arasında sanki bir çoban köpeği imiş gibi bekleyip duracak. Kabın su ile dolduğu gibi yeryüzü din birliği ile dolacak. Allah'tan başka kimseye tapılmayacak. Harp, kavga namına hiçbir şey kalmayacak. Kureyş kabilesinden hükümdarlığı alınacak. Yeryüzü gümüş sofrası gibi olacak. Bitkisini Adem'in zamanındaki gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir nefer doyacak. Bir grup insan tek narla doyacak. Bir öküzün fiyatı şu kadar olacak, bir kaç dirhemle bir at satın alınacak."

Denildi ki:

"Ey Allah'ın Resulü! Neden at o kadar ucuz olacak? "

"Harp olmayacağı için ona pek lüzum kalmayacak."

"Neden öküz o kadar pahalı olacak? "

"Yeryüzünün tamamı ekileceği için o, çok gerekli olacak. (Ibn Mace benzerini Ebu Ümame'den nakletti, *Büyük Hadis Külliyatı,* Rudani, 5. cilt, s. 370-371-372)

Sonra kırk sene ömür sürecek. Onun zamanında kimse ölmeyecek. Kişi, koyun ve hayvanlarına (haydi gidin, otlayın) diyecek; onlar gidecekler, ekinin ortasından geçtikleri halde bir başak bile ağızlarına almayacaklar. Yılan ve akrepler kimseye eza etmeyecekler. Yırtıcı hayvanlar kapılarının önünde duracak da kimseye zararları dokunmayacak. Kişi bir ölçek buğdayı alıp öküzsüz ve sapansız ekecek, karşılığında yedi yüz ölçek buğday alacak. (İmam Suyuti, *Kıyamet Alametleri, Ölüm ve Diriliş*, s. 184)

Artık o gün (öyle bolluk olur ki on ile kırk kişi arasında) bir cemaat bir tek nar meyvesinden ye(yip doya)rlar ve o nar kabuğunun çanağı ile de gölgelenirler. Sütlere de Allah Teala tarafından o derece bereket ihsan edilir ki bir tek sağmal devenin sütü büyük bir insan topluluğuna muhakkak kafi gelir. Bir sağmal sığırın sütü insanlardan bir kabileye muhakkak yeterli gelir. Bir sağmal koyunun sütü akrabalardan meydana gelen bir soy topluluğuna muhakkak kafi gelir. (*Ölüm-Kıyamet-Ahiret*, s. 493)

Hz. İsa yeni bir din getirmeyecektir

Kırk (40) yıl Allah'ın kitabı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder. (*Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman*, s. 92)

Hz. İsa Ümmeti Muhammed'e peygamber olarak değil; Şeriat-ı Muhammediyyeyi tatbik etmek için gelecektir, demektedir. (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 68)

Hz. İsa (as) inecek ve Resulullah Efendimiz (sav)'in şeriatına tabi olacaktır. (*Mektubat-ı Rabbani,* 2/1309)

Hazreti Muhammed (sav)'in şeriatı üzerine hüküm verecek, kendisi Peygamber olduğu halde Peygamber'e tabi olacak ve Muhammed (as)'in ümmetinden olacak. Peygamberin ümmeti ve sahabisi olacak… Öyleyse o, sahabelerin en efdali olacak… (*Kıyamet Alametleri,* s. 243)

"Onunla (İsa ile) benim aramda hiçbir peygamber yoktur. O şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. İnsanlarla İslam için savaşacaktır. Mesihu'd-Deccal'i öldürecek, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını Müslümanlar kılacaklardır." (Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tırmizi, *Büyük Hadis Külliyatı*, Rudani, 5.cilt, s. 380)

Hz. İsa'nın hilyesi

1.Uzuna yakın orta boylu

2.Rengi kırmızı ile beyaza yakın

3.Üzerinde boyanmış iki elbise vardır.

4.O derece temiz ki kendisine ıslak dokunmadığı halde başı su damlatır gibidir. (*Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri*, s.499)

O kızıl, kıvırcık saçlı ve geniş göğüslüdür. O, salibi (haçı) kıracak, cizye usulünü kaldıracak, İslam'dan başka hiçbir dini kabul etmeyecek... Allah'tan başka hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ibadet edilmeyecek. Hazret-i Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatı üzere hüküm verecek, kendisi Peygamber olduğu halde Peygamber'e tabi olacak ve Muhammed (as)'ın ümmetinden olacak, Peygamber'in ümmeti ve sahabisi olacak. Çünkü o, onu mi'rac gecesi görmüştür. Öyleyse sahabilerin en faziletlisi olacak. (İmam Suyuti, *Kıyamet Alametleri, Ölüm ve Diriliş*, s. 182)

Geceleyin yürütüldüğüm zaman Musa (as)'ın kavuştum. (Peygamber onu tavsif ederek:) Bir de gördüm ki, O Şenüe kabilesi erkeklerinden biri gibi kara yağız, uzun boylu, balık etli, düz saçlı bir zattır. İsa'ya da kavuştum (Peygamber onu da tavsif ederek: İsa, orta yapılı, sanki hamamdan çıkmış gibi al çehreliydi. (*Sahih-i Müslim*, 2/1053)

Ben bu gece kendimi rüyamda Kabe'de buldum. Ansızın esmer bir kişi gördüm. Sanki o esmer insanlardan en güzeli, başının saçı iki omuzu arasında sarkıyordu, (yeni) taranmış ve arınmıştı da başının saçı su damlatıyordu. İki elini iki kişinin iki omuzuna koyarak Beyt'i tavaf ediyordu. (Orada bulunanlara) bu kimdir? diye sordum. Onlar : bu Meryem'in oğlu Mesih (İsa)'dır dediler. (*Sahih-i Buhari*, 9/177)

Hz. İsa, Peygamberimiz (sav)'in kabri yanına defnedilecektir

"İsa (as) yeryüzüne inecek, evlenecek çoluk çocuk sahibi olup, kırk beş sene yaşayacak, sonra ölecek, benimle aynı kabire gömülecek, sonra ben ve İsa aynı kabirden Ebu Bekir ile Ömer arasından kalkacağız!" (*Kıyamet Alametleri*, s. 246-247)

Hz. İsa, yeryüzünde iken evlenecek ve bir çocuğu olacaktır. Ölünce, Müslümanlar onun namazını kıldıktan sonra Ravza-i Mutahhare'ye defnedeceklerdir. (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 65)

Muhakkak ki, Meryem oğlu İsa yeryüzüne indiği zaman evlenecek, çocuğu olacak, yeryüzünde 45 yıl kalacaktır. (*Miskatü-l Meşabih*, 3/47)

Hazreti İsa yeryüzünde kırk sene yaşadıktan sonra vefat edecektir. Müslümanlar onun cenaze namazını kılarak defnedecekler. (*Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri*, s. 498-499)

İbn-i Cevzi'nin Abdullah bin Ömer (r.a.)'dan merfu'an naklettiği bir rivayette şöyle buyurulmaktadır: "İsa (as) yeryüzüne inecek, evlenecek, çoluk çocuk sahibi olup kırk beş sene yaşayacak sonra ölecek, benimle aynı kabire gömülecek, sonra ben ve İsa aynı kabirden Ebu Bekr ile Ömer arasından kalkacağız." (İmam Suyuti, *Kıyamet Alametleri, Ölüm ve Diriliş*, s. 1699, s. 185)

İNCİL VE TEVRAT'TA HZ. İSA'NIN YERYÜZÜNE DÖNÜŞÜ

Daha önceki bölümlerde Hz. İsa'nın gelişi konusunun Hıristiyanlık için çok önemli olduğunu belirtmiştik. Bunun sebebi Kitab-ı Mukaddes'i oluşturan Eski Ahit (Tevrat ve Musevilerin diğer kutsal yazıları) ve Yeni Ahit'te (dört İncil ve diğer risaleler) ahir zaman ile ilgili açıklamaların olmasıdır. Özellikle Hz. İsa'nın gelişi konusu İncil metinlerinde önemli yer tutar.

Tevrat ve İncil'de gelecekte olacak olaylarla ilgili olarak çeşitli izahlar yapılmıştır. Bilindiği gibi günümüzdeki Tevrat'ta Hz. İsa'nın adı geçmemekte, ancak Hz. Davut soyundan kurtarıcı bir Mesih'in geleceği bildirilmektedir. Ayrıca Tevrat'ın bazı bölümlerinde az da olsa son zamanlarda olacak olan olaylardan bahsedilmektedir. İncil'de ise bu konularda özellikle de Hz. İsa'nın ikinci gelişi, bunun işaretleri ve son zamanlar hakkında çok sayıda açıklamaya rastlamak mümkündür.

Kuran ayetlerinde bizlere Tevrat ve İncil'in zaman içinde tahrif edildikleri ve bu nedenle de içlerinde çeşitli yanlış inanışlar barındırdıkları haber verilmektedir. Yani bu kitaplarda hak bölümler olabileceği gibi insanlar tarafından eklenmiş, hatalı bilgiler de bulunmaktadır. Bu nedenle de Tevrat ve İncil'de yer alan açıklamaları Kuran ayetleriyle ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleriyle uyumlu oldukları ölçüde değerlendirmeye almak gerekmektedir. Ancak aşağıdaki örneklerde de görüleceği gibi ahir zaman ve Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle ilgili haberlerin büyük bir kısmı, İslami kaynaklarla büyük bir paralellik göstermektedir. Tevrat'ta Hz. İsa'nın insanlara peygamber olarak gönderilişine dair işaretler bulunduğu gibi, ahir zamandaki ikinci kez gelişine dair belirtiler de mevcuttur. Ancak Yahudilerin büyük bir kısmı Hz. İsa'yı gönderilen Mesih olarak kabul etmemiş, ona diğer peygamberlerden bazılarına yaptıkları gibi olmadık eziyetler uygulamışlardır.

Allah Bakara Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (Bakara Suresi, 87)

Mesih olarak Hz. İsa'yı kabul etmeyen Yahudiler, geleceğini umdukları "gerçek Mesih"i halen beklemektedirler.

Hıristiyanlar hem Tevrat'ı, hem de İncil'i kendilerine kaynak kutsal kitap olarak gördüklerinden son zamanlarla ilgili konuları bu iki kitabı birlikte yorumlayarak açıklamaktadırlar. İncil incelendiğinde, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinin temel konulardan birisi olduğu görülmektedir. Bu açıklamalarda Hz. İsa'nın gelişinden önce ve sonra belirecek doğa olayları, toplumsal hadiseler anlatılmaktadır. Günümüzde Peygamber Efendimiz (sav)'in de hadislerinde detaylı olarak bildirdiği bu alametlerin çoğunun önceki

zamanlara kıyasla dikkat çekici tarzda ortaya çıktığına şahit olunmaktadır. (Detaylı bilgi için Bkz: *Kıyamet Alametleri*, Harun Yahya, Kültür Yayıncılık, 2001) İlginç olan söz konusu işaretlerin biri veya ikisinin değil, hemen hepsinin birbiri peşi sıra günümüzde ortaya çıkıyor olmasıdır. Böylece içinde yaşadığımız zamanın söz konusu ahir zaman olduğunu, başta İslami kaynaklara göre, hem de Tevrat ve İncil'e dayanarak söylemek mümkündür.

Tevrat'ta vaat edilen Mesih

Tevrat'ta geleceği vaat edilen, gelişi ve yapacakları hakkında birçok bilgi verilen "Mesih", Kuran'da da belirtildiği gibi, Hz. İsa'dır. Beklenen kişi için, "Mesih" kelimesi dışında, Melik, Rab (efendi-eğitmen), Menahem gibi farklı sıfatlar kullanılmıştır.

Tevrat'ta Mesih'in gelişinden bahsedilirken onun dünyada kuracağı hakimiyete sıkça değinilir. Milletlere hükmetmesi, Hz. Davud'un soyundan olması ve ona benzemesi *(Hz. Davud da kendi zamanında ulaşabildiği tüm bölgelerde hakimiyet kurmuştu)* Mesih'in temel özelliklerindendir. Fakat Hz. İsa ilk gelişinde savaşlar yapmamış, yalnızca peygamberliğini insanlara açıklamış, mucizeler göstermiş ve Allah'ın kendisine vahyettiği mesajları tebliğ etmiştir. Bu durumda Tevrat izahlarının bir kısmının Mesih İsa'nın ikinci gelişine baktığını söylemek mümkündür.

Mesih ile ilgili Eski Ahit'te (Tevrat ve diğer kutsal yazılar) çok sayıda izah vardır. Tamamına burada yer verilmemiş, fakat fikir vermesi amacıyla birkaç örnek aktarılmıştır:

... Rab dünyanın uçlarına hükmedecektir; ve kralına kuvvet verecek, ve Mesihinin kuvvetini yükseltecektir. (1. Samuel 2:10)

Ve kralların günlerinde göklerin Allah'ı ebediyyen harap olmayacak bir krallık kuracak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılamayacak ve bu krallıkların hepsini O parçalayacak ve bitirecek, ve Kendisi ebediyyen duracak. (Daniel, 2: 44)

İşte, kendisine destek olduğum kulum... Ruhumu onun üzerine koydum; milletler için hakkı meydana çıkaracaktır. Bağırmayacak ve sesini yükseltmeyecek ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak, ve tüten fitili söndürmeyecek, hakkı hakikate erdirecek. Ve dünyada hakkı pekiştirinceye kadar zayıflamayacak ve cesareti kırılmayacak ve adalar onun şeriatini bekleyecekler... Ben, Rab, seni doğrulukla çağırdım, ve elini tutacağım, ve seni koruyacağım, ve kör gözleri açasın, mahpusları zindandan, ve karanlıkta oturanları hapishaneden çıkarasın diye seni kavme ahit, milletlere ışık olarak vereceğim. (İşaya, 42: 1-7)

Tevrat izahlarından, gelecek olan Mesih'in, kendisiyle mücadele edecek bütün yönetimlere karşı üstün geleceği anlaşılmaktadır. Bu mücadelesinin sonucunda ezilmiş, kör, karanlıklarda, zindanda olarak tasvir edilmiş insanlık alemine hakikatlari göstererek onları ışığa kavuşturacaktır.

Diğer vasıfları da şöyle anlatılmıştır:

Ve onun zevki Rab korkusunda olacak; Ve gözlerinin gördüğüne göre hükmetmeyecek, ve kulaklarının işittiğine göre karar vermeyecek; fakat fakirlere adaletle hükmedecek, ve memleketin hakirleri için doğrulukla karar verecek... (İşaya, 11: 3-4)

Hz. İsa'nın ikinci gelişindeki hakimiyeti sırasında nasıl hükmedeceğine ilişkin bu Tevrat izahları Kuran'da tarifi yapılan peygamber vasıflarıyla da büyük uyum göstermektedir: Hz. İsa adaletli, doğru karar veren, sözleri çok etkili ve hikmetli, Allah'a sadık bir yönetici olacaktır. Bu vasıflara sahip üstün bir hükümdarın eliyle Allah yeryüzünde huzur ve barışın yaşanmasını nasip edecektir.

Tevrat'ta Allah'ın varlığı ve birliğine olan imanın hakim olacağına dair şunlar anlatılmaktadır:

"Ve o gün vaki olacak ki ışık olmayacak, ışıldayanlar kararacak; fakat Rabbin bildiği bir gün olacak; gündüz de olmayacak; gece de olamayacak ve vaki olacak ki akşamlayın ışık olacak ve o günde vaki olacak ki, Yeruşalim'den (Kudüs) diri sular çıkacak onların yarısı şark denizine, yarısı garp denizine akacak; yazın da kışın da böyle olacak. Ve bütün dünya üzerinde Rab kral olacak; o gün Rab bir, ve ismi bir olacak." (Zekeriya, 14: 6-9)

Deccal'in Hz. İsa tarafından öldürülmesinden sonra Allah'a şirk koşan fikir sistemleri de tamamen son bulacaktır. Tevrat izahlarında da bu açıkça görülmektedir. Tevhid inancı tüm dünyaya hakim olacaktır.

Tevrat'ta bu dönemin diğer özelliklerini anlatan birçok benzetmeler yapılmıştır:

"Ve kurt kuzu ile beraber oturacak, ve kaplan oğlakla beraber yatacak; ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada olacak; ve onları küçük bir çocuk güdecek. Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatacak; ve aslan sığır gibi saman yiyecek. Ve emzikteki çocuk kara yılanın deliği üzerinde oynayacak, ve sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğu üzerine koyacak. Bütün mukaddes dağımda zarar vermeyecekler ve helak etmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile dolu olacak." (İşaya, 11: 6-9)

Bu tasvirler Hz. İsa'nın ikinci gelişinden sonra hadislerde tarifi yapılan Altınçağ'ın özellikleri ile de çok büyük bir benzerlik göstermektedir. (Detaylı bilgi için Bkz. *Altınçağ*, Harun Yahya, Vural Yayıncılık)

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci gelişi ile ilgili İncil açıklamaları

Hz. İsa'nın dönüşüne ilişkin İncil'in 210 bölümünde 318 farklı açıklama vardır. Aşağıda bazılarına yer vereceğimiz bu açıklamalarda Hz. İsa'nın Allah Katına alınışı ve yeryüzüne geri geleceğine dair çok açık ifadeler bulunmaktadır:

"... Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye gelip sizi yanıma alacağım." (Yuhanna, 14: 2-3)

... Sizden göğe alınan bu İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir. (Elçilerin İşleri, 1: 11)

Bunun için size, `İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın. Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. (Matta, 24: 26-27)

Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu, ummadığınız bir saatte gelecektir. (Matta, 24: 44)

Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, Rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun. Amin. (Timoteusa 1. Mektup, 6: 15-16)

Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab, o gün bu tacı bana, ve yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir. (Timoteos'a 2. Mektup, 4: 8)

Göksel Egemenliğin bu müjdesi tüm uluslara bir tanıklık olmak üzere bütün dünyada duyurulacak, ve son o zaman gelecektir. (Matta, 24: 14)

"O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek. İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler." (Matta, 24: 30)

"Melekler 'Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?' diye sordular. Sizden göğe alınan bu İsa, göğe gittiğini nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." (Elçilerin İşleri, .1: 11).

"Oysa bizim vatanımız göklerdedir. Ve oradan Kurtarıcı olan ... İsa Mesih'i bekliyoruz." (Filipililere Mektup, 3: 20).

"İşte, bulutlarla geliyor! Her göz onu görecek...." (Vahiy, 1: 7)

Kardeşler, bilgiçliğe kapılmanızı önleyecek şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsraillilerden bir bölümünün yüreği, diğer uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek nasırlaşmıştır. Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: "Kurtarıcı, Siyon'dan gelecek ve Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracaktır. (Romalılara Mektup, 11: 25-26)

İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yapraklarını sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu (İsa) yakındır, kapıdadır. (Matta, 24: 32-33)

İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. (Matta, 25: 31)

Daha önce de vurguladığımız gibi Hz. İsa'nın ikinci gelişiyle meydana gelecek bu hakimiyet, adaletin, zenginliğin, güzel ahlakın hakim olduğu bir dönem olacaktır. Bu konuda İncil'in çeşitli bölümlerinde verilen bilgilerden bazıları şunlardır:

"Ne mutlu halim olanlara; çünkü onlar yeri miras alacaklar. (Matta, 5: 5)

Bunun için siz şöyle dua edin: ...Egemenliğin gelsin. (Matta, 6: 9-10)

İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliğinde sofraya oturacaklar. Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci olacak, birinci olan bazıları da sonuncu olacak." (Luka, 13: 29-30)

Hz. İsa'nın ikinci gelişi ve bu dönemde meydana gelecek olan din ahlakının dünya hakimiyeti ile ilgili açıklamalarda İslam dini ile Hıristiyanlık ve Yahudilik arasında büyük bir uyum olduğu açıktır. Bu uyum, üç dinin mensuplarının da büyük bir bekleyiş içinde olmalarına vesile olmuştur. İşte içinde bulunduğumuz dönem, bu mucizenin gerçekleşmesinin en çok beklendiği ve belki de en yakın olduğu dönemdir. Bu ise bütün inananları şevklendirecek büyük bir müjdedir.

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ MÜSLÜMANLARI HZ. İSA'NIN GELİŞİ İLE MÜJDELEMİŞTİR

Hicri 13. asrın en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi, 1960 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşana kadar, bütün ömrünü insanları Allah'a iman etmeye ve Kuran ahlakını yaşamaya davet ederek geçirmiştir. Bu uğurda çok fazla eziyet görmüş, ancak o, yaşadığı hayattan her zaman razı olmuş ve başına gelen her zorluğu büyük bir tevekkülle, sabırla, neşeyle karşılamıştır. Bir Kuran tefsiri olan *Risale-i Nur Külliyatı*, Bediüzzaman'ın Allah'a olan coşkulu sevgisini, derin imanını ve Allah'ın dinine olan bağlılığını açıkça ortaya koyan çok hikmetli öğütlerle doludur. Bu nedenle bu kıymetli insanın yaptığı açıklamalar ve verdiği örnekler, tüm Müslümanlar için çok önemli bir rehber hükmündedir.

Bediüzzaman eserlerinde, ahir zaman ve Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi konularına çok geniş yer ayırmıştır. Özellikle vurguladığı konuların başında ise Hz. İsa'nın yeryüzüne geldiği sırada dünya üzerindeki dinsiz fikir sistemlerini temsil eden "Deccal" isimli şahs-ı manevi ile çok büyük bir mücadele yürütüp, onu yeneceğidir. Hz. İsa dinsizliği ortadan kaldıracak, Allah'ın hak dininin ahlakını dünya üzerinde hakim kılacak, bunu yaparken de Müslümanlarla birlikte hareket edecektir.

Kitabın bu bölümünde Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin çeşitli bölümlerinde yer alan Hz. İsa ile ilgili izahlar ele alınacaktır.

Hz. İsa'nın Allah Katına alınışı

Bediüzzaman, *Mektubat* isimli eserinin girişinde 3 hayat tabakasından bahseder: Bunlardan birincisi tüm insanların şu an yaşadığı hayat tabakasıdır. İkincisi ise Hz. Hızır'ın yaşadığı hayattır. Bediüzzaman bu hayatı "... bir vakitte pek çok yerlerde bulunabilirler. Bizim gibi beşeriyet levazımatıyla daimî mukayyed değillerdir. Bazan istedikleri vakit bizim gibi yerler, içerler; fakat bizim gibi mecbur değillerdir..." şeklinde açıklar. Üçüncüsü ise Hz. İsa'nın bulunduğu hayat tabakasıdır.

Üstad Bediüzzaman bu hayatla ilgili şu önemli açıklamaları yapmıştır:

(1) Üçüncü Tabaka-i Hayat: Hazret-i İdris ve İsa (as)'ın tabaka-i hayatlarıdır ki, beşeriyet levazımatından (gerekli olanlar) tecerrüd (ayrılma, temizlenme) ile, melek hayatı gibi bir hayata girerek nuranî bir letafet kesbeder (güzellik kazanır). Âdeta beden-i misalî letafetinde ve cesed-i necmî nuraniyetinde olan cism-i dünyevîleriyle semavatta bulunurlar. (*Mektubat*, s. 6)

Bediüzzaman bu sözünde Hz. İsa'nın insanların hayatlarını devam ettirmek için gerek duydukları herşeyden uzaklaştığını, meleklerinkine benzer bir hayata kavuşup nurani bir güzellik kazandığını ifade etmektedir. Hz. İsa'nın bir yıldız gibi parlayan ve eşsiz güzellikte olan dünyadaki bedeniyle gökyüzünde bulunduğunu açıklamaktadır.

BediüzzamanSaid Nursi'nin dikkat çektiği bir diğer önemli konu ise Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi hakkında şüphe içinde olan çevrelerdir. Bediüzzaman açıklamalarında tüm kainatı yoktan var eden, herşeye kadir olan Rabbimiz'in Hz. İsa'yı ikinci kez dünyaya getirmeye muktedir olduğunu hatırlatmaktadır.

(2) Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını (ruhlarını) cesed-i misaliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal, Hazret-i İsa aleyhisselâm'ı, İsa dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi (güzel netice) için, değil sema-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsa, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîm'in hikmetinden uzak değil... belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için (gerektiği için) va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek. (*Mektubat*, 15. Mektup, s. 56-57)

Bediüzzaman bu sözünde melekleri insan suretinde yeryüzüne gönderen, kainattaki bildiğimiz ve bilmediğimiz tüm boyutların tek sahibi olan, alemlerin Rabbi olan Allah'ın Hz. İsa'yı da istediği surette yeniden dünyaya geri getirebileceğini söyler. Hz. İsa'nın böyle önemli bir dönemde ve böyle şerefli bir görev için yeniden dünyaya geleceğini vaat eden Rabbimiz, mutlaka vaadini yerine getirecektir.

Hz. İsa geldiğinde imanın nuru ile tanınır

(1) Kitabın önceki bölümlerinde de vurguladığımız gibi, Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez geldiğinde nasıl tanınacağı konusu her zaman merak konusu olmuştur. Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu da açıklamakta, Hz. İsa'nın imanın nuru ile tanınacağını söylemektedir. Üstad'ın üzerinde durduğu bir diğer konu ise, Hz. İsa'yı herkesin tanıyamayacağı, sadece ona yakın olan kişilerin ve imanda derinleşmiş olanların onu tanıyabilecekleridir.

Hazret-i İsa aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsa olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb (yakınları) ve havassı (dindarlar ve manevi derecesinde yüksekler), nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedahet (aşikarlık) derecesinde herkes onu tanımayacaktır. (*Mektubat*, 15. Mektup, s. 56-57)

(2) Bediüzzaman bir diğer açıklamasında Hz. İsa'yı tanıyanların sayıca çok az olacaklarından, dünya üzerindeki dinsiz güçlerin çok daha güçlü olacağından bahsetmektedir:

Rivayette var ki: -İsa aleyhisselâm Deccal'ı öldürdüğü münasebetiyle- "Deccal'ın fevkalâde büyük ve minareden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsa aleyhisselâm ona

> nisbeten çok küçük bulunduğunu" gösterir. Bunun bir tevili şu olmak gerektir ki: İsa aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi' olan cemaat-ı ruhaniye-i mücahidînin kemmiyeti (miktarı), Deccal'ın mektebce ve askerce ilmî ve maddî ordularına nisbeten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir. (*Şualar*, s. 588-589)

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'ya tabi olacak olan cemaatin ilk başlarda sayıca az olacağına dikkat çekmektedir.

"...Deccal'ın mektebce ve askerce ilmî ve maddî ordularına...": Bediüzzaman bu ifadeyle Hz. İsa'nın karşısında yer alacak olan dinsiz güçlerin hem eğitim kadroları, hem askeri güç, hem de maddi açıdan çok güçlü olacaklarını belirtmektedir. **"...cemaat-ı ruhaniye-i mücahidînin..."**: Bu ifadeyle Hz. İsa'ya tabi olan topluluğu tarif etmektedir. "Cemaat" ifadesiyle bu kişilerin birarada olduklarına, birlikte hareket ettiklerine işaret edilmektedir. Bu "cemaat" dinsiz güçlerin hakim olduğu yerlerde din ahlakını hakim etmek için büyük bir çaba sarf edecek, ihlasla Allah yolunda çalışacak, büyük bir fikri mücadele yürütecektir. "Ruhani" ifadesi ise bu cemaattekilerin samimi iman etmiş, olayların görünen yönlerinin yanısıra batıni yönlerini de yaşayan bir topluluk olduğuna dikkat çekmektedir. "Mücahidin" kelimesi ise bu cemaatin Allah yolunda çaba sarf eden, Allah'ın dinini yaymak için dünya çapında büyük bir tebliğ faaliyeti yürüten bir topluluk olduğuna işarettir.

Hz. İsa İslam diniyle hükmedecek,

Kuran'a tabi olacak

Bediüzzaman Said Nursi, dinsiz ideolojilerin hakim olduğu böyle bir dönemde Hz. İsa'nın yeniden dünyaya döneceğini müjdelemektedir. Üstad'ın aşağıdaki sözlerinde haber verdiği gibi, Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelişinde Kuran'la hükmedecek, Kuran'a tabi olacaktır. Hıristiyanlık ile Müslümanlık birleşerek dinsizlik akımına karşı Kuran ahlakını yaşayarak üstün geleceklerdir. Risale-i Nur'da bu konuyla ilgili aktarılanlar şöyledir:

> (1) Ahir zamanda Hazret-i İsa (as) gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (ASM) ile amel edecek mealindeki hadîsin sırrı şudur ki: Ahir zamanda felsefe-i tabiiyenin (tabiat felsefesi) verdiği cereyan-ı küfrîye (inkarcı hareket) ve inkâr-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip (hurafelerden temizlenip) İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada, nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini öldürür; öyle de Hazret-i İsa (as), İsevîlik şahs-ı manevîsini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevîsini temsil eden Deccal'ı öldürür.. yani inkâr-ı uluhiyet fikrini öldürecek. (Mektubat, s. 6)

"...felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı...": Bediüzzaman Hz. İsa'nın Darwinizm'in meydana getirdiği inkarcı

harekete ve Allah'ın varlığını inkar edenlere karşı büyük bir mücadele yürüteceğini belirtmektedir.

"...İsevîlik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılab edeceği..." Bediüzzaman bu hikmetli açıklamasında Hz. İsa'nın ahir zamanda tekrar dünyaya geldiğinde İslam dininin gereklerine göre hareket edeceği yönündeki hadisi tefsir etmektedir. Hz. İsa'nın mücadelesi çeşitli hurafeler ve geleneklerle özünden uzaklaşan Hıristiyanlığın özüne dönmesi ile başlayacaktır. Hz. İsa Hıristiyanlığı tüm batıl hurafelerden temizleyecek ve daha sonra da İslamiyete dönecektir.

Böylece Hıristiyanlar ve Müslümanlar birlik olup, dünya üzerinde çok büyük bir güç oluşturacaklardır. Hz. İsa bu dinsiz sistemin bütününü ifade eden Deccal'i öldürecek, inkarcı sistemleri tamamen yeryüzünden kaldıracaktır.

(2) İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, Hazreti İsa (as)'ın şahsiyet-i maneviyesinden ibaret olan hakiki İsevilik dini zuhur edecek, yani rahmet-i ilahiyetinin semasından nuzul edecek; hal-i hazır Hıristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi (saflaşacak) edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslamiye ile birleşecek; manen Hıristiyanlık bir nevi İslamiyet'e inkilab edecektir... (*Mektubat*, s. 53)

Bediüzzaman yukarıdaki sözünde dinsizliği temsil eden Deccal'in görünürde çok kuvvetli olduğuna dikkat çekmektedir. İşte bu dönemde Hz. İsa Allah'ın rahmeti sayesinde tekrar yeryüzüne gelecek ve böylece gerçek Hıristiyanlık ortaya çıkacaktır. Daha önce de vurguladığımız gibi, Hz. İsa'nın ilk yapacağı şey, vahyedilmesinden sonra çeşitli tahrifata uğrayan Hıristiyanlık dinini aslına döndürmek, tüm batıl uygulamaları, sapkın inanışları, aslı olmayan uygulamaları, gereksiz gelenek ve kuralları ortadan kaldırmak olacaktır. İki bin yıldan bu yana özünden uzaklaşma süreci yaşamış olan Hıristiyanlığı özüne döndürebilecek olan tek kişi Hz. İsa'dır. Böyle bir değişim de bugüne kadar gerçekleşmemiştir.

"...hakaik-i İslamiye ile birleşecek; manen Hıristiyanlık bir nevi İslamiyet'e inkilab edecektir...": Hıristiyanlığın saf haline dönerek vahyedildiği özüne geri dönüşünden sonra, Allah'ın son hak dini ve Allah Katında tek geçerli din olan İslam'ın gerçekleriyle birleşecek ve İslam'a dönüşüme başlayacaktır.

(3) Ve Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu (tabi olunan) makamında kalacak. Din-i Hak, bu iltihak neticesinde azim bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semavatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık (Hz. Muhammed (sav)), bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem Kadir-i Külli Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır. (*Mektubat*, s. 54)

"...Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu makamında kalacak..": Hıristiyanlığın Hz. İsa ile başlayacak

olan bu dönüşümü, son kitap olan ve herkesin uymakla mükellef olduğu Kuran'a tabi olmakla neticelenecek. Hz. İsa'nın şahsı ve ona tabi olan Hıristiyanlık İslam'a tabi olacak.

"...Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak...": Hz. İsa öncülüğündeki Hıristiyanlık Kuran'a tabi olduğunda çok büyük bir güç oluşacak. Çünkü günümüzde dünyanın en büyük iki dini olan Hıristiyanlık ve Müslümanlık hem siyasi, hem ekonomik hem de manevi yönden çok büyük iki kuvvettirler. Bu nedenle de dinsiz ideolojiler karşısında birleştiklerinde çok büyük bir güç kazanarak dinsizlik akımlarını fikren yok edip, dağıtacaklardır. İnsanları hayatlarının gerçek amacından uzaklaştıran, bencil, sevgisiz, çatışmacı bir hayata iten materyalist felsefe ve dinsizliğin dünya üzerindeki etkileri iki dinin birleşmesiyle ortadan kalkacaktır.

"...cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini...": İki dinin ittifakı ve Hıristiyanların Kuran'a tabi olması ile dünyada nüfus çoğunluğuna sahip olacak iki din, tek bir ses ve tek bir vücut gibi hareket edecek,. bu hak dinin başına ise Hz. İsa geçecektir. Bediüzzaman bu sözünde Hz. İsa'nın yeryüzüne gelip, bu hareketin başına geçeceğini Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiğini hatırlatmış ve bu nedenle de bu haberin mutlak gerçekleşecek olan hak bir bilgi olduğunu söylemiştir.

Hz. İsa'nın dinsiz akımlarla olan mücadelesi

Bediüzzaman Said Nursi ahir zamanla ilgili olan açıklamalarında, iki felsefi akımın yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağını ve bu akımların dinsizliği hakim kılmak için çaba sarf edeceklerini vurgular. Bu akımlardan birincisi İslam ahlakını içten tahrip etmeye çalışacaktır. İkincisi ise Allah'ı açıkça inkar eden, maddenin ezelden beri var olduğunu, sonsuza kadar da var olacağını öne süren ve canlılığın cansızlıktan tesadüfen ortaya çıktığını savunan maddeci ve tabiatçı anlayış, yani materyalizm ve natüralizmdir. (Natüralizm, Darwin'in evrim teorisinin felsefi boyutu olarak da bilinir.)

Bu tanımlama elbette Allah'ın varlığını inkar eden bütün fikir akımlarına da temel teşkil etmiştir. Materyalistler tarihin en eski çağlarından beri bütün hak dinlere karşı cephe almışlar, bu yolda karşılarına çıkanlarla mücadele etmiş, halklara zulmetmiş, savaşlar çıkarmış, her türlü yozlaşmanın en ön safhalarında yer almışlardır. Hz. İsa da yeryüzüne tekrar döndüğünde bu materyalist ve Darwinist anlayışla mücadele edecek ve Allah'ın izniyle onlara karşı galip gelecektir.

(1) Bediüzzaman, külliyatında bu materyalist akıma şöyle dikkat çekmektedir:

> Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe ahir zamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, uluhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir... Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde

nefislerine birer rububiyet (İlahlık) verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma (ölülerle haberleşmenin mümkün olduğuna inanan görüş) ve manyetizmanın (bazı hareketlerle başkasını etkileme-hipnotizma) hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî (dış görünüşe ait) hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip uluhiyetini ilân eder. (*Mektubat*, 15. Mektup, 56)

Bediüzzaman bu sözünde tabiiyyun ve maddiyyun felsefelerinin toplum üzerindeki yıkıcı etkileri üzerinde durmaktadır. Üstad'ın "tabiatçılık yani tabiata tapma ve maddecilik yani sadece maddenin varlığını kabul etme hastalığı" olarak tanımlayabileceğimiz bu ifadesi, dinsizliğin temelini oluşturan materyalizm ve Darwinizm'e dikkat çekmektedir. Ahir zamanda bu iki felsefe maddeci felsefe vasıtasıyla tüm dünyada yayılacak, Allah'ın varlığını açıkça inkar eder bir hal alacaktır. Bu akımların mensupları Allah'ın sonsuz güç ve kudretini inkar edip, kendilerinin müstakil güçlere sahip oldukları vehmine kapılırlar.

(2) Bediüzzaman Deccal ve oluşturduğu dinsiz kuvvet ile ilgili şu tariflerde bulunmaktadır:

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı uluhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber (karma karışık) eden Deccal komitesini, Hazret-i İsa (as)'ın din-i hakikîsini İslâmiyet'in hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsa (as)'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı uluhiyetten kurtaracak. (*Mektubat* s. 441)

"... inkâr-ı uluhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber...": Bediüzzaman, Deccal ve onun temsil ettiği dinsiz akımları "Allah'ın varlığını inkar amacıyla medeniyeti ve insanların mukaddesatlarını karıştıran" bir birlik olarak tanımlamaktadır.

"... Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini İslâmiyet'in hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet...": Tüm bozulmalardan arındırılan gerçek Hıristiyanlığın İslam dini ile birleşmesi için samimiyetle, fedakarane çaba sarf eden Hz. İsa ve samimi İsevileri Bediüzzaman "Müslüman İseviler" olarak tanımlamaktadır. Hz. İsa önderliğindeki bu Müslüman İseviler cemaati, Üstad'ın Deccal şahs-ı manevisinde tanımladığı dinsiz fikir sistemlerini ortadan kaldıracaktır.

(3) "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz." rivayet edilmiş. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa (as)'ın nüzulü ile o dinsiz meslek mahvolur ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir. (*Şualar, s.* 581)

Bediüzzaman bu hikmetli sözünde Deccal'i ancak Hz. İsa'nın yok edebileceğine işaret eden hadislere dikkat çekmiştir. Deccal'in yerleşik düzenini, saldırgan rejimini ortadan kaldıracak olan, dinsizliği insanlar arasında yaymak ve mukaddesatı bozmak olarak tarif

edilen mesleğini bozacak olan Hz. İsa, ona tabi olan samimi İseviler ve hurafelerden sıyrılıp Kuran'a teslim olan Hıristiyanlardır. Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi ile Deccal'in dinsiz mesleği ölecektir.

"o dinsiz meslek mahvolur ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir": Bediüzzaman burada çok önemli bir konuya dikkat çekmektedir. Önemli olan dinsizliği insanlar arasında yaymak için çaba sarf eden insanları teker teker fikren etkisiz hale getirmek değil, dinsiz akımların yaşamasına imkan veren, olara sözde dayanak sağlayan tüm fikri sistemlerin ortadan kaldırılmasıdır. Yoksa kişilerin teker teker fikren etkisiz hale getirilmesi çok kolaydır.

(4) Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidracî (inkarcıların inkarlarını artıran olay) hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyade alâkadar ve ekser insanların peygamberi olan Hazret-i İsa (as)'dır. (*Şualar, s.*587)

Bediüzzaman bu sözünde de çeşitli kandırmacalarla, aldatmacalarla insanların inkarlarını daha da artırmak için çaba sarf eden dinsiz akımları ortadan kaldırabilecek, kendisine meslek edindiği bu çabasından Deccal'i döndürebilecek tek kişinin Hz. İsa olduğunu belirtmektedir.

(5) Büyük Deccal, şeytanın iğvası (aldatma) ve hükmü ile şeriat-ı İseviye'nin ahkâmını kaldırıp Hıristiyanların hayat-ı içtimaiyelerini (sosyal hayat) idare eden rabıtaları bozarak, anarşistliğe ve Ye'cüc ve Me'cüc'e zemin hazır eder. (*Şualar, s.* 593)

Bediüzzaman dünya üzerindeki dinsiz fikir sistemlerinin tümünü birden tanımlamak için kullandığı Deccal'in, İseviliğin tüm dini hükümlerini ortadan kaldırmayı, sosyal hayatı düzenleyen tüm manevi bağlarını bozarak bu kişileri bozgunculuğa, isyankarlığa ve anarşizme teşvik eden bir akım olduğunu belirtmektedir.

(6) Bediüzzaman, Hz. İsa ve onunla birlikte olan İseviler'in dinsiz akımları yokedişini ise şu şekilde tanımlamaktadır:

Şahs-ı İsa (as)'ın kılıncı ve maktul olan şahs-ı Deccal'in, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk ve dinsizlik azametli heykeli ve şahs-ı manevisini mahvedecek ancak İsevi ruhanileridir ki; o ruhaniler, din-i İsevi'nin hakikatini hakikat-i İslamiye ile mezcederek (karıştırarak) o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek... (*Şualar*, s. 493)

"dehşetli maddiyunluk ve dinsizlik azametli heykeli: Bediüzzaman bu sözleriyle dünyanın dört bir yanını etkisi altına almış olan maddeci akımları çok büyük bir heykele benzetmektedir. Bu heykel söz konusu akımların yerleşik ve kuvvetli olduklarına bir işaret olabilir. Büyük bir heykeli yıkmak, yerinden sökmek oldukça zordur. Ancak bu heykelin yıkılmasıyla maddiyunluk ve dinsizlik hem maddi hem de manevi olarak ortadan kalkacaktır.

"din-i İsevinin hakikatini hakikat-i İslamiye ile mezcederek": Hz. İsa ikinci kez dünyaya geldiğinde Allah'ın son kitabı olan Kuran'a tabi olacak, bozulmuş olan Hıristiyanlığı gerçek haline döndürüp gerçek İslam'la birleştirecektir.

"o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek": Allah'ın iki hak dini birleştiğinde geniş anlamda çok büyük bir güç kazanacaktır. Dünyanın dört bir yanında hakim ideoloji olan materyalizmi fikren mağlup edecekler ve insanlar üzerindeki bütün etkisini yok edecekler.

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez dönüşünü anlattığı tüm açıklamalarında onun o dönemdeki tüm inkarcı sistemleri ortadan kaldıracağına ve bunu yaparken de Müslümanlarla birlikte hareket edeceğine işaret etmektedir. Hz. İsa, İslam dünyasındaki samimi Müslümanlarla birlik olup, inkarcı sistemin zulmünü ortadan kaldıracaktır.

HZ. İSA'YI EN GÜZEL ŞEKİLDE KARŞILAMAK

Kitabın buraya kadar olan bölümlerinde Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişini hem Kuran ayetleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadis-i şerifleri, hem de Tevrat ve İncil'den çeşitli izahlarla detaylı olarak açıkladık. Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın Allah Katına alınışı haber verilmekte ve yeryüzüne ikinci kez gelişi çeşitli alametlerle bizlere bildirilmektedir. Peygamber Efendimiz (sav)'in de **"...Vallahi muhakkak ve muhakkak Meryem oğlu İsa inecek, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek..."**[15] gibi birçok hadisinde Hz. İsa'nın geldiğinde yapacakları ve o dönemin özellikleri çeşitli örneklerle anlatılmaktadır. Bu açıklamalar hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açık, detaylı ve içinde bulunduğumuz dönemde yaşanan gelişmelerle uyumludur. Nitekim asırlar boyunca İslam alimleri de eserlerinde Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi ile ilgili çok önemli yorumlarda bulunmuş, ahir zamanda nasıl bir ortam oluşacağını insanlara aktarmışlardır. Tevrat ve İncil'de de Hz. İsa'nın yeryüzüne gelişine dair çok açık izahlar bulunmaktadır. Tevrat'ta Mesih'in yeryüzüne hakim olacağı **"... göklerin Allah'ı ebediyyen harap olmayacak bir krallık kuracak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılamayacak"** (Daniel, 2: 44) gibi sözlerle, İncil'de ise **"... Sizden göğe alınan bu İsa, göğe gittiğini nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir."** (Elçilerin İşleri, 1: 11) şeklinde haber verilmektedir.

Allah'ın iman edenlere hidayet rehberi olarak gönderdiği bu üç İlahi kitabın Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi konusunda bu kadar uyumlu olmaları çok dikkat çekicidir. (Tevrat ve İncil vahyedilmelerinin ardından tahrif edilmiş olmakla birlikte, içlerinde Kuran ayetleri ile uyumlu birçok açıklama bulunmaktadır. Bu açıklamaların ilk vahyedildikleri dönemden kalma izahlar olmaları muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.)

İşte kitap boyunca detaylı olarak incelediğimiz tüm bu deliller ve dünya üzerindeki yaşanan gelişmeler dikkatle biraraya getirildiğinde Hz. İsa'nın gelişine en fazla 15-20 sene kaldığı, belki de Hz. İsa'nın gelmiş bile olabileceği ortaya çıkmaktadır. Bu yeryüzündeki tüm insanlar için çok büyük bir müjdedir, sevinç ve şevk kaynağıdır.

Hz. İsa için şevkle, heyecanla ve coşkuyla hazırlık yapmanın önemi

Hz. İsa, Allah'ın, doğumundan itibaren mucizevi bir yaşamla nimette bulunduğu ve peygamberlik makamıyla şereflendirdiği kutlu bir elçisidir. Allah bu mübarek peygamberin, **"dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardan"** (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirerek onu cennetle müjdelemiştir . İşte bu nedenle de yeryüzüne ikinci kez gelecek olan bu mübarek peygamberi, tüm insanlığın olabilecek en

güzel şekilde karşılaması gerekmektedir. İmkanları kısıtlı olan bir kişi dahi, evine sıradan bir misafir geleceği zaman, günler öncesinden hazırlık yapar, bu misafiri en temiz ve en güzel şekilde ağırlamaya, ikramda kusur yapmamaya özen gösterir. Oysa Hz. İsa tüm dünya insanları için, hiçbir misafirle karşılaştırılmayacak kadar üstün özelliklere sahip, çok kıymetli bir misafirdir. O nedenle de tüm insanlığın yakın zamanda yeryüzünü şereflendirecek olan bu Ulu'l Azm peygamberi en güzel şekilde karşılaması gerekmektedir.

Hz. İsa'nın gelişi tüm insanlık için çok büyük bir nimet, Allah'tan çok büyük bir lütuftur. Bu kıymetli peygamberle karşılaşmak Rabbimizden çok büyük bir nimettir. Hz. İsa geldiğinde masum, tertemiz ve nurlu yüzüyle, hikmetli, akıllı ve isabetli konuşmalarıyla hemen dikkati çekecek, dünya üzerindeki tüm insanlar hayatlarında ilk kez en yüksek insani vasıflara sahip mübarek bir peygamber göreceklerdir. Onun doğumu, hayatı, Allah Katına alınışı ve yeryüzüne ikinci kez gelişi gibi, bu gelişten sonraki hayatı da Allah'ın izniyle mucizelerle dolu olacaktır. Tüm insanlar onun üstün ahlakına ve benzersiz aklına hayran olacaklardır. Onun söylediği her söz, her hareket hikmetli, aldığı her karar isabetli ve Allah'ın ilhamı ile olacaktır.

Tüm insanların, özellikle de İncil'e iman eden İseviler'in ve Kuran ayetlerine iman eden Müslümanların Hz. İsa'nın gelişi için heyecanla, şevkle ve çok büyük bir coşkuyla hazırlık yapmaları gerekmektedir. Bu kişilerin içinde, Allah'ın cennetle müjdelediği bu kıymetli peygamberin gelişi için hazırlık yapmayanlar ise çok büyük bir hata içindedirler. Çünkü gelişi İlahi kitaplarla ve elçilerin sözleriyle haber verilmiş böylesine önemli bir misafiri karşılama konusunda yapılacak gevşeklik ve tembellik çok büyük bir vicdansızlıktır. Allah'ın ayetlerine iman eden, dünya üzerindeki gelişmeleri ve ahir zamanın işaretlerini aklı ve vicdanıyla değerlendiren hiçbir insan bu mübarek misafiri hazırlık yapmadan bekleyemez. Ya da "Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğine iman ediyorum" dedikten sonra, "ama şimdi hazırlık yapmayayım, daha sonra telafi ederim" şeklinde bir düşünce içine de giremez. Hangi vicdan sahibi, samimi Hıristiyan o müjdeli dönem geldiğinde "Biz Hz. İsa'yı bekliyorduk, ama bunun için hazırlık yapmayı gerekli görmedik" şeklinde bir açıklamada bulunabilecektir? Eğer bu kişiler hala bir hazırlık içinde olmamalarını, 15-20 yılı uzun bir zaman gibi görmeleriyle açıklıyorlarsa bu çok yanlış bir düşüncedir. Çünkü onlar da 15-20 yılın, 15-20 gün gibi hızla geçip gideceğini görecek, Hz. İsa'nın gelişine kayıtsız kaldıkları için çok büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır. Hiçkimse unutmamalıdır ki, 1970'li yıllarda yaşayan insanlar da 1980'leri 90'ları çok uzak görmekteydiler. Ama zaman hızla akıp geçti ve 2000'li yıllar bir anda geldi. Aynı bu şekilde, Hz. İsa ile karşılaşacağımız gün de Allah'ın izniyle çok hızla gelecektir.

Sahte mesihlerin ortaya çıkışı Hz. İsa'nın gelişinin habercisidir

Allah'ın şerefli elçisinin gelişi için hazırlık yapmak isteyen iman sahiplerini gevşekliğe sürüklemek isteyenler olabilir. Bu insanlar çeşitli bahanelerle Hz. İsa için hazırlık yapmayı gereksiz göstermeye çalışabilirler. Bunun için kullanacakları bahanelerden biri de sahte mesihlerin ortaya çıkması olacaktır. Zaman zaman akıl sağlığı yerinde olmayan veya çeşitli çıkarlar peşinde olan kimi insanlar Hz. İsa olduklarını iddia etmişlerdir. Bazı çevrelerse bu cehalet içindeki insanların yaptıklarını kendi menfaatleri için kullanmaya çalışmış, "Hz. İsa gelecek şeklindeki yorumlar, sahte mesihlerin ortaya çıkmasına neden oluyor" şeklinde açıklamalarda bulunmuşlardır. Bu açıklamalarla Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişi için yapılacak hazırlıkları yavaşlatmak ve hatta durdurmak istemişlerdir. Ancak Allah'ın vaat ettiği bu kutlu dönemin gelişini kimse geciktiremeyecektir. Çünkü onlar çok önemli bir gerçeği fark edememektedirler: "Sahte mesihlerin ortaya çıkışı Hz. İsa'nın gelişinin bir alametidir, müjdesidir". İncil'de bu konuyla ilgili birçok açıklama bulunmaktadır:

İsa Zeytinlik Dağı'nda otururken, şakirtleri gelip, bir kenarda ona sordular: "Söyle bize, bu olaylar ne zaman olacak ve senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?" İsa onlara şu cevabı verdi: "Sakın, sizi kimse yanıltmasın. Çünkü birçokları benim adımla gelip: Mesih benim, diyeceklerdir ve birçok kimseleri yanıltacaklardır..." (Matta, 24: 3-5)

Eğer o sırada size biri: "İşte Mesih burada, ya da şurada derse, ona inanmayın. Çünkü yalancı Mesihler ve yalancı peygamberler ortaya çıkacak ve mümkün olursa, seçilmiş olanları bile yanıltacak harikalar ve fevkalade şeyler yapacaklardır. İşte size önceden söyleyeyim. (Matta, 24: 15-23)

Hz. İsa'yı gerçek iman sahipleri alametlerinden hemen tanıyacaklardır. Yaptığı her hareket hikmetli ve benzersiz olacak, bu alametlerle diğer insanlardan ayrılacak ve hiçbir ispata gerek duymadan hemen tanınabilecektir. Sahte mesihlerin kendilerini ispata çalışmaları ise onların sahteliklerinin en açık delilidir.

Hz. İsa'nın delilleri yaptıkları olacaktır. O, dinsiz akımları, inkarın ve ahlaksızlığın insanlar arasında yayılması için çaba sarf edenlerin sistemleri çok büyük bir bozguna uğratacaktır. Allah'ın vahyiyle hareket ettiği için inkar edenlerin tuzaklarını bozması, Allah'ın dinini insanlar arasında yayması, küfrün çabalarını etkisiz hale getirmesi onun için çok kolay olacaktır. Mucizeleriyle Allah'ın dininin hak olduğunu ve iman edenlerin mutlaka üstün geleceklerini ispat edecektir. Rabbimiz inananları Kuran'da şöyle müjdeler:

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (Saff Suresi, 8-9)

Hz. İsa, Yeryüzünde Hiçbir Akrabası ve Tanıyanı Olmamasıyla Tanınacaktır

Hz. İsa'yı sahte mesihlerden ayıran en önemli farklılıklardan biri ise dünya üzerinde annesi, babası, herhangi bir akrabası, arkadaşı, tanıyanı olmamasıdır.

Kitabın önceki bölümlerinde de açıkladığımız gibi Hz. İsa Allah'ın "Ol" emriyle babasız olarak dünyaya gelmi_tir. Allah, Hz. İsa'nın bu durumunu Kuran'da Hz. Adem'in yaratılışına benzetmekte ve şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "Ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)

Ayette de belirtildiği gibi Allah Hz. Adem'e "Ol" demiştir ve Hz. Adem yaratılmıştır. İşte Hz. İsa'nın ilk yaratılışı da Allah'ın "Ol" demesiyle gerçekleşmiştir. Hz. Adem'in anne ve babası yoktur, Hz. İsa'nın ilk dünyaya gelişinde ise sadece annesi Hz. Meryem vardır; fakat yeryüzüne yeniden geleceği ikinci seferde onun annesi de hayatta olmayacaktır. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra bilinen hiçbir akrabası olmadan yeryüzünde bulunacaktır.

Kuşkusuz bu sayede Hz. İsa’nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Sahte mesihlik iddiasında bulunan kimselerin ise yalanları kolayca anlaşılabilecektir. Çünkü tüm çocukluğu insanlar arasında geçmiş, çok sayıda çocukluk resmine sahip, kendisini küçüklüğünden itibaren tanıyan sayısız kişiye sahip bir insanın Hz.İsa olduğunu iddia etmesi son derece mantıksızdır.

Tüm dünya Hz. İsa'nın çevresinde birleşecektir

Hz. İsa gelmeden önce yapılması gereken hazırlığın nasıl olması gerektiğini hem Kuran ayetlerinden, hem Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden, hem de Bediüzzaman Said Nursi gibi büyük İslam alimlerinin hikmetli yorumlarından anlamaktayız. Bu hazırlığın en önemli aşaması ise yeryüzündeki din karşıtı sistemlerle yapılacak olan fikri mücadeledir. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği gibi tüm iman sahipleri Darwinizm ve materyalizm gibi insanları din ahlakından uzaklaştıran ateist ideolojilerle fikri mücadelede ittifak etmeli; bu gibi akımların dünya üzerinden silinmelerinde birlik olmalıdırlar. Bunun için tüm imkanlarıyla Hz. İsa'nın dinsizlikle yapacağı mücadele öncesinde dünya çapında büyük bir hazırlık yapmalıdırlar. Nitekim hadislerde bildirildiği gibi Hz. İsa geldiğinde söz konusu dinsiz akımlarla mücadele edecektir. Bediüzzaman Said Nursi'nin de bir sözünde belirttiği gibi elinde "semavi kılıç" ile yani Allah'ın vahyi ile hareket edecek, bu sayede her kararı isabetli olacak ve tüm dinsiz sistemleri ortadan kaldıracaktır. (*Mektubat*, s. 6)

İsevilerle Müslümanlar arasındaki bu birliği şimdiden oluşturmaya başlamak Hz. İsa gelmeden önce yapılabilecek çok güzel bir hazırlıktır. Ancak öncelikle Hıristiyanların kendi aralarındaki ayrılıkları ortadan kaldırmaları, Hz. İsa'nın sözünde birleşmeleri ve **"kenetlenmiş bir bina"** (Saf Suresi, 4) halini almaları gerekmektedir. Müslümanlar da aralarındaki tüm ayrımları giderip, birlik ve beraberliğin sağlanması için çaba göstermelidirler. Tüm Müslümanlar Allah'a daha çok yakınlaşmak, Allah'ın dinine daha fazla

hizmet etmek için elbirliği yapmalı, Hz. İsa'nın gelişi öncesinde İslam birliğini oluşturmalıdırlar. Bu iki birliğin sağlanmasının ardından oluşacak İsevi-Müslüman ittifakının dünya üzerinde çok büyük bir güç meydana getireceği ve Allah'ı inkar eden tüm şer akımlarının önünde aşılamaz bir engel haline geleceği açıktır. İşte bu hazırlık Hz. İsa geldiğinde zaten oluşacak olan ittifakın da temeli olacaktır.

Ancak günümüzde gerek Hıristiyan dünyasında gerekse Müslüman toplulukların büyük bir bölümünde Hz. İsa'nın gelişiyle ilgili geniş çaplı bir hazırlık görülmemekte, insanlar bu kıymetli konuğa karşı kayıtsız kalmaktadırlar. Oysa bugün bu mübarek peygamberin gelişi için hazırlık yapmayanlar, kayıtsız kalıp gevşeklik gösterenler, bu büyük müjdeye gereken ehemmiyeti göstermeyenler Hz. İsa geldiğinde çok utanacak, ancak yaptıklarını telafi etmek için çok geç kaldıklarını anlayacaklardır.

Hıristiyan alemi için bir diğer tehlike ise, Hz. İsa'nın gelişinden rahatsızlık duyan çevrelerin etkisi altında kalmalarıdır. Gururlarından, imani zayıflıklarından, cahilliklerinden, gerekli kavrayış gücüne sahip olmadıklarından dolayı Hz. İsa'nın gelişi için hazırlık yapmayan bazı çevreler, vicdan sahibi Hıristiyanlar üzerinde olumsuz bir etki oluşturmak isteyebilirler. Ama bilinmelidir ki, Hz. İsa'yı seven ve İncil'e iman eden Hıristiyanların bu büyük gerçeği görmezlikten gelmeleri kesinlikle açıklanabilecek bir durum değildir. Bu utancı yaşamamak için dünya üzerindeki tüm Hıristiyanların güzel ahlakta, Hz. İsa'nın yolunu izlemekte kararlı olmalarının zamanı gelmiştir. Tüm Hıristiyanlar, İncil'de tarif edilen Allah'a gönülden bağlı, hoşgörülü, barışsever, sevgi dolu, fedakar ve Allah'ın dinini yayma konusunda samimi kimseler olduklarını ortaya koymalıdırlar. İncil'deki Hz. İsa'nın gelişiyle ilgili açık izahların tüm Hıristiyanların vicdanlarını bir an önce harekete geçirmesi gerekmektedir. Aksi bir tavır, yani gereken hazırlıkların yapılmaması, Hıristiyan alemi içindeki bu çevreler açısından son derece utanç verici bir durum oluşturabilir. Hz. İsa tüm Hıristiyan toplumları ikinci kez gelişiyle müjdelemiş, İncil'de yer alan birçok sözünde açıkça "ben mutlaka geleceğim" demiştir.

Aynı durum Müslümanlar için de geçerlidir. Müslümanlar da Allah'ın Kuran ayetlerinde bildirdiği ve Peygamber Efendimiz (sav)'in de hadisleriyle haber verdiği güzel ahlaka uymalı ve Hz. İsa'nın gelişi için şevkle, heyecanla ve büyük bir sevinçle çalışmalıdırlar. Aksi takdirde Allah'ın ayetleri ile bildirdiği bu kesin gerçeğe iman etmemiş olurlar.

Hiç unutmamak gerekir ki, Hz. İsa'nın gelişi dünyanın sadece belli bölgelerini etkileyecek bir olay değildir. Onun gelişi tüm dünyayı etkileyecek güçte, mucizevi ve metafizik bir olaydır. Bu kutlu peygamberin gelişiyle dünya çapında sosyal ve siyasi alanlarda köklü değişikler olacak, tüm dünya Hz. İsa'nın etrafında toplanıp birleşecektir. İşte bu nedenle tüm Hıristiyanların ve Müslümanların bir an önce harekete geçmeleri ve birlik içinde Hz. İsa'yı en güzel şekilde karşılamak için ellerindeki tüm imkanları seferber etmeleri gerekmektedir. Tek bir Allah'a iman eden, O'nun beğenisini kazanmaya çalışan, O'na tam bir teslimiyetle teslim olmuş, O'na yürekten bağlı, O'nu yücelten, temelde aynı

değerleri savunan Hıristiyan ve Müslümanların ortak hareket etmeleri en doğrusudur. Hem Hıristiyanların hem de Müslümanların birbirlerine hoşgörüyle, sevgiyle, anlayışla, barışla yaklaşmaları gerektiği açıktır. Asırlardır süren çekişmelere, önyargılara, yanlış anlamalara artık bir son verilmelidir. Çünkü kaybedilecek zaman yoktur.

Bu kitapta Kuran ayetlerinde yer alan çok önemli haberlerle, Peygamber Efendimiz (sav)'in mübarek hadisleriyle, Bediüzzaman Said Nursi'nin hikmetli yorumlarıyla ve İncil ve Tevrat'ta yer alan açık izahlarla Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceği müjdesini tüm insanlarla paylaştık ve insanlara gereken hazırlıkları yapmaları için çok önemli bir çağrıda bulunduk. Amacımız ise, Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez geldiğinde insanların "bilseydik, hazırlık yapardık" diyememeleri ve öne sürebilecekleri hiçbir bahanelerinin kalmamasıdır. Kitap boyunca da üzerinde durduğumuz gibi alametler tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır, asırlardır bazı çevrelerin ortaya attıkları tüm şüphe bulutları ortadan kalkmıştır. Hz. İsa'nın gelişi çok yakındır. Rabbimiz bizleri Nur Suresi'nde şu şekilde müjdelemiştir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

mediğini iddia eden akımlar sapkın ilan edilmişlerdir.

İNCİL VE TEVRAT'IN KURAN İLE MUTABIK YÖNLERİ

ALLAH BİRDİR

Sizin İlahınız tek bir İlah'tır; O'ndan başka İlah yoktur... (Bakara Suresi, 163)

... O Allah, birdir. (İhlas Suresi, 1)

İncil

...Tanrımız olan Rab tek Rab'dir. Tanrın olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev... 'Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin. (Markos, 12: 29-32)

Tevrat

Ya RAB, bir benzerin yok, Sen'den başka Tanrı da yok!.. (1. Tarihler, 17: 20)
RAB, kendisi Allah'tır, O'ndan başkası yoktur bilesin diye sana bu gösterildi. (Tesniye, 4: 35)

ALLAH HERŞEYİN RABBİ'DİR

Tartışmasız, sizin İlahınız gerçekten birdir. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir, doğuların da Rabbi'dir. (Saffat Suresi, 4-5)

İncil

… Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan Sensin. (Elçilerin İşleri, 4: 24)

YALNIZCA ALLAH'A KULLUK ETMEK

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim..." (Al-i İmran Suresi, 64)

İncil

... 'Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır. (Matta, 4: 10)

Tevrat

Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım… (II. Tarihler, 7: 19-20)

ALLAH'I YÜCELTMEK

... Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır... (Yunus Suresi, 65)

Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir. (Buruc Suresi, 15)

Rabbinin yüce ismini tesbih et. (A'la Suresi, 1)

İncil

Onur ve yücelik sonsuzlara dek tüm çağların Kralı olan ölümsüz, görünmez tek Tanrı'nın olsun... (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 1: 17)

Tevrat

Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, zafer ve görkem Senin'dir. Gökte ve yerde olan herşey Senin'dir. Egemenlik Senin'dir, ya RAB! Sen herşeyden yücesin. Zenginlik ve onur Sen'den gelir. Herşeye egemensin. Güç ve yetki Senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir. Şimdi, ey Tanrımız, Sana şükrederiz, görkemli adını överiz" (I. Tarihler, 29: 11-13)

Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün. (I. Tarihler, 16: 28)

ALLAH'A ŞÜKRETMEK

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü Kendisi'ne ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur... (Sebe Suresi, 1)

Tevrat

Kapılarına şükranla, Avlularına hamd ile girin; O'na şükredin, ismini takdis edin. (Mezmurlar, 100: 4)

RABBE ismine hamdedin... (Mezmurlar, 113: 1)

... Ben Sana şükrederim ve hamdederim... (Daniel, 2: 23)

Sana şükrederiz, ey Allah; şükrederiz... (Mezmurlar, 75: 1)

ALLAH'IN İSİMLERİ

O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 22-24)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. O, Evvel'dir, Ahir'dir, Zahir'dir, Batın'dır. O, herşeyi bilendir. Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür. Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilendir. (Hadid Suresi, 2-6)

Tevrat

O Allah ki, gökleri ve yeri, denizi ve içlerindeki herşeyi yaratan... (Mezmurlar, 146: 6)

RAB büyüktür, ve çok hamde layıktır; Ve O'nun büyüklüğüne akıl ermez. (Mezmurlar, 145: 3)

RAB Rauf'tur ve Rahim'dir; Çok sabırlıdır ve inayeti büyüktür. RAB herkese iyidir... (Mezmurlar, 145: 8-9)

RAB bütün yollarında adildir, Ve bütün işlerinde inayetlidir. (Mezmurlar, 145: 17)

RAB Kendisi'ni sevenlerin hepsini korur; Ve bütün kötüleri helak eder. (Mezmurlar, 145: 20)

RAB Rahim'dir ve Rauf'tur. Çok sabırlıdır ve inayeti çoktur. (Mezmurlar, 103: 8)

... Allah'ın ismi ezelden ebede kadar mübarek olsun; çünkü hikmet ve ceberrut O'nundur. Ve vakitleri ve zamanları değiştiren O'dur; kırallar kaldırır, ve krallar diker: hikmetlilere hikmet, ve anlayışlılara bilgi verir; derin ve gizli şeyleri O açar; karanlığın içinde ne vardır bilir, ve ışık O'nun yanında yer tutmuştur." (Daniel, 2: 20-22)

Bilin ki, RAB, O Allah'tır; Bizi yaratan O'dur, biz O'nunuz; O'nun kavmiyiz ... (Mezmurlar, 100: 3)

ALLAH VAADİNDEN DÖNMEZ

... Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir?.. (Tevbe Suresi, 111)

Tevrat

... Bütün varlığınızla ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız **RAB'bin size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı;** hepsi gerçekleşti... (Yeşu, 23: 14)

ALLAH HER YERİ SARIP KUŞATANDIR

... Dikkatli olun; gerçekten O, herşeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)

Tevrat

Eğer göklere çıksam, Sen oradasın... Seherin kanatlarını alsam, denizin sonlarına konsam; orada da Senin elin bana yol gösterir... (Mezmurlar, 139: 8-10)

ALLAH GİZLİNİN GİZLİSİNİ BİLİR

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir. (Taha Suresi, 6-7)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Tevrat

Oturuşumu ve kalkışımı Sen bilirsin; Düşüncemi uzaktan anlarsın, Yolumu ve yattığım yeri ayırt edersin, Ve bütün yollarımı iyi bilirsin. Çünkü dilimde bir söz yokken, İşte, ya RAB, Sen onu tamamen bilirsin. (Mezmurlar, 139: 2-4)

ALLAH'I BIRAKIP PUTLAR EDİNENLER

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (Ankebut Suresi, 25)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (Kasas Suresi, 68)

Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. (Araf Suresi, 194)

İncil

Onlar Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır... (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 1: 25)

Tevrat

Siz ise Beni bıraktınız, ve başka ilâhlara kulluk ettiniz... Gidin ve seçtiğiniz ilâhlara feryat edin; sıkıntı vaktinizde onlar sizi kurtarsınlar. (Hakimler, 10: 13-14)

İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar'a taptılar. Kendilerini Mısır'dan çıkaran atalarının Tanrısı RAB'bi terk ettiler… Çünkü RAB'bi terk edip Baal'a ve Aştoretler'e taptılar. (Hakimler, 2: 11-13)

İNSANLARIN DEĞİL ALLAH'IN HOŞNUTLUĞUNU DİLEMEK

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (Tevbe Suresi, 62)

İncil

Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görüldüğümüz için, biz insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde konuşuyoruz. (Pavlus'un Selaniklilere 1. Mektubu, 2: 4)

ALLAH'IN İNDİRDİĞİ SÖZE TESLİM OLMAK

Rabbinizden, size indirilenin en güzeline uyun; siz hiç şuurunda değilken, azab apansız size gelip çatmadan evvel. (Zümer Suresi, 55)

Sana Rabbinden vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Ahzab Suresi, 2)

İncil

Bunun için her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp atarak, içinize ekilmiş ve canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçak gönüllülükle kabul edin. (Yakub'un Mektubu, 1: 21)

Tevrat

Ve ümitlerini Allah'a bağlasınlar, Ve Allah'ın işlerini unutmasınlar, Ancak O'nun emirlerini tutsunlar. (Mezmurlar, 78: 7)

Allah'ın ahdini tutmadılar, Ve O'nun şeriatinde yürümek istemediler. (Mezmurlar, 78: 10)

Benim kanunlarımda yürür, ve hakkı yapmak için hükümlerimi tutar; salih olan odur... (Hezekiel, 18: 9)

ALLAH'A YÖNELMEK

Rabbinin ismini zikret ve herşeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel. (Müzzemmil Suresi, 8)

Ve onlar Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler... (Ra'd Suresi, 22)

Tevrat

"RAB'be ve O'nun gücüne bakın, durmadan O'nun yüzünü arayın!" (I. Tarihler, 16: 11)

İŞİTİP-UYGULAMAK

Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir. (Zümer Suresi, 18)

Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağırıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (Nur Suresi, 51)

İncil

Çünkü Tanrı Katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, Yasa'yı yerine getirenlerdir. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 2: 13)

Tevrat

Ve ümitlerini Allah'a bağlasınlar, Ve Allah'ın işlerini unutmasınlar, Ancak O'nun emirlerini tutsunlar. (Mezmurlar, 78: 7)

ALLAH HERŞEYİ BİR KADER İLE YARATMIŞTIR

Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık. Bizim emrimiz, bir göz kırpma gibi yalnızca 'bir keredir.' (Kamer Suresi, 49-50)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (Rum Suresi, 8)

Tevrat

Herşeyin zamanı, ve gökler altında her işin vakti var;" (Vaiz, 3: 1)

Biliyorum ki, Allah'ın yaptığı herşey ebediyen olacaktır; ona bir şey katılamaz, ve ondan bir şey eksiltilemez... (Vaiz, 3: 14)

HERŞEY BİR KİTAPTA YAZILIDIR

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Tevrat

Gözlerin beni cenin iken gördü; Ve daha onlardan hiçbiri yokken, benim için tayin olunan günlerin hepsi Senin kitabında yazılmıştılar. (Mezmurlar, 139: 16)

HAKSIZ YERE İNSAN ÖLDÜRMEMEK

... Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (Furkan Suresi, 68)

İncil

... Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere tanıklık etme, kimsenin hakkını yeme, annene babana saygı göster. (Markos, 10: 19)

Tevrat

Katletmeyeceksin! (Çıkış, 20: 13)

... Vakti gelsin diye kendi içinde kan döken şehir, ve kendisini murdar etmek için kendi aleyhine putlar yapan şehir! Sen döktüğün kanınla suçlu oldun... (Hezekiel, 22: 3)

... Memlekette hakikat, ve iyilik, ve Allah bilgisi yok. Lanet ve yalan, ve adam öldürme ve hırsızlık, ve zinadan başka bir şey yok; zorbalık ediyorlar, ve kan üzerine kan dökülüyor. Bundan ötürü memleket yas tutacak. (Hoşea, 4: 1-3)

ZİNA YAPMAMAK

Zinaya yaklaşmayın gerçekten o çirkin bir hayasızlık ve kötü bir yoldur. (İsra Suresi, 32)

Tevrat

Zina etmeyeceksin. (Çıkış, 20: 14)

İncil

İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. Çünkü kötü düşünceler, cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir." (Markos, 7: 20-23)

HIRSIZLIK YAPMAMAK

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek,elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman,onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Mümtehine Suresi, 12)

Tevrat

... Çalmayacaksınız; ve hile ile davranmayacaksınız... (Levililer, 19: 11)

YALAN TANIKLIK YAPMAMAK

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (Furkan Suresi, 72)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun... (Nisa Suresi, 135)

Tevrat

Yalan haber taşımayacaksın; haksız şahit olmak için kötüye el vermeyeceksin. Kötülük için çokluğun peşinde olmayacaksın; ve bir davada adaleti bozmak için çokluğun ardınca saparak söylemeyeceksin; ve fakiri davasında kayırmayacaksın. (Çıkış, 23: 1-3)
Kötüyü suçsuz çıkaran ve salihi kötüleyen... (Süleyman'ın Meselleri, 17: 15)
Onun için RAB'den korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz. (II. Tarihler, 19: 7)

KİMSENİN HAKKINI YEMEMEK

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (Rum Suresi, 38)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da... (İsra Suresi, 26)

Tevrat

"Sağıra lanet etmieyeceksin, ve körün önüne tökez koymayacaksın; ve Allah'ından korkacaksın; Ben RAB'BİM. Hükümde haksızlık etmeyeceksiniz; fakirin hatırını saymayacaksın, ve kudretlinin hatırına itibar etmeyeceksin; ve komşuna adaletle hükmedeceksin" (Levililer, 19: 14-15)
Kimseye haksızlık etmez, ancak borçlunun rehinini geri verir, ve soygunculuk etmez, aç olana ekmeğini verir, ve çıplak olana esvap giydirir; faizle para vermez, ve murabaha karı almaz, elini kötülükten alıkor, iki adam arasında hakikate göre adaleti yapar. (Hezekiel, 18: 7-8)

ANNE-BABAYA SAYGI

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçak gönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (İsra Suresi, 23-24)

Tevrat

Babana ve anana hürmet et... (Çıkış, 20: 12)

MUHTAÇLARIN KORUNMASI

... "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (Bakara Suresi, 215)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Tevrat

Garibe haksızlık etmeyeceksin, ve ona gadretmeyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında gariptiniz, hiçbir dul kadını, ve öksüzü incitmeyeceksiniz. Eğer onları incitirsen, ve bir yolla Bana feryat ederlerse, onların feryadını mutlaka işiteceğim... (Çıkış, 22: 21-23)

Zaifin ve yetimin davasını görün; Düşküne ve yoksula adalet edin. Zaifi ve fakiri çekip kurtarın; onları kötüler elinden azat edin. (Mezmurlar, 82: 3-4))

Çünkü kendi kardeşinden sebepsiz rehin aldın, çıplakların bile esvabını soydun. Yorguna su içirmedin, Ve aç olandan ekmeği esirgedin. Ve kuvvetli adama gelince, toprak onun oldu; Ve orada itibarlı adam oturdu. Dul kadınları eli boş gönderdin, Ve öksüzlerin kolları kırıldı... (Eyüb, 22, 6-9)

İNFAK ETMEK

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (Al-i İmran Suresi, 92)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (Bakara Suresi, 273)

..."Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı."... (Bakara Suresi, 219)

İncil

... İki mintanı olan, birini hiç mintanı olmayana versin; yiyeceği olan da bunu hiç yiyeceği olmayanla paylaşsın... (Luka, 3: 11)
İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmaya bakın. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 12: 13)
Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi. Bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı. (Elçilerin İşleri, 4: 34-35)

İNFAKTA GÖSTERİŞTEN SAKINMAK

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler… (Nisa Suresi, 38)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın… (Bakara Suresi, 264)

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır... (Bakara Suresi, 271)

İncil

Dikkat edin! Yapmanız gereken doğru işleri gösteriş için insanların gözü önünde yapmayın... (Matta, 6: 1)
Bu nedenle, birisine sadaka vereceğiniz zaman bunu ilan etmek için önünüzde borazan çaldırmayın. İkiyüzlü kişiler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır! Siz sadaka verdiğiniz zaman, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın... (Matta, 6: 2-4)

İYİLİKTE BULUNANLARIN ALACAĞI KARŞILIK

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir. (Bakara Suresi, 110)

İncil

Onlara, iyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin olmalarını, cömert ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar. (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 6: 18-19)

RIZKI VEREN ALLAH'TIR

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (Ra'd Suresi, 26)

İncil

Bu nedenle size şunu söylüyorum: `Ne yiyip ne içeceğiz?' diye canınız için, ya da `Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler… Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?.. Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz ?' `Ne içeceğiz?' ya da `Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler... Siz önce O'nun egemenliğinin ve O'ndaki doğruluğun ardından gidin, o zaman size tüm bunlar da verilecektir. (Matta, 6: 25-27, 31-33)

Tevrat

Hepsinin gözleri Seni bekler; Ve zamanında yiyeceklerini onlara Sen verirsin. Elini açarsın; Ve her yaşayanı dileğine göre doyurursun. RAB bütün yollarında adildir, Ve bütün işlerinde inayetlidir. (Mezmurlar, 145: 15-17)

İBADETTE GÖSTERİŞTEN SAKINMAK

İşte (şu) namaz kılanların vay haline, Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, Onlar gösteriş yapmaktadırlar. (Ma'un Suresi, 4-5-6)

İncil

Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim,

onlar ödüllerini almışlardır. Siz ise, dua edeceğiniz zaman odanıza girip kapıyı örtün... dua edin... (Matta 6: 5-6)
İsa ders verirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha da ağır olacaktır." (Markos, 12: 38-40)

Tevrat

... Ağızlarında Sen yakınsın, fakat gönüllerinden uzaksın. (Yeremya, 12: 2)

SAMİMİ DUA

Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez." (Araf Suresi, 55)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (Araf Suresi, 205)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka İlah yoktur; öyleyse dini yalnızca Kendisi'ne halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (Mümin Suresi, 65)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 153)

... "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim Mevlamız'sın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (Bakara Suresi, 286)

İncil

Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin... (Pavlos'un Efeslilere Mektubu 6:18)
Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın ve şükredin. (Pavlos'un Koloselilere Mektubu 4:2)
Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım. (Elçilerin İşleri, 6: 4)

Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar, söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. Siz onlara benzemeyin!.. Bunun için siz şöyle dua edin: '... Adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun. Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla. Ayartılmamıza izin verme. Kötü olandan bizi kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek Senindir. (Matta, 6: 7-13)

Tevrat

YA RAB, duamı işit; yalvarışlarıma kulak ver; sıdkın ile, adaletin ile bana cevap ver. (Mezmurlar, 143: 1)

Ellerimi Sana açıyorum; Canım kurak yer gibi, sana susamıştır. Bana tez cevap ver... Sabahleyin inayetini bana işittir; Çünkü ben Sana güveniyorum; Gideceğim yolu bana bildir; Çünkü canımı Sana yükseltiyorum. Düşmanlarımdan beni azat et, ya RAB; Sana sığınıyorum. Rızanı işlemeyi bana öğret; Çünkü Sen benim Allah'ımsın... Doğruluk diyarında bana yol göster... Adaletin ile canımı sıkıntıdan çıkar. Ve inayetin ile düşmanlarımı helak et... (Mezmurlar, 143: 6-12)

ALLAH DUA EDENLERİN DUASINA İCABET EDER

"Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben onlara pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad olurlar." (Bakara Suresi, 186)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir İlah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (Neml Suresi, 62)

İncil

Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapıyı çalana kapı açılır. (Matta, 7: 7-8)

Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz herşeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir. (Markos, 11: 24)

Tevrat

Sıkıntıda çağırdın ve seni kurtardım; Gök gürlemesi örtüsünde sana cevap verdim... (Mezmurlar, 81: 7)

ALLAH KORKUSU

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (Ahzab Suresi, 39)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. (Rad Suresi, 21)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (Secde Suresi, 16)

Tevrat

Adı Eyub idi; ... kâmil ve doğru idi, Allah'tan korkar ve kötülükten çekinirdi. (Eyüp, 1: 1)
RAB korkusu temizdir; ebediyen durur; RABBIN hükümleri haktır: hepsi doğrudur. Altından. Çok saf altından da ziyade özlenir; Baldan ve süzme gümeç balından tatlıdır. (Mezmurlar, 19: 9-10)
RAB'be korkuyla hizmet edin, Titreyerek sevinin. (Mezmurlar, 2: 11)
Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene! (Mezmurlar, 128: 1-2)

ALLAH KENDİSİ'NDEN KORKANA ANLAYIŞ VERİR

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Tevrat

Hikmetin başlangıcı RAB korkusudur; Emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır; Onun hamdı ebediyen durur. (Mezmurlar, 111: 10)

MAL YIĞIP BİRİKTİRMEMEK

.... Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın"(denilecek). (Tevbe Suresi, 34-35)

Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır. "Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir? Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. O, onların üzerine kilitlenecektir; (Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). (Hümeze Suresi, 2-9)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (Ra'd Suresi, 26)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (Al-i İmran Suresi, 180)

İncil

(Ey zenginler) Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Bunların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecektir. Son günlerde servetinize servet kattınız. (Yakub'un Mektubu, 5: 3)

Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar. Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacak. (Matta, 6: 19-21)

Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe ümit bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize herşeyi bol bol veren Tanrı'ya ümit bağlasınlar. (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 6: 17)

Tevrat

Gümüşü seven gümüşe, ve bolluğu seven mahsule doymaz; bu da boş. Mal çoğalınca onu yiyenler de çoğalır; ve gözler ile onları görmekten başka sahibi için ne faide var? (Vaiz, 5: 10-11)

RAB'BİN gazap gününde gümüşleri de altınları da onları kurtaramayacak..." (Tsefanya, 1: 18)

Doğruların kemali kendilerine yol gösterir; Fakat hainlerin sapıklığı kendilerini helâk eder. Gazap gününde mal işe yaramaz; Fakat salâh ölümden kurtarır. (Süleyman'ın Meselleri, 11: 3-4)

RAB şöyle diyor: Hikmetli adam hikmeti ile övünmesin, ve yiğit kendi gücü ile övünmesin, zengin adam zenginliği ile övünmesin; ancak övünen şununla, anlayışlı olmakla, ve dünyada inayet, adalet, ve salâh işleyen RAB'bi bilmekle övünsün; çünkü Ben bunlardan hoşlanırım, RAB diyor. (Yeremya, 9: 23-24)

MAL SEVGİSİNİ ALLAH'A ŞİRK KOŞMAMAK

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (Zümer Suresi, 29)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

İncil

Hiçkimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz. (Matta, 6: 24)
Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Bazıları zengin olmak hevesiyle imandan saptılar ve kendi kendilerine çok acı çektirdiler. Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç. Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın ve uysallığın ardından koş. (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 6: 10-11)

ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAK

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisi'nin onları sevdiği, onların da Kendisi'ni sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Maide Suresi, 54)

... İşte sizin İlahınız bir tek İlah'tır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (Hac Suresi, 34)

İncil

Her zaman alçak gönüllü, yumuşak huylu ve sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın. (Pavlus'un Efeslilere Mektubu, 4: 2)
Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: "Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçak gönüllülere lütfeder." (Yakub'un Mektubu, 4: 6)

Tevrat

Dinleyin, ve kulak verin; kibirli olmayın; çünkü RAB söyledi. (Yeremya, 13: 15)
...RAB'BİN hükümlerini yapmış olan dünyanın bütün alçak gönüllüleri, RAB'Bİ arayın; salâhı arayın, alçak gönüllülüğü arayın... (Tsefanya, 2: 3)

DÜNYADA KİBİRLENENLERİN ALLAH KATINDA KÜÇÜK DÜŞECEĞİ

(Allah:) "Öyleyse oradan in, orada büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (Araf Suresi, 13)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin." (İsra Suresi, 37)

"İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (Lokman Suresi, 18)

İncil

Aranızda en üstün olan, diğerlerinin hizmetkarı olsun. Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir. (Matta, 23: 11-12)

Tevrat

Övünen adamlara dedim: Övünmeyin; Ve kötülere: Boynunuzu kaldırmayın; Boynuzunuzu yukarı kaldırmayın; Dik başla söylemeyin. Çünkü ne Güneşin doğduğu yerden, ne battığı yerden, Ne de dağlar çölünden yükselme gelir. Ancak hâkim olan Allah'tır. Birini alçaltır ve birini yükseltir. (Mezmurlar, 75: 4-7)
Kavminin arasında çekiştiricilik edip gezmeyeceksin... (Levililer, 19: 16)

BOŞ KONUŞMALARDAN YÜZ ÇEVİRMEK

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (Kasas Suresi, 55)

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (Furkan Suresi, 72)

İncil

Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan ve içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. Bazı kişiler bunlardan sapmış ve boş konuşmalara dalmışlardır. (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 1: 5-6)
Akılsızca tartışmalar ve soy ağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa ile ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. (Pavlus'un Titus'a Mektubu, 3: 9)
Bayağı ve boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar Tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. (Pavlus'un Timoteos'a 2. Mektubu, 2: 16)

Tevrat

Hikmetli adamın ağzının sözleri lâtiftir; fakat akılsızın dudakları kendini yutar. Ağzının sözlerinin başlangıcı akılsızlıktır; ve sözünün sonu kötü deliliktir. Ve akılsız adam sözü çoğaltır; fakat ne olacağını kimse bilmez... (Vaiz, 10: 12-14)

TARTIŞMADAN KAÇINMAK

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar, onlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir… (Enam Suresi, 68)

... İnsan, herşeyden çok tartışmacıdır. (Kehf Suresi, 54)

Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. (Zuhruf Suresi, 58)

İncil

Saçma ve cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. (Pavlus'un Timoteos'a 2. Mektubu, 2: 23)
Akılsızca tartışmalar ve soy ağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa ile ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. (Pavlus'un Titus'a Mektubu, 3: 9)
Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese karşı sevecen ve öğretmeye yetenekli olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalı. Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki de onlara bir tevbe yolu açar. (Pavlus'un Timoteos'a 2.. Mektubu, 2: 24-25)

İNSANLARI EN GÜZEL ŞEKİLDE SABIRLA UYARMAK, YUMUŞAK DAVRANMAK

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (Al-i İmran Suresi, 159)

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. (Ğaşiye Suresi, 21-22)

İncil

... Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. (Pavlus'un Timoteos'a 2. Mektubu, 4: 1-2)

Yaşlı adama çıkışma, böylesine babanmış gibi öğüt ver. Genç erkeklere kardeşlerinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara da tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşlerinmiş gibi öğüt ver. (Pavlus'un Timoteos'a 1. Mektubu, 5: 1-2)

İmanlılara, yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan herşeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini hatırlat. Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Tüm insanlara her zaman yumuşak davransınlar. (Pavlus'un Titus'a Mektubu, 3: 1-2)

Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa... böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. (Pavlus'un Galatyalılara Mektubu, 6: 1)

Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. (Pavlus'un Efeslilere Mektubu 4:29)

KÖTÜLÜĞÜ İYİLİKLE UZAKLAŞTIRMAK

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (Fussilet Suresi, 34)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (Ra'd Suresi, 22)

İncil

Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak üzere çağrıldınız. (Petrus'un 1. Mektubu, 3: 9)

... Boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun. Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve tüm insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin." (Pavlus'un Selaniklilere 1. Mektubu, 5: 14-15)

AFFETMEK, HOŞGÖRÜLÜ OLMAK

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nur Suresi, 22)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (Al-i İmran Suresi, 134)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (İsra Suresi, 53)

İncil

Böylece Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçak gönüllülüğü, sabır ve yumuşaklığı giyinin. Birbirinize hoşgörülü davranın. Eğer birinizin ötekinden bir şikayeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. (Pavlus'un Koloselilere Mektubu, 3: 12-13)

Tevrat

Sefihin öfkesi hemen belli olur; Fakat basiretli adam utancı örter. (Süleyman'ın Meselleri, 12: 16)

Çabuk öfkelenen akılsızlık eder... (Süleyman'ın Meselleri, 14: 17)

Geç öfkelenen adamın anlayışı çoktur; fakat dar ruhlu adam sefaheti üstün tutar. (Süleyman'ın Meselleri, 14: 29)

İYİLİĞİ EMREDERKEN KENDİNİ UNUTMAMAK

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz Kitab'ı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (Bakara Suresi, 44)

İncil

Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin? Senin gözünde mertek varken nasıl olur da kardeşine 'İzin ver de gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün. (Matta, 7: 3-5)

Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey adam, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 2: 3)

"ALLAH DİLERSE YAPACAĞIM" DEMEK

Hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme. Ancak: "Allah dilerse" (inşaAllah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." (Kehf Suresi, 23-24)

İncil

Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacağız ve para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa bir süre görünen ve sonra kaybolan bir buğu gibisiniz. Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacağız, şunu şunu yapacağız" demelisiniz. (Yakub'un Mektubu, 4: 13-15)

SELAM VERMEK

... Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin... (Nur Suresi, 61)

İncil

O'nun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. (Matta, 10: 12)

KORKMAMAK VE HÜZNE KAPILMAMAK

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (Ahzab Suresi, 39)

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." Dedi ki: "Korkmayın, çünkü Ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum." (Taha Suresi, 45-46)

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel Vekil'dir" diyenlerdir. Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (Al-i İmran Suresi, 173-175)

İncil

Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, size ne mutlu! İnsanların "korktuklarından korkmayın ve telaşlanmayın." (Petrus'un Birinci Mektubu, 3: 14)

Tevrat

Kuvvetli olun ve yürekli olun, korkmayın ve onların yüzlerinden yılmayın, çünkü seninle beraber yürüyen Allah'ın Rab'dir, seni boşa çıkarmaz ve seni bırakmaz. (Tesniye, 31: 6)
Ve senin önünde yürüyen Rab'dir. O seninle olacak, seni boşa çıkarmaz ve seni bırakmaz, korkma ve yılgınlığa düşme. (Tesniye, 31: 8)
Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür. (II. Tarihler, 32: 7)

ALLAH KORKUSUNUN, GÜZEL AHLAKIN ÖNEMİ

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (var ettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (Araf Suresi, 26)

İncil

(Ey kadınlar) Süsünüz, örgülü saçlar, altın takılar ve güzel giysiler gibi, dıştan olmasın. Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle sizin süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. (Petrus'un Birinci Mektubu, 3: 3-4).

Tevrat

... Allah'tan kork, ve O'nun emirlerini tut; çünkü insanın bütün vazifesi budur. Çünkü iyi olsun kötü olsun, her gizli şeyle beraber her işi Allah hükme götürecektir. (Vaiz, 12: 13-14)

YALANDAN KAÇINMAK

... Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (Hac Suresi, 30)

İncil

Bunun için yalanı üzerinizden sıyırıp atın... (Pavlus'un Efeslilere Mektubu, 4: 25)

Tevrat

Çalmayacaksınız; ve hile ile davranmayacaksınız ve birbirinize yalan söylemeyeceksiniz." (Levililer, 19: 11)
Yalan haber taşımayacaksın; haksız şahit olmak için kötüye el vermeyeceksin. Kötülük için çokluğun peşinde olmayacaksın; ve bir davada adaleti bozmak için çokluğun ardınca saparak söylemeyeceksin. (Çıkış, 23: 1-2)

GÖNDERİLEN PEYGAMBERİ KISKANMALARI

"Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (Sad Suresi, 8)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)

... "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (Zuhruf Suresi, 31)

İncil

Sept günü olunca İsa havrada ders vermeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşıp kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı. "Kendisine verilen bu bilgelik nedir?

Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip onu reddettiler. (Markos, 6: 2-3)

İMAN ETMEK İÇİN MUCİZE İSTEMELERİ

İnkar edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (Ra'd Suresi, 7)

Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız." "Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın. Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin." "Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?" (İsra Suresi, 90-93)

İncil

O zaman İsa adama, "Sizler, belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz" dedi (Yuhanna, 4: 48).

Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir mucize yaratacaksın? Ne yapacaksın?" dediler. (Yuhanna, 6: 30)

PEYGAMBERLERE ATILAN BÜYÜCÜLÜK İFTİRASI

İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demişlerdir. Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (Zariyat Suresi, 52-53)

İncil

Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek onu almaya geldiler. Kudüs'ten gelen din bilginleri ise, "Beelzebub onun içine girmiş" ve "Cinleri, cinlerin reisinin gücüyle kovuyor" diyorlardı. (Markos, 3: 21-22)

PEYGAMBERLER HEVADAN KONUŞMAZLAR

Sahibiniz (arkadaşınız olan peygamber) sapmadı ve azmadı. O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir. Ona (bu Kur'an'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Necm Suresi, 2-5)

"... Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım...." (Kehf Suresi, 82)

İncil

Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. (Yuhanna, 5: 30)

Böylece peygamberlerin sözleri bizim için daha da büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz. Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılarda bulunan hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insanın isteğinden kaynaklanmadı. İnsanlar Kutsal Ruh tarafından yöneltilerek Tanrı'nın sözlerini ilettiler. (Petrus'un İkinci Mektubu, 1: 19-21)

Tevrat

... 0nlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım; ve sözlerimi onun ağzına koyacağım, ve ona emredeceğim herşeyi onlara söyleyecek. (Tesniye, 18: 18)

DÜNYA HAYATININ GEÇİCİLİĞİ

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)

Tevrat

Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir. (I. Tarihler, 29: 15)

İNKAR EDENLERİN KIYAMET GÜNÜ KÖR OLARAK HAŞREDİLMESİ

Kim bunda (dünyada) kör ise, o, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (İsra Suresi, 72)

... Artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (Taha Suresi, 124)

Tevrat

... Ve insanlar üzerine sıkıntı getireceğim ve körler gibi yürüyecekler, çünkü RAB'be karşı suç işlediler... (Tsefanya, 1: 17)

HESAP VERME

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (Hac Suresi, 7)

Yer, düzlendiği, İçinde olanları dışa atıp boşaldığı, Ve 'kendi yaratılışına uygun Rabbine boyun eğdiği zaman. Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın. Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, o, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. Kimin de kitabı ardından verilirse, o da, helak (yok olmay)ı çağıracak, çılgın alevli ateşe girecek. (İnşikak Suresi, 3-12)

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. Yer, Rabbinin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. (Zümer Suresi, 68-70)

İncil

Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler. (Yuhanna, 5: 29)

Tevrat

Çünkü bütün milletler için RAB'BİN günü yakındır; ... sen nasıl ettinse, sana öyle edilecek; işlediğinin karşılığı kendi başına dönecek. (Obadya, 1: 15)

İNSAN TEK BAŞINA HESAP VERECEKTİR

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar beslediklerininiz sizlerden uzaklaşmıştır. (Enam Suresi, 94)

İncil

Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 14: 12)

ALLAH HERKESE YAPTIĞININ KARŞILIĞINI VERECEKTİR

O gün sen, her ümmeti diz üstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır. "Bugün yaptıklarınızla karşılık göreceksiniz." (Casiye Suresi, 28)

Allah'a döneceğiniz günden sakının. Sonra herkese kazandığı eksiksizce ödenecek ve onlara haksızlık yapılmayacaktır. (Bakara Suresi, 281)

İncil

Tanrı, "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir." Durmadan iyilik ederek yücelik, saygınlık ve ölümsüzlüğü arayanlara sonsuz yaşamı verecek. Ama bencil olanların, gerçeğe uymayıp haksızlığın peşinden gidenlerin üzerine gazap ve öfke yağdıracak. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 2: 6-8)

Tevrat

Çünkü bütün milletler için RAB'BİN günü yakındır; ... sen nasıl ettinse, sana öyle edilecek; işlediğinin karşılığı kendi başına dönecek. (Obadya, 1: 15)

DÜNYEVİ ZENGİNLİK AHİRETTE İNSANA BİR FAYDA SAĞLAMAYACAKTIR

Şüphesiz inkar edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (Al-i İmran Suresi, 10)

Tevrat

RAB'BİN gazap gününde gümüşleri de altınları da onları kurtaramayacak... (Tsefanya, 1: 18)

ALLAH'IN İNSANLARA SÜRE TANIMASI, BELİRLİ BİR VAKTE KADAR ERTELEMESİ

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (Nahl Suresi, 61)

Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, kazandıklarından dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır. (Kehf Suresi, 58)

İncil

Bazılarının gecikmiş saydığı gibi Rab, vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü hiç kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tevbe etmesini istiyor. (Petrus'un İkinci Mektubu, 3: 9)

GÖNDERİLEN ELÇİLERE VE İNANANLARA ZULÜM EDİLMESİ

Andolsun, senden önce geçmiş topluluklara da elçiler gönderdik. Onlara herhangi bir elçi gelmeye görsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (Hicr Suresi, 10-11)

"Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir." (Ankebut Suresi, 18)

Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı. (Ahzab Suresi, 22)

İncil

Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Göklerin Egemenliği onlarındır. Bana olan bağlılığınızdan ötürü insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşamış olan peygamberlere de böyle zulmettiler. (Matta, 5: 10-12)
İnsanlardan sakının. Sizi mahkemelere verecekler, havralarında kamçılayacaklar. Hatta Ben'den ötürü valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız. Böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. (Matta, 10: 17-18)
Elçileri içeri çağırtıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler. Elçiler, İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için, Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. Her gün tapınakta ve evlerde ders vermekten ve Mesih İsa'yla ilgili müjdeyi yaymaktan geri kalmadılar. (Elçilerin İşleri, 5: 40-42)

Tevrat

Senden nefret edenleri utanç kaplayacaktır; Ve kötülerin çadırı yok olacak. (Eyüb, 8: 22)

ALLAH YOLUNDA HİCRET EDİP ZULÜM GÖRENLERİN MÜKAFATI

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (Nahl Suresi, 41)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (Enfal Suresi, 74)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam.

Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (Al-i İmran Suresi, 195)

İncil

"Size doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. (Markos, 10: 29-30)

Bütün bunlar, Tanrı'nın adil yargısının bir belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı'nın Egemenliğine layık sayılacaksınız. Tanrı adil olanı yapacak; size sıkıntı verenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleri ise bizimle birlikte rahatlatacaktır... (Pavlus'un Selaniklilere 2. Mektubu, 1: 5-8)

İMAN EDENLERİN SAYISININ AZ OLMASI

Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. (Yusuf Suresi, 103)

Elif, Lam, Mim, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler. (Ra'd Suresi, 1)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (Enam Suresi, 116)

İncil

Dar kapıdan girin. Çünkü kişiyi yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Yaşama götüren kapı ise dar, yol da çetindir Bu yolu bulanlar azdır. (Matta, 7: 13-14)

ALLAH'IN İMAN EDENLERİ ÖZEL OLARAK SEÇMESİ

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (Neml Suresi, 59)

İncil

Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı sizi, Ruh'un aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için başlangıçtan seçti. (Pavlus'un Selaniklilere 2. Mektubu, 2: 13)

Tevrat

... Allah'ın RAB Kendisi'ne hizmet etmek için, ve RAB'BİN ismi ile mübarek kılmak için onları seçti... (Tesniye, 21: 5)

ALLAH'IN İMAN EDENLERE LÜTFU

.... "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu... (Nisa Suresi, 94)

İncil

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. (Pavlus'un Efeslilere Mektubu, 2: 8-9)

Tevrat

Sen sıkıntıda iken, ve bütün bu şeyler başına geldiği zaman, son günlerde Allah'ın RAB'BE döneceksin, ve O'nun sözünü dinleyeceksin; çünkü Allah'ın RAB çok acıyan Allah'tır; seni bırakmaz, ve seni helâk etmez, ve atalarına and ettiği onlarla olan ahdini unutmaz. (Tesniye, 4: 30-31)

DÜNYEVİ HİÇBİR İŞ İNANANLARIN ALLAH'IN RIZASINI ARAMALARINI ENGELLEMEZ

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (Nur Suresi, 37)

İncil

... Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız, doğru olmaz. (Elçilerin İşleri, 6: 2)

İMAN EDENLERLE BİRLİKTE OLMAK

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (Kehf Suresi, 28)

İncil

... Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardınca koş. (Pavlus'un Timoteos'a 2. Mektubu, 2: 22)

İMAN EDENLERİN KARDEŞLİĞİ

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler... (Tevbe Suresi, 71)

İncil

Birbirinizi kardeşlik sevgisiyle, şefkatle sevin. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 12: 10)

Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur. (Markos, 3: 35)

ALLAH'IN DİNİNE SIMSIKI SARILMAK

Kitab'a sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, şüphesiz Biz salih olanların ecrini kaybetmeyiz. (Araf Suresi, 170)

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. (Zuhruf Suresi, 43)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın... (Al-i İmran Suresi, 103)

İncil

O halde kardeşlerim, dayanın! İster sözle, ister mektupla olsun, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutunun. (Pavlus'un Selaniklilere 2. Mektubu, 2: 15)

Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalıdır. (Pavlus'un Titus'a Mektubu, 1: 9)

İMAN EDENLERİN YAŞAMI VE ÖLÜMÜ ALLAH İÇİNDİR

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (Enam Suresi, 162)

Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." (Bakara Suresi, 156)

İncil

Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. Yaşarsak, Rab için yaşarız; ölürsek, Rab için ölürüz. Böylece yaşasak da, ölsek de Rabbin'iz. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 14: 7-8)

ATALARININ DİNİNE UYMALARI

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (Bakara Suresi, 170)

İncil

Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan geleneğine uyuyorsunuz. İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi geleneğinizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! (Markos, 7: 8-9)

Tevrat

Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının fesatlarına döndüler; ve başka ilâhlara kulluk etmek için onların ardınca gittiler... (Yeremya, 11: 10)

DİNDE FIRKALARA AYRILMAMAK

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı)... (Şura Suresi, 13)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (Rum Suresi, 32)

Kitap Ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar. (Beyyine Suresi, 4)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

İncil

... Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşüncede ve aynı yargıda birleşin. (Pavlus'un Korintlilere Birinci Mektubu, 1: 10)

İNSANIN YARATILIŞI

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Mü'minun Suresi, 12-14)

Tevrat

Senin ellerin her yanımdan bana şekil verdi, beni yarattı... Sen balçık gibi bana şekil verdin... Bana deri ve et giydirdin, ve kemiklerle ve sinirlerle beni ördün. (Eyüb, 10: 8-11)
Allah'ın Ruhu beni yarattı, Ve Kadir'in soluğu beni diriltti. (Eyüp, 33: 4)
İşte, ben de senin gibi Allah'ın kuluyum; Ben de balçıktan teşkil olundum. (Eyüp, 33: 6)

NEFİS DAİMA KÖTÜLÜĞÜ EMREDER

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', Sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. (Şems Suresi, 7-9)

... Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (Nisa Suresi, 128)

Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir... (Yusuf Suresi, 53)

İncil

Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 6: 12)
Benliğin işleri açıktır. Bunlar cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgınca eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı'nın Egemenliğini miras alamayacaklar." (Pavlus'un Galatyalılara Mektubu, 5: 19-21)
İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. Çünkü kötü düşünceler, cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir." (Markos, 7: 20-22)

KÖTÜ AHLAK ÖZELLİKLERİ

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan), Hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan, olabildiğince günahkar, Zorba -saygısız, sonra da kulağı kesik; Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, kendisine ayetlerimiz

okunduğu zaman: "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallarıdır" diyen. (Kalem Suresi, 10-15)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (Meryem Suresi, 59)

İncil

Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile ve kötü niyetle doludurlar. Dedikoducu, yerici... küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, ana baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun ve acımasız insanlardır. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 1: 29-31)

Tevrat

Ve ataları gibi inatçı ve âsi, yüreğini pekiştirmemiş, ve ruhu Allah'a sadakatsiz bir nesil olmasınlar. (Mezmurlar, 78: 8)
Fakat bu adam, zorbalık eden, kan döken, ve bunlardan birini işleyip o vazifelerden hiçbirini yapmayan, ancak dağların üzerinde yiyen, ve komşusunun karısını murdar eden, düşküne ve yoksula haksızlık eden, soygunculuk eden, rehini geri vermeyen, ve gözlerini putlara kaldıran, mekruh şeyi yapan. (Hezikiel, 18: 10-12)
Hilekârların düşüncelerini bozar, ve düzenlerini elleri yapamaz. Hikmetlileri kendi hilelerinde yakalar; Ve eğrilerin öğüdü hemen yıkılır. (Eyüb, 5: 12, 13)

GÖZ, KALP VE KULAKLARIN DUYARSIZLAŞMASI İLE İLGİLİ AYETLER

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (Fussilet Suresi, 5)

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 7)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkar etmekte

olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (Enam Suresi, 25)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

İncil

Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, kulakları ağır işitir oldu. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları işitmesin, yürekleri anlamasın ve Bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim. (Matta, 13: 15)

Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz?.. (Markos, 8: 18-19)

Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz. Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, kulakları ağır işitir oldu. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları işitmesin, yürekleri anlamasın, ve Bana dönmesinler... (Elçilerin İşleri, 28: 26-27)

İNKARCILARIN KENDİLERİNİ AKILLI SANMALARI

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (Bakara Suresi, 13)

İncil

Akıllı olduklarını iddia ederken akılsız olup çıktılar. (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 1: 22)

İMAN ETMEYENLERİN ÜZERİNDEKİ AŞAĞILANMA

Allah'ın izni olmaksızın, hiçkimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (Yunus Suresi, 100)

İncil

Bunun için Allah kendi aralarında bedenleri rezil olsun diye, yüreklerinin şehvetleri içinde onları pisliğe teslim etti... (Pavlus'un Romalılara Mektubu, 1: 24)

GÜZEL AHLAKA UYMAYANLARI DOST EDİNMEME

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendi'nden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (Mücadele Suresi, 22)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (Mümtehine Suresi, 9)

İncil

Ama kardeş olarak tanınan biri ahlaksız, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu ise onunla arkadaşlık etmemenizi, böylesiyle yemek bile yememenizi şimdi size yazıyorum. (Pavlus'un Korintlilere Birinci Mektubu, 5: 11)

Aranızda hiçbir cinsel ahlaksızlık, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu... Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın. (Pavlus'un Efeslilere Mektubu, 5: 3, 6-7)

ALLAH KATINDA BİR GÜN SAYMAKTA OLDUĞUMUZ BİN YIL GİBİDİR

Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

İncil

... Rab'bin gözünde bir gün bin yıl ve bin yıl bir gün gibidir. Bazılarının gecikmiş saydığı gibi Rab, vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü hiç kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. (Petrus'un İkinci Mektubu 3:8-9)

HİÇ KİMSE BAŞKASININ GÜNAH YÜKÜNÜ YÜKLENMEZ

Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azap edecek değiliz. (İsra Suresi, 15)

Tevrat

Suç işleyen can, ölecek olan odur; babanın fesadını oğul taşımaz, ve oğlun fesadını baba taşımaz; salihin salâhı kendi üzerinde olur, kötünün kötülüğü de kendi üzerinde olur. (Hezekiel, 18: 20)

İNSANLARIN KENDİ ELLERİYLE YAPTIKLARI NEDENİYLE CEZALANDIRILMALARI

Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. (Şura Suresi, 30)

Tevrat

Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın. (Ezra, 9: 13)

TEVEKKÜL

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, O'ndan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (Al-i İmran Suresi, 160)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (Maide Suresi, 11)

Tevrat

Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı. (II. Tarihler, 26: 5)
Bütün yüreğinle RAB'BE güven, Ve kendi anlayışına dayanma... (Süleymanın Meselleri, 3: 5)
Ey orduların RAB'Bİ, Sana güvenen adam ne mutludur! (Mezmurlar, 84: 12)

YOLLARI DOĞRULTMAK ALLAH'A AİTTİR

Yolu doğrultmak Allah'a aittir, kimi (yollar) ise eğridir. Eğer o dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi. (Nahl Suresi, 9)

Tevrat

Bütün yollarında O'nu tanı, O da senin yollarını doğrultur. (Süleymanın Meselleri, 3: 6)

KIYAMET GÜNÜ

"Kıyamet günü ne zamanmış" diye sorar. Ama göz ' kamaşıp da kaydığı,' Ay karardığı, Güneş ve Ay birleştirildiği zaman; İnsan o gün: "Kaçış nereye?" der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok. (Kıyamet Suresi, 6-11)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, gök yarıldığı zaman, dağlar kökünden sökülüp savrulduğu zaman, Ve resuller de (şahitlik için) belli bir vakitte getirildiği zaman (Mürselat Suresi, 8-11)

"Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim." (Taha Suresi, 15)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin Katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın Katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (Araf Suresi, 187)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. (Mearic Suresi, 8-10)

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman... (Rahman Suresi, 37)

İncil

Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, Güneş kararacak, Ay ışığını vermez olacak, yıldızlar gökten düşecek... (Markos, 13: 24-25)

Dikkat edin, uyanık durun, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. (Markos, 13: 33)

Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. (Luka, 21: 34-35)

... O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan herşey yanıp bitecek. Herşey bu şekilde yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı ve Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecektir. (Petrus'un İkinci Mektubu, 3: 10-12)

Tevrat

... RAB'BİN günü yakındır. Güneş ile Ay kararıyor, ve yıldızlar ışıklarını gizliyorlar... (Yoel, 3: 14-15)

... RAB'BİN günü yakındır; herşeye Kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor. Bundan ötürü bütün eller gevşeyecek ve her insan yüreği eriyecek; ve şaşıracaklar; onları ağrılar ve elemler tutacak; doğuran kadın gibi ağrı çekecekler; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev yüzü. Memleketi çöl etmek için, ve onun içinden suçlu olanlarını helâk etmek için, işte, RAB'BİN günü, acımayan gün, gazapla ve kızgın öfke ile geliyor. Çünkü göklerin yıldızları, ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermeyecekler; Güneş; doğunca kararacak, ve Ay parlak ışığını vermeyecek. (İşaya, 13: 6-10)

Ah o gün! çünkü RAB'BİN günü yakın, ve herşeye Kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor. (Yoel, 1: 15)

RAB'BİN büyük günü yakındır, yakındır ve çok çabuk geliyor, RAB gününün sesi! Yiğit orada acı acı bağırır. O gün gazap günüdür, sıkıntı ve darlık günü, harabiyet ve viranlık günü, karanlık ve karaltı günü, bulutlar ve koyu karanlık günü. (Tsefanya, 1: 14-15)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda mucizevi bir "düzen" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** [16]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** [17]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. [18]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. [19]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [20]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha

karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [21]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama

elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. 22

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. [23]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [24]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına

mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. 25

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. [26]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. [27]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu

birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[28]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [29]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. [30]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [31]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. [32]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en

ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. [33]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan

kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve

tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü

körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. [34]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak

yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah bir başka ayetinde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük durumadüşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [35]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Kaynakça

1. Kudüs'teki Tapınak'ta uygulanan kurban sistemi, Tevrat'ın Sayılar ve özellikle Levililer kitaplarında çok ayrıntılı bir biçimde tarif edilir. Buna göre Tapınak'ta kurban edilen havyanların iç organlarının ayrılmaları ve belirli kurallara göre ateşte yakılmaları gerekmektedir. Allah Kuran'da Yahudilerin "Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi" (Al-i İmran Suresi, 183) diyerek bu sisteme ne kadar önem verdiklerini bildirmektedir. Bakara Suresi'nin 67-71.

ayetlerinde ise Yahudilerin kendilerine kurban emri verildiğinde bu konuda sürekli detaylar aradıkları ve Allah'ın da onlara bu detayları bildirdiği haber verilmektedir.

2. M. Asım Köksal, Peygamberler Tarihi, s. 334, 335

3. Mevdudi, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber, 1. cilt, s. 377–383

4. Prof. Dr. Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, 2. cilt, s. 49-50

5. Elmalılı Hamdi Yazır, http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm

6. Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'I İsa Hayyen ve Nüzulihi ve Katlihi'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s. 20

7. Taberi Tefsiri, İmam Taberi, 2. cilt, s. 528; cilt 1, s. 247

8. Büyük Lugat-Tür-Dav, 3003

9. Ebu Hanife, Nu'man b. Sabit (150/767), Fıkh-ı Ekber, Çeviren: H. Basri Çantay, Ankara, 1982

10. Sünen-i İbn-i Mace, 10/338

11. MEB Şark Islam Klasikleri, Mukaddime, İbni Haldun, 2. cilt, s. 137-139

12. http://www.ahl-ul-bayt.org/Turkish/Books/04_adlet/002.htm

13. Said Havva, A.g.e., 9: 445)

14. Kittani, A.g.e., s.147

15. Sahih-i Müslim, Bi Şerhin-Nevevi, 2. cilt, s.192. Kitabul-İman, Babu Nuzuli İsa İbn-i Meryem, Kenzul Ummal, 14/332

16- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

17- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196

18- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330

19- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

20- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

21- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

22- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

23- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184

24- B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

25- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179

26- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

27- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

28- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389

29- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992

30- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

31- Time, Kasım 1996

32- S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30

33- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

34- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28

35- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

17

Şimdiye kadar bulunmuş en eski İncil parçası. (MS 125)
İncil, Roma İmparatorluğu'nun doğu kesiminde konuşulan Grekçeyle yazılmıştır.

18

Yunan mitolojisinin hayali tanrılarından Zeus

19

MS 1. yüzyılın sonlarında Roma İmparatorluğu Batı Avrupa, Kuzey Afrika ve Batı Asya'nın büyük bir bölümünü kontrol ediyordu. İmparatorluk, inşa edilen yollarla ve limanlarla birbirine bağlanmıştı. Bu geniş ağ, Hıristiyanlığın yayılmasını kolaylaştırdı. (Üstte) MS 117 yılında Roma İmparatorluğu.

20

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azapla) yakalayıverdi.... (Mümin Suresi, 21)

23

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azapla) yakalayıverdi... (Mümin Suresi, 21)

Paestum'daki Yunan Tapınağı, İtalya. (MÖ 550)

24
Dünyanın 7 harikasından biri olarak kabul edilen Babil'in asma bahçelerinin bir tasviri.

26
Matta İncili'ne göre Hz. İsa, MÖ 37-4 yılları arasında Filistin'i yöneten Büyük Herod'un halen kral olduğu bir dönemde doğmuştur. Resimde Herod'un bir sığınak olarak yaptırdığı Herodyum kalesi görülmektedir. Herodyum Kudüs'ün 8 km güneyinde yer almaktadır ve içinde çok büyük bir saray bulunmaktadır. Herod burada yakılmıştır. Ancak mezarı, yapılan kazılarda bulunamamıştır.

28
Herod savunmasız halka yönelik çok büyük katliamlar gerçekleştirmiş, zalim bir hükümdardı. Fra Angelico'nun (1387-1450) "Masumların Katledilmesi" isimli tablosu Herod dönemini tasvir etmektedir. 1451-1453 yılına ait olan tablo Floransa'daki San Marco Müzesi'nde sergilenmektedir.

33
Roma İmparatorluğu'ndan kalan harabeler, Roma.

37
Kumran Vadisi'ndeki mağaralar

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiiler(den kim) Allah'a ve

ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır...

(Bakara Suresi, 62)

38
Essenilere ait ilk rulolar mühürlenmiş kapların içinde, dikkatle sarılmış bir şekilde bulundu. Resimde 11. mağarada bulunan ruloların bir bölümü görülmektedir.

41
Tabloda, Kumran'daki iman eden topluluğun üyeleri bir toplantıları sırasında tasvir edilmiştir.

42
Time dergisinin 15 Nisan 1957 tarihli sayısında Ölü Deniz Yazıtları ile ilgili geniş bir haber yer aldı. Bu haberin ardından dünya basınının ilgisi yapılan kazılara yöneldi.

44

..."Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla"...

(Nisa Suresi, 75)

47
İncil'de Hz. İsa'nın Beytüllahim'de doğduğu bildirilir. Bu nedenle de Hıristiyanlar bu şehri kutsal kabul ederler.

... Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.
(Al-i İmran Suresi, 45)

48
Hz. İsa'nın doğduğu yer olduğuna inanılan bölgenin üzerine yapılan Nativity Kilisesi'nin dıştan görünüşü. Beytüllahim'deki bu kilise Hıristiyan hacılar için en kutsal mekanlardan biri kabul edilir.

54
Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten hem yerden (sayısız)...

..... bolluklar açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik. (Araf Suresi, 96)

56
Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32)

59
Ürdün Vadisi'nden bir görüntü

62
Giovanni Bellini'nin Frari Kilisesi'nde sergilenen ve başyapıtlardan biri olarak kabul edilen 1481 yılına ait Hz. Meryem'i tasvir eden tablosu.

65
Galile Denizi'nden bir görüntü

66
Galile Denizi'nden bir başka görüntü

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyi Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur...

... Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek İlah'tır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 171)

70
Van de Velde'nin (1851-1852) Nazareth asıra) isimli
suluboya tablosu. Victoria and Albert Müzesi, Londra.

Onların ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan...

71
...önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.
(Maide Suresi, 46)

75
Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin. Artık, ye, iç, gözün aydın olsun...
(Meryem Suresi, 25-26)

79
Irzını koruyan (Meryem); Biz ona Kendi Ruhumuz'dan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık.
(Enbiya Suresi, 91)

81
Peter Paul Rubens'in 1624 yılına ait yağlıboya tablosu.
Tabloda Hz. İsa'nın doğumunun ardından Hz. Meryem'e
saygı gösterilerinde bulunulması tasvir ediliyor.
Koninjlijk Kraliyet Müzesi, Antwerp, Belçika.

82
Lorenzo Lotto'nun Hz. Meryem ve Azizleri tasvir eden tablosu. 1505-1506 yılına ait bu yağlıboya eser, Treviso yakınlarındaki Santa Cristina al Tivarone Kilisesi'nde sergilenmektedir.

85
Alessandro Boticelli'nin Hz. Meryem ve Hz. İsa'ya saygı gösterilmesini tasvir eden tablosu 1470-1474 yılına aittir. Tablo, Londra'daki National Gallery'de sergilenmektedir.

88
Giotto di Bondone'ye ait "Lazarus'un Dirilişi" isimli fresk. 1320 yılına ait bu eser İncil'de yer alan bir açıklamayı tasvir etmektedir. İncil'de Hz. İsa'nın Lazarus isimli bir kişiyi öldükten sonra dirilttiği yazmaktadır. Tablo, Padua'daki Scrovegni Kilisesi'nde yer almaktadır.

92
Giotto di Bondone'nin "Kudüs'e Giriş" isimli tablosu 1302-1305 yıllarına aittir. Tabloda Hz. İsa'nın Kudüs'e girişi ve halkın onu şehrin kapısında saygı gösterileriyle karşılaması tasvir edilmektedir. Tablo, Padua'daki Scrovegni Kilisesi'nde yer almaktadır.

98
İncil'de Akdeniz'den Batı Avrupa'ya kadar birçok bölgenin ve şehrin adı geçmektedir. Bu haritada İncil açıklamalarında geçen bazı yerler gösterilmektedir.

100
Gerçekten Biz onları, katıksızca (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık. (Sad Suresi, 46)

101
Ve gerçekten onlar, Bizim Katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır. (Sad Suresi, 47)

109
Giotto di Bondone'nin Scrovegni Kilisesi'nde yer alan "Tapınakta Eğitim" (1302-1305) isimli freski. Bu ünlü eserde Hz. İsa'nın çevresini saran alimlerin, kendisine nasıl saygı duydukları tasvir edilmiştir.

110

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (Zuhruf Suresi, 63)

112

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (Araf Suresi, 99)

114
Onlar bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır.

(Al-i İmran Suresi, 54)

128

... Allah onu Kendi'ne yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

133

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık. (Zuhruf Suresi, 59)

134

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi

"Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti... (Saff Suresi, 6)

140

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir Kitap'tır. (Bakara Suresi, 2)

141

... Size kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

144

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik

ve onu Ruhu'l Kudüs'le destekledik...
(Bakara Suresi, 253)

148

İspanyol ressam Juan Bautista Maino'nun 1612-1613 yılına ait tablosunda Hz. Meryem ve Hz. İsa'ya sevgi ve saygı gösteren halk tasvir edilmiştir. Prado Müzesi, Madrid.

150

... O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir.
(Bakara Suresi, 117)

152

... (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp

kapama gibidir veya daha yakındır.

Şüphesiz, Allah herşeye güç

yetirendir.

(Nahl Suresi, 77)

154

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu...

(Kehf Suresi, 18)

157

Kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır... (Tirmizi, Fiten 54-2234)

160

"... Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisi'ne ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur. (Maide Suresi, 72)

164

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle

muhakkak veririz.

(Nahl Suresi, 97)

165

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder.

Bir de bakarsın ki, o, yok olup

gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı

eyvahlar size.

(Enbiya Suresi, 18)

166

... "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi,110)

169

... Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (Maide Suresi, 52)

170

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek

yerlerdi... (Maide Suresi, 75)

174

Onlar için Rableri Katında barış

yurdu vardır ve O, yapmakta

oldukları dolayısıyla onların velisidir.

(En'am Suresi, 127)

178

... Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim....

(Maide Suresi, 3)

180

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim...

(Al-i İmran Suresi, 64)

185

... "Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir..." (Al-i İmran Suresi, 45)

188

O, sana Kitab'ı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti.

(Al-i İmran Suresi, 3)

189

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (Al-i İmran Suresi, 50)

192

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık... (Hadid Suresi, 27)

199

... Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip

beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak...

(Nur Suresi, 55)

202

Şüphesiz, Biz sana apaçık bir fetih verdik. Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (Fetih Suresi, 1-3)

205

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (Bakara Suresi, 208)

208

... Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile.

(Saff Suresi, 9)

212

Gerçek şu ki, inkar edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir. (Nisa Suresi, 168)

214

... 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır.

(Al-i İmran Suresi, 126)

233-Andolsun Biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım."
(Al-i İmran Suresi, 59)

240- ... Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (Ankebut Suresi, 17)

243-Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. (Yasin Suresi, 11)

244 ... "Bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma," (Yunus Suresi, 105)

247-"Rabbimiz, biz: "Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik... (Al-i İmran Suresi, 193)

249-... Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (Sebe Suresi, 3)

252-Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor...
(Nisa Suresi, 58)

255-... Anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zeKatı verin... (Bakara Suresi, 83)

259-Ey iman edenler, hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin... (Bakara Suresi, 254)

264-... Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız Kendisi'ne has kılarak O'na dua edin... (A'raf Suresi, 29)

267-Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkar edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca Ben'den korkun. (Bakara Suresi, 41)

273-O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan Suresi, 63)

280- Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (Bakara Suresi, 263)

288 İnkar edenler dediler ki: "Kur'an O'na tek bir defada, toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamlaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeniyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk. (Furkan Suresi, 32)

295-Öyle ki (o gün) kendilerine tabi olunanlar, kendilerine tabi olanlardan uzaklaşıp-kaçmışlardır. (Artık) Onlar azabı görmüşlerdir ve aralarındaki bütün bağlar (ve ilişkiler) de parçalanıp-kopmuştur. (Bakara Suresi, 166)

298- (Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır... (Lokman Suresi, 8-9)

305-Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın. (İnşikak Suresi, 6)

306- Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

(Saff Suresi, 4)

318- Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (Enam Suresi, 125)

320- Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

322 Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi istek ve tutkularına uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme.

(Kehf Suresi, 28)

324 ... Hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir. (Enam Suresi, 164)

326- De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim Mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (Tevbe Suresi, 51)

330- Allah; O'ndan başka İlah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?

(Nisa Suresi, 87)

342
Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

343
Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalırlar, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil de bulunmamaktadır.

345
Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

346

Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman için zarar verirler. Resimlerde görülen çocuklar Çernobil kazasının sonucunda sakat kalmışlardır.

348
YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ ÇÜRÜTÜYOR

100-150 milyon yıllık denizyıldızı fosili (L.Cretaceous dönem)

Ordovikyen devrine ait 450 milyon yıllık "at tırnağı yengeci" fosili

150-200 milyon yıllık yusufçuk fosili (Jurassic-Recent dönem)

100-150 milyon yıllık karides fosili (L.Cretaceous dönem)

Resimlerde de görüldüğü gibi, yapılan arkeolojik kazılar sonucu bulunan tüm fosil örnekleri, günümüzde yaşayan örneklerinden farksızdır.

352
Evrimciler, fosiller üzerindeki yorumlarını genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

353Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

358
Gözün çalışabilmesi için tüm bu parçalarının birarada ve eksiksiz çalışıyor olması gerekir.

360
Kafatası ışığı içeri geçirmez. Yani beynin bulunduğu yer kapkaranlıktır, dolayısıyla beynin, ışığın kendisiyle muhatap olması asla mümkün değildir. Ancak siz, mucizevi bir şekilde bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz. Rengarenk bir doğa, güneşin parıltısı, kalabalık bir sokaktaki tüm insanlar bu zifiri karanlık yerde oluşur. Kapkaranlık beynin içinde, elektrik sinyallerinin, rengarenk, ışıltılı, aydınlık bir görüntüye dönüşmesi olağanüstü büyük bir mucizedir. Ruhumuza, tüm görüntüleri gösteren, tüm sesleri duyuran, ruhumuzun zevk alması için tüm tatları ve kokuları yaratan, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır.

365
Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır.

Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.